ସଉରା ଲୋକ କଥା

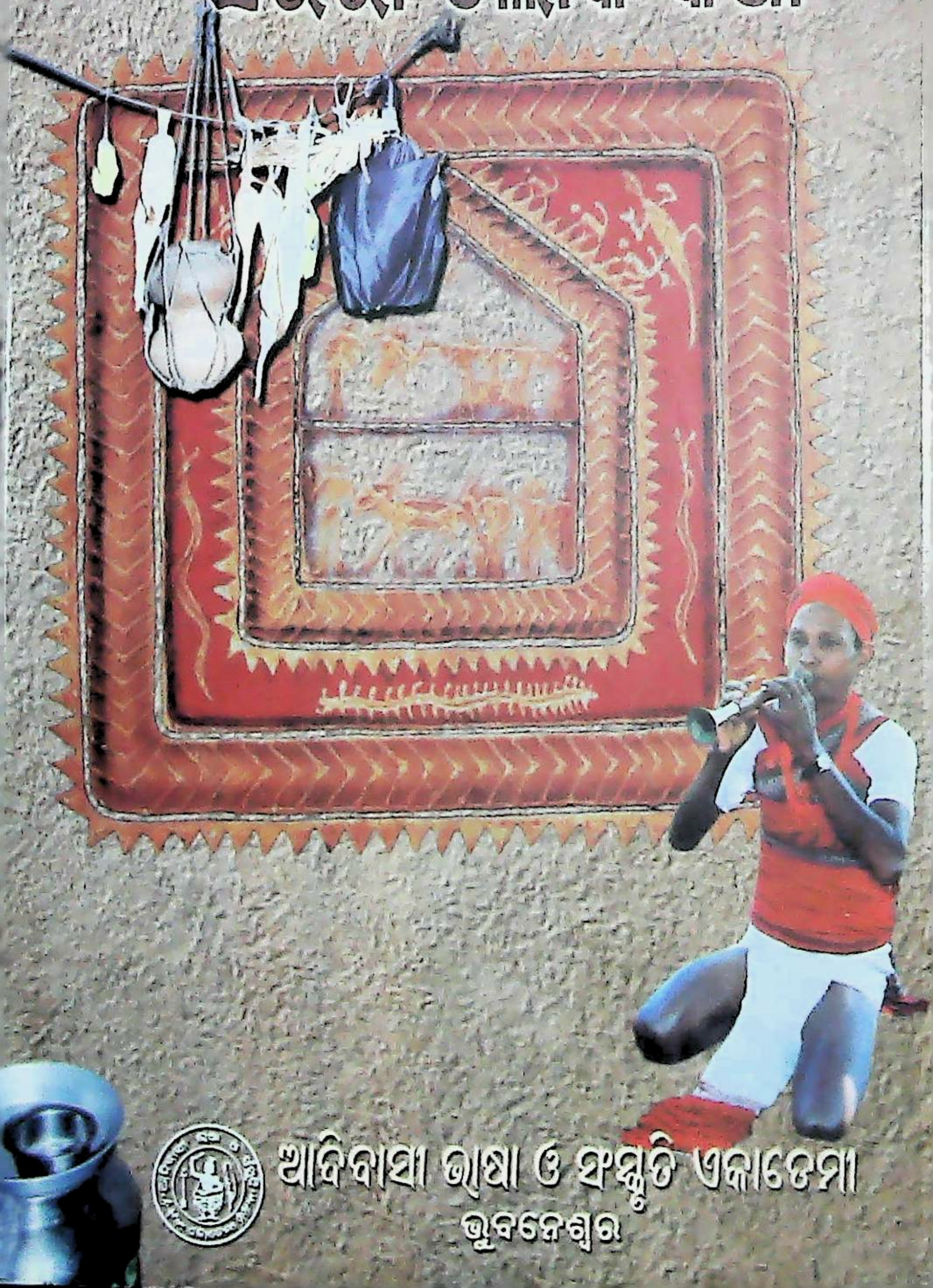

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସଉରା ଲୋକକଥା

ସଂକଳକ

ଡ: ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ସଂସାଧକ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସ ଗମାଙ୍ଗ

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ
ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସଉରା ଲୋକକଥା

ସଂକଳକ
ଡ. ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ସଂସାଧକ
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିବାସ ଗମାଙ୍ଗ

© ପ୍ରକାଶକ
ସଦସ୍ୟ-ସଚିବ,
ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ,
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ
ଆଦିବାସୀ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପଡ଼ିଆ
ୟୁନିଟ୍-୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୯

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ-୨୦୧୨

ମୁଦ୍ରଣ :
ଭୋଳାନାଥ ପ୍ରେସ୍
୧୦୨୧/୧୬୦୧, ବମିଖାଲ
ଭୁବନେଶ୍ୱର - ୭୫୧୦୧୦

ମୁଖବନ୍ଧ

ଜନପଦଠାରୁ ନିରାପଦ ଦୂରତାରେ ରହି ସରଳ ଜୀବନ ବିତାଉଥିବା ସେହି ମଣିଷମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରା ନିଆରା । ଜନଜାତି, ଆଦିବାସୀ, ଗିରିଜନ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ; ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ହିସାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ସମ୍ବିଧାନ ସ୍ୱୀକୃତ ୬୨ ଜନଜାତି ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ପରିଚିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆର୍ନ୍ତଗୋଷ୍ଠୀୟ ସମାଞ୍ଜସ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ରହିଛି । ଏହି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଲୋକ ପରମ୍ପରା ।

ପ୍ରଜାତିକ ଜନ ସମୂଦାୟ ମଧ୍ୟରେ ସଉରା ଜନଜାତି ଅନ୍ୟତମ । ଏମାନଙ୍କ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ସମୃଦ୍ଧ । ଲାଞ୍ଜିଆ, ଶୁଦ୍ଧ, ଆର୍‌ସି, ଜୁରାୟ ଇତ୍ୟାଦି ଭେଦରେ ଏମାନଙ୍କ ଉପଶାଖା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୂଳତଃ ଲୋକ ପରମ୍ପରା ଏକ ଓ ଅଭିନ୍ନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏମାନଙ୍କ ଲୋକ ସାହିତ୍ୟରେ ଶଂକରଣ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଏହି ସଉରା ଜନଜାତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲାଞ୍ଜିଆ ସଉରା ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରାଚୀନତମ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଶେଷ । ନୂତନ ପିଢ଼ି ସେଇ ଲୋକ ପରମ୍ପରାକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ମୂଳ ଉପାଦାନ ସମୂହ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପରେ ଉଭା ହେଉଛି ।

ସଂଗୃହୀତ କଥାନକଗୁଡ଼ିକ ସେଇ ମୂଳ ସଂସ୍କୃତିର କିଛିଟା ଫେଣ୍ଟାଫେଣ୍ଟି ଭାବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ିର ଲାଞ୍ଜିଆ ସଉରା ବରିଷ୍ଠ ବର୍ଗରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଚତୁର୍ଥପିଢ଼ି ପାଖରେ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକ ପରମ୍ପରାର ସନ୍ତକ ଖୋଜିବା ଦୁର୍ଲଭ । ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ମୂଳ କଥାନକଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିରଖିବା ପାଇଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନଜରରେ ରଖି କିଶୋର ସାହିତ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରକୁ ସଉରା କଥାନକ ଟୋଳି ଦେବାର ଏହା ଏକ ପ୍ରୟାସ । ମୂଳ ସଉରା ସହ ଓଡ଼ିଆ ଭାବରୂପ ପାଠକୀୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ହାସଲ କରାଇବାର ଏକ ଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର । ବହୁଭାଷିକ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ହେବ ବୋଲି ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରକାଶନ ଅବସରରେ ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

(signature)

ସଦସ୍ୟ ସଚିବ

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ପକ୍ଷୀ (ଡା ଆର୍ କଡାନ୍)	୧
୨.	ପୁନିୟ୍ ତଡାନ୍	୨
୩.	ପାଗ - ଗାନୁରିଙ୍ଗ	୩
୪.	ସୁମ୍ବାରୀନ୍ ଜାଲଲି	୫
୫.	ସାଲୁନ୍ (କାମୁତ୍ଡାନ୍) ଆରିଲି	୬
୬.	ଆଡିବ୍-ଡା	୮
୭.	କୁନ୍ରାନ୍ ସିକାନ୍ ଲୁଉଲି	୯
୮.	ବାନ୍ଡାତାର୍	୧୦
୯.	ଡାନ୍-ଛି	୧୧
୧୦.	ଜଅନ୍ଜି ମର୍ତ୍ତଲିଜି	୧୩
୧୧.	ଆଲିନିବାନ୍ ଆବାରାରା	୧୪
୧୨.	କିନାନ୍ ଡିମାଡ୍ଡାଲି	୧୫
୧୩.	ସାଲ୍ଲୁନ୍ କୁମ୍ତୁଡ୍ଲି	୧୭
୧୪.	ରାଡ଼ା	୧୯
୧୫.	କୁମ୍ବୁଲାନ୍ଜି ଅରରଲିନ୍ଜି	୨୦
୧୬.	ସୁମ୍ବାରିନ୍ ମାକ୍ଡାମ୍ଲି	୨୨
୧୭.	ଗାଗାଡାନ୍	୨୩
୧୮.	ତିମ୍କାବ୍ ମାରାନ୍	୨୪
୧୯.	ବଡ୍ରାବ୍ ନା ଜିଡାନ୍	୨୫

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା

୨୦. ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଡ କୁପଡ଼ାଇସଲାନ ଆକାତା ବିର୍ ୨୯

୨୧. କାନ୍ଥୁଇକାନଆମାତ୍ ଇତିନ୍‌ଡ ସୁଡ଼ାତାମ୍ ୩୨

୨୨. ଇତିନ ଆସାନ୍ ଗାନୁରିଡାନ୍ କାଣ୍ଟୁଡାଙ୍ଗି ଗୁତେକି ୩୫

୨୩. ସାଲୁନ୍‌ଇତିନ୍ ଡ କିନ୍ତେ ନିବାନ୍‌ଗପାଡତେ ୩୯

୨୪. ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଗିକେତିନ୍‌ତେନ୍ ତୁତୁମାନ୍‌ଇତିନ ଡ ମିମିବାବ୍‌ତିନ୍ ୪୩

୨୫. କ୍ରାଅନାନ୍ ୪୬

୨୬. କିକାବଇକାନ୍ ୫୧

୨୭. କିନାତାନ୍‌କି ଆୟୁନ୍‌ୟୁନ୍‌ବଇ ୫୪

୨୮. ଆଣ୍ଡାରାଇକାନ୍ ଡ ଆୟ୍‌ଡ଼ଙ୍‌ଇମାନ୍ ଆକାତାବିର୍ ୫୮

୨୯. ସାକାଇବିରାନ୍ ରାନାବ୍‌ରାବାନ୍ ଡାକୁ ୬୧

୩୦. ଇର୍‌ସୁଆଡୁତାନ୍ ୬୫

୩୧. ଇରିବକାନ୍-ଆକାତାବିର ୬୮

୩୨. ବାଗୁଆର ଗାଡ଼ି ବକାନ୍‌କି ୭୪

୩୩. କିନ୍ତଲଡାନ୍ ୭୯

୩୪. କିନ୍‌ସତାନ୍ ଡ କାମୁନାନ୍ ଆକାତିବିର୍ ୮୩

୩୫. ଲାଙ୍ଗାଉଲ ଆକାତାବିର୍ ୮୫

***

ପକ୍ଷୀ (ତା ଆର୍ କଡାନ୍)

ପୂର୍ବାନ୍ କୁଡ୍ ଡୁବ୍ ଅନ୍ ତିଡାନ୍‌କି ତାଆର୍ ଡାକୁଲେକି।ଆନ୍ ତିନ୍ ଆସାନ୍ ଅନ୍ ତିଡାନ୍‌କି ଆରାଜା ମାରାନ୍ ଆବୁ ବୁମୁଂ ଆନିନ୍‌କି ଆଡଡଂ ଆବ୍‌ମାଡ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ରାବ୍‌ତିଆଡ୍। ଆନ୍‌ତିନ୍‌ଆସାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ ଅନ୍‌ତିଡାନ୍‌କି ଆଡଡଂ ଗୁଡିଡଂଲେ ତାଡଂ ବିଗ୍‌ଗାଡ଼ା କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଜଡ୍‌ନାବା ଗାମ୍‌ଲେ ତିୟେତେଡକି। ଆୟେଡ୍‌ଆନ୍ ଆଅନ୍‌ତିଡକି ଆବ୍‌ମାଡଂୟେର୍‌ରାଇଜି ଆନିନ୍‌କି ଲାଡଂଗା କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଞାଁଡଂଲେଜି। ରୁପ୍‌ପାଡ଼ିନ୍, ଆର୍‌ରେଡାନ୍ ଏଡୁ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଞଁଡ୍‌ଅଲେକି। ସୁବ୍‌ସୁବ୍‌ତିଡାନ୍-ସାଡଂସାଡଂ ଗାଡୁର କାଲ୍‌ଲାଲାନ୍, କାକାନ୍, ଗଗବଡଂଡାନ୍ ଡ ପଗାତିଡାନ୍ ୟାଗା କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଞାଁଡଂଲେଜି।

କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ବାନାନ୍‌ତିନ୍ ଡେଲିନ୍ ଆଡ଼ନାଡଂ, କଡାନ୍ ତାମ୍‌ବାନ୍ ସାରବାନ୍ ୟେରେତେଡ୍। କଡାନ୍ ଗାମେତେଡ୍ ଞେଁନ୍ ଆବ୍ ବେ-ଏ ପଡଂଆନ୍ ଜୁମାନ୍‌ଜୁମ୍‌ଲେ ଇୟେତେ, ଇତିନ୍‌ଆସାନ୍ ଡୁଲାଇ ଡୁଲାଇ ଇୟେ ଡାକୁନାଇ। ବିନ୍‌ଡ କୁନ୍ ଆଡିନ୍ ନା ସାରବା ଲଡଂଡାନ୍ ଆବଇଜା ଆୟନ୍ ଆଡୁ ଡୁଡଂଲିନାଇଜି। ତାରନାନ୍ ଆରୁବ୍‌ଲି। ଅରୁବାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ କଡାନ୍ କାଲ୍‌ଲାର୍‌ବାନ୍ ଇୟେତେଡ୍। କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂକାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଆଞିଁଡ୍‌ଲେ। କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଅନ୍‌ତିଡାନ୍ କି ତାରଡାମ୍ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଜଡ୍‌ଲେନ୍‌କି-ଲାଡଂଗା ଗିଜ୍‌ତାଲେଜି। ବିନ୍‌ଡ କଡାନ୍ ଆତେ କାଲ୍‌ଲାରାନ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଲେନ୍ ଆସାନ୍ ତାଆର୍ ଡାମ୍ ଡେଲି।

ପକ୍ଷୀ (ଧଳାବଗ)

ପୂର୍ବ କାଳରେ ପକ୍ଷୀ ଗୁଡ଼ିକର ରଙ୍ଗ ଧଳାଥିଲା। ଏଣୁ ପକ୍ଷୀରାଜା ମୟୁର ହଠାତ୍ ସବୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଜାତିର ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ବୋଲି ହେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ରଙ୍ଗ ବାଣ୍ଟିଲେ। ଯେଉଁ ପକ୍ଷୀ ଗୁଡ଼ିକ ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେଲେ

ସେମାନେ ଭଲ ଭଲ ରଙ୍ଗ ପାଇଲେ। ଶୁଆ ଓ କିରା ଚଢେଇ ଶାଗୁଆରଙ୍ଗ। ହଳଦୀ ବସନ୍ତ ଚଢ଼େଇ ହଳଦୀରଙ୍ଗ, କାଉ, କୋଇଲି ଓ କଜଳ ପାତି କଳାରଙ୍ଗ ଏପରି ସବୁ ପାଇଲେ।

ରଙ୍ଗ ବଣ୍ଟା ହେବା ବେଳେ ବଗ ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ବିଲକୁ ଯାଇଥିଲା। ବଗ କହିଲା ମୁଁ ପେଟପୂରା ମାଛ ଖାଇ ସେଠାକୁ ଯିବି, କାହିଁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଭୋକରେ ମରିବି। କିନ୍ତୁ ସେ ଦିନ ବିଲରେ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ମାଛ ବାହାରିଲେ ନାହିଁ। ଏଣେ ସନ୍ଧ୍ୟାହୋଇ ଆସିଲା। ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ କିନ୍ତୁ ରଙ୍ଗ ବଣ୍ଟା କାମ ସରିଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ଚଢ଼େଇ ମାନେ ପାଇଥିବା ରଙ୍ଗରେ ବୋଳି ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଗଲେ। ବଗ କିନ୍ତୁ ରଙ୍ଗ ନ ପାଇ ଆଗଭଳି ଧଳା ହୋଇ ରହିଲା। ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଗ, ଧଳା ହୋଇ ରହିଛି।

ପୁନିୟ୍ ତଙ୍ଗାନ୍

କାର୍‌ତିକାନ୍ ଆଡଙ୍ଗାଇ ପୁନ୍‌ନିଞ୍ଜାଁନ୍ ଆଡିନ୍‌ନାଲିଙ୍ଗ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା ତଙ୍ଗସେଡଙ୍ଗାନ୍ ତଙ୍ଗଲେଜି। ବ ଗର୍‌ଜାଙ୍ଗଲିଙ୍ଗାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ଡ ରାମେଡଙ୍ଗାନ୍‌ଜି ମାଇଲେନ୍ ପୁନ୍‌ନିଞ୍ଜଁଗାଜ୍ ତଙ୍ଗସେଡଙ୍ଗାନ୍ ଆତଙ୍ଗବେନ୍ ଆସାନ୍ ଗାବ୍‌ରିଲେଜି। ଆନିନ୍‌ଜି ବୋଲିଲିନ୍‌ଜି। ବୋଜିଲଙ୍ଗାନ୍ କାବାଲାୟନ୍‌ଡ ଆନ୍‌ଡାରାଜାନ ମାଇଲେ ତାନଙ୍ଗାଲାନ୍ ଡ଼ିଞ୍ଜଁଲେଜି। ଆବଇ ରାମେଡଙ୍ଗାନ୍ ଡିଞ୍ଜଁ ଡିଞ୍ଜଁନାଲିଙ୍ଗାନ୍ ଲାତାର୍‌ରେ।

କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ମୁର୍‌ଡୁଡୁଙ୍ଗାନ୍, ଜାଜାବାନ୍, ତାରେତେନ୍, ରାଗ୍‌ଗବ୍‌ଡାଙ୍ଗାନ୍ ଡେବ୍‌ଲେ ରାଜ୍‌ଲେ ତଙ୍ଗଲେଜି। ଇନ୍‌ସାଲ କୁମାନ୍‌ଜି ଗାଲ୍‌ଲେନ୍ ତ୍‌ଙ୍ଗଲେଜି। ବୁଡ଼ାକୁମାନ୍ ମୁର୍‌ଡୁଙ୍ଗାନ୍ ଡେବ୍‌ଲେ ପଡ୍‌ଯୁର୍ ରେନ୍‌ତଙ୍ଗଲେ, ତଜାଇଲେ ଗୁଙ୍ଗଲେ। ମୁର୍‌ଡୁଙ୍ଗାନ୍ ତାବାଡ୍‌ଲେ ପାଲ୍‌ଡୁବ୍‌ଲିନ୍। କୁନ୍ ସାରିଙ୍ଗ କୁନ୍‌ଆଗର୍ ଜାଙ୍ଗ ପାରାଲ୍‌ଡୁବ୍ ଆଡ୍‌ଞ୍ଜିମ୍‌ଲେଜି।

ପର୍ବ (ପୁନେଇଁ)

କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ପୁନେଇ ରାତିରେ ସବୁଲୋକ ନାଚ ନାଚନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ସବୁ ମୂଷା ଓ ବିଲେଇ ମିଶି ଭୋଜି ଭାତ କରି ରାତିରେ ନାଚିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ଭୋଜିରେ କାବାଲା, ଶୁଖୁଆ ଓ ବାଇଗଣ ମିଶାଇ ତରକାରୀ ରାନ୍ଧିଲେ । ଗୋଟିଏ ବିଲେଇ ରାନ୍ଧୁରାନ୍ଧୁ ତା ଉପରେ ଗରମ ପେଜ ଢାଳି ହୋଇଗଲା।

ସେହି ସମୟରେ ସବୁ ମୂଷାମିଶି, ମୃଦଙ୍ଗ, ତାଳ, ମହୁରୀ, ଲଉକ ବାଜା ବଜାଇ ନାଚିଲେ। ମାଇ ମୂଷା ମାନେ ଧରାଧରି ହୋଇ ନାଚିଲେ। ବୁଢ଼ା ମୂଷାଟି ମୃଦଙ୍ଗ ବଜାଉ ବଜାଉ ତାର ଗୋଡ଼ ଖସିଗଲା ଆଉ ମୃଦଙ୍ଗ ଚେଛି ପକାଇଲା। ମୃଦଙ୍ଗ ଫଡ଼ା ହୋଇଗଲା ଏଣୁ ସେହି ଗାଁର ନାମ-ପାରାଲଡୁକ୍ (ମୃଦଙ୍ଗ ପଡ଼ା) ବୋଲି ରଖାଗଲା।

ପାଗ - ଗାନୁରିଙ

ସାମ୍‌ପାଡ଼ାନ୍ ଆବାରୁ ମଡ଼ାନ୍‌ପୁକ୍‌ଜାନ୍ ଆଡ୍‌ଲୁବ୍‌ଲେନ୍‌ଡାକୁଲ। ତୁତୁମିନ୍ ଡାଗାଲ୍‌ଡାନ୍ କାଡ଼ାତ୍‌ତିନ୍ ଡନ୍‌ସିଲେ,ପୁଇକିଡବାନ୍ ବାରୁନ୍ ୟେରେତେଡ୍ ଆମାମାଡଙ୍ଗାନ୍ ଗାମେତେଡ୍-ଏଗାଇ ପାସିକ୍ ମଡ଼ାନ୍ ପୁକ୍‌ଜାନ ଡେଲି ଆମାନ୍ ବାରୁନ୍ ୟେର୍‌ଡଙ, ଲାଙେ ଗାନୁର୍‌ତି, କଡ଼ିତେ, ଲୁଙାରାନ୍ ସାରିଙ କିନାନ୍, ସାଲୁଲୁଆନ୍‌କି ତୁଙତିନାଇକି। ବିନ୍‌ଡ ତୁତୁମିନ୍ ଆଡ୍‌ଡିର୍‌ନେଡ୍। ଆନିନ୍ ବାରୁନ୍ ଆଡୁସିଙଲେନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙମାଡଙ ଗାନୁର୍‌ରେ ସାନୁରୁନ୍ ଆପ୍‌ପାଡେଡ୍। ଡିଙଡିଙଙାରାନ୍ ଆଲୁଙାର୍ ଲିଙ ଇୟଲେ ଲାଡ୍‌ନେ। ବଇସିଙେ ଜଡ଼ିଲେ। ଲୁଙାରାନ୍ ଆଲଡୁଡ୍‌ବାନ୍ ଆନିନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ଡାକୁଲିନ୍। ବବାଡ଼ିକ୍‌କା ଡାକୁଲିନ୍ କିନାନ୍ ୟେରାଇତେଡ୍। ଆନିନ୍ ତୁତ୍‌ତୁମିନ୍ ଆଡଙ ଆଗିଜେଡ୍। କିନାନ୍ ପାସିକାନ୍ ଆଡଙ କାନ୍‌ଡୁଙଲେ ଗବାନ୍‌ଗବାନ୍ କିନ୍‌ଲେ:-

ଇତିଲା ଇତିଲା ଆଲାମ୍ ତିଙ୍-ଲାମ୍‌ତିଙ୍‌ତେ

ରିପ୍ସସିଡାନ୍ ରିପ୍‌ପଗାଙ୍ଡାନ୍ ଆଲାମ୍‌ତିଙ୍ ଲାମ୍‌ତିଙ୍‌ତେ।

ରିପ୍‌ପ କୁଡାନ୍ ରିପ୍‌ପ କେଡାନ୍ ଆଲାମ୍‌ତିଙ୍ ଲାମ୍‌ତିଙ୍‌ତେ।

ଉଆନ୍‌ତିନ୍ ଉଆନ୍‌ତିନ୍ ଆଲୁଙ୍ଗର ଲାଡ୍‌ତିନ୍‌ବେ

ଡିଂଡିଂଙ୍ଗାରାନ୍, ତାଙ୍ ତାଙ୍‌ଙ୍ଗାରାନ୍ ଆଲୁଙ୍ଗର ଲାତ୍‌ତିନ୍‌ବେ।

କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ ପାସିକାନ୍ ଡିର୍‌ଗାଲେ ଆତାନ୍‌ଲାଲିଙ୍ ତୁମ୍‌ବାନ୍ ଜିଏତେଡ୍‌ଆନ୍ ସାରିଙ ଉଆନାମ୍ ଆରିପ୍‌ପସିଡ୍ ଆପିପ୍ ପଗାଙ ଜୁକୁନାମ୍ ଆଡିଂଡିଂଙ୍ଗର୍ ଆଡାଙ୍ ଡାଙ୍ଗର୍ ଗାମଲେ ଗାମେତିଡ୍। କିନାନ୍ ଉଗାଇ। ବୁତିନ୍ କଡ୍‌ନେ ସଙ୍ଙ୍ଗେଁନ୍ ଗାମଲେ ଇର୍‌କାଙ୍‌ଲେ ଡୁଙ୍‌ଲିନ୍ ୟେ଼ରେତେ ଡ଼ ଆନିନଡାମ୍ ଡାଡ଼ିଙ୍ ଡିଙ୍ ଡାନ୍ ଡାଡୁଙ୍‌ତୁଙ ତୁମ୍‌ବାନ୍ ତାବାଡ୍‌ଲେ ୟେ଼ରେତେଡ୍। ତୁତ୍‌ତୁମିନ୍ କିନାତାମ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଙ ଲୁଉଲେ।

ଯାଗ

ସାମ୍‌ପାଡ଼ା ପର୍ବତରେ କୁହୁଡ଼ି ମାଡ଼ି ରହିଲା। ତୁତୁମି, ଦାଆ ଧରି ଭୋର୍ ସକାଳୁ ଘାସ ବାଛିବା ପାଇଁ ବଗଡ଼କୁ ଗଲା। ତାର ମାମୁଁ କହିଲା ଆରେ ଝିଅ-କୁହୁଡ଼ି ବର୍ଷା ଅନ୍ଧାର ଘୋଡ଼ାଇ ରହିଛି। ବଗଡ଼କୁ ଯାଆନା। ଆଜି ଭୀଷଣ ବର୍ଷାହେବ, ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାଘ ଭାଲୁ ବାହାରିବେ, ତୁ ଯାଆନା। କିନ୍ତୁ ତୁତୁମି ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ସେ ବଗଡ଼କୁ ପହଞ୍ଚିଲାପରେ ଭୀଷଣ ବର୍ଷାହେଲା। ସେ ତଲାରୀ ନେଇ ନ ଥିଲା। ସେ ଡିଂଡିଂଙ୍ଗାର ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା। ଦିନସାରା ବର୍ଷା ଛାଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ସେ ପଥର ଗୁମ୍ଫାରେ ଅନ୍ଧାରୁଆ ସ୍ଥାନରେ ବସି ରହିଲା। ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ବାଘ, ଗୁମ୍ଫାକୁ ଆସିଲା। ସେ ତୁତୁମିକୁ ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ। ବାଘ, ତୁତୁମିକୁ ପଛକରି ବସିଲା ପରେ ଗୀତ ଗାଇଲା।

- କି ପ୍ରକାର ଝଡ଼ି ବର୍ଷା ହେଉଛି

ଗଜା ମାଣ୍ଡିଆ ଗଜାଗଙ୍ଗା-ଝଡ଼ ବର୍ଷା ହେଉଛି।

ବୁଗୁଡ଼ା ମୁଣ୍ଡା ଗୋଜିଆ ଦିଆ-ଝଡ଼ିବର୍ଷା ହେଉଛି।

କେଉଁ କେଉଁ ଗୁମ୍ଫରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବା ।

ଡିଂଡ଼ିଂଙ୍ଗାର୍ ଗୁମ୍ଫା ଡାଂଡାଂଙ୍ଗାର୍ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବା।

ସେହି ସମୟରେ ତୁତୁମି ଧୀରେ ବାଘର ଲାଞ୍ଜରେ ତାର ଲାଉ ତୁମ୍ବା ବାନ୍ଧିଲା ତା ପରେ ସେ କହିଲା-ତୋର ବୋପାର ଗଜା ମାଣ୍ଡିଆ ଝଡ଼ ଗଜା ଗଙ୍ଗାଝଡ଼ତୋ ଜେଜେ ବୋପାର ଡିଂଡ଼ିଂଙ୍ଗାର୍ ଗୁମ୍ଫା, ଡାଂଡାଂଙ୍ଗାର୍ ଗୁମ୍ଫ ବୋଲି ଗାଳି ଦେଲା। ବାଘ, ବୋପାଲୋ ମାଲୋ ମୋର ଗୁମ୍ଫାରେ କିଏ ବସିଛି ବୋଲି ଡେଇଁ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରିଲା। ସେ ଲାଞ୍ଜରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଲାଉତୁମ୍ବାଟିକୁ ଢ଼ୋ,ଡ଼ା-ଢ଼ତା ଢ଼ାତା ଶବ୍ଦକରି ଘୋଷାରି ଛେଚି ଧାଇଁଲା । ସେ ଦିନ ତୁତୁମି ବାଘ ପାଟିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା।

ସୁମ୍ବାରୀନ୍ ଜାଲଲି

ସୁମ୍ବ୍ରାନ୍ ଢ଼ ସୁମ୍ବାରୀନ୍ ଆଗରଜାଡଙ୍ଗ ବାରୁସିଙ୍ଗ କାନ୍ ଆଗର୍କାଙ୍ଗମାର୍ଜି, ବାଗୁ ବାରୁନ୍ ପାଡାନ୍ ପାଲେ ଗାଇବା ଆସାଁଇତା ଇଜତେଜି। ତେତେ ବୁଡୁଆରାନ୍ ସାଇଁତାନ୍ ତେତୋ ସୁମ୍ବ୍ରାନ୍ ଢ଼ ସୁମ୍ବାରୀନ୍, ଆରାଗାୟ୍ନ୍, କିନ୍ ଲାୟ୍ନ୍, କାରାଞ୍ଜାତାନାନ୍, ରାଆଡଲାନ୍ ପାଙ୍ଗଲେ ସାଇଁତା, ସୁମ୍ବାରୀନ୍, କିନ୍ଲାୟ୍ନ୍ ଡିଞ୍ଜିଲେ ବାରୁଲିଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଡଙ୍ଗ ଆଲାସଆଇତିନ୍ ଆନାଡଙ୍ଗ ଜାଲଲେ ଢ଼ ଆବାବ୍ ଲେଙ୍ଗାନ୍ ଲାଉ ବାଗୁ ପାଡାର୍ ଡେଲେ।

ଆନିନ୍ଜି ଆତାଲ୍ ନା ଜାନାବାନ୍ଜି ପାଙ୍ଗଲେ ତେମ୍ଲେଜି ସାଇଁତାନ୍ ଯାରିଙ୍ଗ ମାରିସାନ୍, ଆନାସୁଡାନ୍, କୁକୁଲିୟନ୍,ଲାବାଡାଙ୍ଗନ୍, ତାଙ୍ଗଲିୟନ୍

ଆତାନଲାନ୍ ଝିଁଲେଜି। ଆୟିର୍ ନାଙ୍ଗେନ୍‌କି ତାଙ୍ଗରାନ୍, ସାଆ ଡୋକାନି ସିଙ୍ଗାନ୍ ପାକୁଡି, ସାଆନ୍, କୁମ୍‌ଲେ ୟେର୍‌ରାଜି।

ସୋମ୍ବାରୀ ଖସିଗଲା

ସୁମ୍ବରା ଓ ସୋମ୍ବାରୀର ଘର ବାରୁସିଂ। ଏହି ଗାଁର ଲୋକମାନେ ଦୁଇଟି ପର୍ବତ ଡେଇଁ ଗାଇବା ହାଟକୁ ଯାଆନ୍ତି। ସେଠାରେ ବୁଧବାର ଦିନ ହାଟ ବସେ। ସେମାନେ କାଠକନ୍ଦା, ବୋଇତାଳୁ, କରଞ୍ଜ ଦାନ୍ତକାଠି, ସିଆଳି ପତ୍ର ନେଇ ହାଟକୁ ଗଲେ। ହାଟକୁ ଗଲାବେଳେ ରାସ୍ତାରେ ସୋମ୍ବାରୀର ଗୋଡ଼ ଖସିଗଲା। ମୁଣ୍ଡରେ ଧରିଥିବା ବୋଇତାଳୁ ପଡ଼ି ଫାଟିଗଲା। ବଳକା ଜିନିଷ ନେଇ ହାଟରେ ବିକିଲେ। ହାଟରୁ ସେମାନେ ମରିଚ,ପିଆଜ, କୁକୁଲି ଶୁଖୁଆ, ଆଳୁ, ମାଟିହାଣ୍ଡି ଓ ପଗା କିଣିଲେ। ଘରକୁ ଫେରିଲା ବେଳେ ଦୋକାନରୁ ଗୁ ଚକୁଳି ଖାଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ।

ସାଲୁନ୍ (କାମ୍ଚୁଡ୍‌ଡାନ୍) ଆରିଲି

ସିଅକିଡାନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ଆରାଜା। ରାଜାନ୍ ଆସୁଉଁ ତୁର୍‌ତୁର୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଆବଇ ମନ୍‌ତିରିନ୍ ସାନାଇସାଇ ଡେଲି। ମନ୍‌ତିରିନ୍ ଆଡେବିନ୍ ଆସାନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ଆକୁଡ଼ୁବ୍ କନ୍‌ତୁନ୍‌କି ଆଡଙ୍ଗ ଗାନୁଡିଙ୍ଗାନ ଡେଲି। ଆବଇ ବୋଡାନ୍ ଡ ଆବଇ ସାଲୁଆନ୍ ମନ୍‌ତିରି ଗଡାନ୍ ଆଞାଁଙ୍‌ବିନ୍ ଆସନ୍ ଡ଼ିୟଲ୍‌ଲେଜି। ବାଗୁନ୍‌କି ସାରିଙ୍ଗ ବୁତେନ୍ ଆଉର୍ ବାନୁଡ୍‌ଡିନ୍ ଡାକୁ ଆଗାଲାମ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ରାଜାନ୍ ଆବଇ ଆର୍‌ବାଡ୍‌ଡେ ଗାତାସିନ୍ ଗାତା ସିନାବେନ୍ ଆସନ୍ ଅସ୍‌କାୟେତିଡ୍। ଆର୍‌ବାଡ୍‌ଡେ ଗାତାସିନ୍ କାନ୍ ଆମ୍‌ବାରିଜ୍ ଡାକୁଲେ- ମିଜ୍‌ତାଲ୍ କଡାନ୍‌ସାରି ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ବୁତିନ୍ତେ ରାଜାସିଙ୍ଗବାନ୍ ଆବ୍‌ମାଙ୍ଗ ଆଡୁସିଙ୍‌ତାଇ, ଆନିନ୍ ଆମାଙ୍‌ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସୁଡା ବାନୁଡ୍‌ଡିନ୍ ଡାକୁଗାମ୍‌ଲେ ଗାନାଲାମାନ୍ ଡେତି।

ରାଜାନ୍ ଆନିନ୍‌କି ଆଡଙ ମିଜ୍‌ତାଲ ଜଡାନ୍‌ସାରିଙ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ଡାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ପାଙାଇବା ଗାମ୍‌ଲେ ବାଞେଁଡ଼ିଡ୍। ସାଲୁନ୍ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ସକନ୍‌ସାନ୍‌ଲେ ଏଡେଡ୍ ଗଡାନ୍ ଆସାନାଇ ତେଡାନ୍ ଆସାନ୍ ଡ଼ିଙଲେ। ବିନ୍‌ଡ ବୋଡାନ୍ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ସକନ୍‌ସାନ୍‌ଲେ ଏଡେଡ୍ ଗଡାନ୍ ଆସାନାଇ ଡେଡାନ୍ ଆସାନ୍ ଡ଼ିଙଲେ। ବିନ୍‌ଡ ବୋଡାନ୍ ଆତେ ବାସିଡ୍ ବସ୍‌ତାନ୍ ଡାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ଜଡାଲିଙାନ୍ ଗାନେତେଡ୍ ବାସିଡାନ୍ ଲେଏମ୍‌ଲି ଡ ବସ୍‌ତାନ୍ ଲିଆର୍ ଲେ। ଆନିନ୍ ଉମେଡଙ ରାଜାସିଡଙ୍‌ବାନ୍ ଆଡୁସିଡଙ୍ଲେ। ବାର୍ ଅକିୟ୍ ବତାଙର ଆନିନ୍‌କି ଆଡଙ ଆଡି ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡଲେ ଆପାଡଙ୍‌ବେନ୍ ଆସାନ୍ ବାଞେଁତେଡ୍। ନାମିଞେଁନ୍ ଆତେ ଜଡାନ୍ ରାଡ୍‌ସାଡ୍‌ଲେ ଆବ୍‌ମାଙ୍ ଆଡୁସିଡଙ୍‌ତେ ଗାମ୍ ଲେ ସାଲ୍‌ଲୁଆନ୍ ଅଗାନ୍‌ଡି ଏତେଡ୍। ଆନିନ୍ ଆଡି ବସ୍‌ତାନ୍ ତାମ୍‌ବେଡ୍‌ଲେ ଆଙାନ୍ ତେ ଜଡାନ୍ ଗାନେତେଡ୍, ଆନ୍ତି ବସ୍‌ତାନ୍ ଡାଡାଲେ ଲାଗିନ୍ ଡେଲି, ତିମ୍‌ବେଡ୍ ଲେ ଆଡ୍‌ରାବ୍ ତିଏଡ୍ ଆନ୍‌ତିନ୍ ଆସନ ଡିଙଲେ।

ବିନ୍‌ଡ ବୋଡାନ୍ ଆତି ବସ୍‌ତାନ ଲତାମବେଡ୍‌ଲେ ସକନ୍ ସାନ୍ ସାନ୍‌ଲିନ୍ ଇବିର୍ ରେତିନ୍। ରାଜାସିଡାନ୍ ଉମେଡଙ୍ ଆଡୁସିଡେଙ୍‌ତିନ୍। କୁନ୍‌ସାରିଂଙ ବୋଡାନ୍ ନା ରାଜା ସିଡଙ ଲିଡାନ୍ ମନ୍‌ତିରି ଡାନେନ୍ ଞାଁଡେଙ୍‌ତିତ୍।

ଭାଲୁ ହାରିଲା

ସିଂହ ଜଙ୍ଗଲର ରାଜା । ରାଜା ଉଆସରେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରୀ ନ ଥିଲେ। ମନ୍ତ୍ରୀ ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ବଣର ପଶୁ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼କାଗଲା। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିଲୁଆ ଓ ଭାଲୁ ଦୁହେଁ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେବା ପାଇଁ ମନସ୍ଥ କଲେ। ତେବେ ଦୁଇଙ୍କ ଭିତରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ କିଏ ବଛାଯିବ। ରାଜା କହିଲେ ନଦୀ ଆର ପାରିରୁ ଲୁଣ ବସ୍ତା ବୋହି କିଏ ଚଞ୍ଚଳ ନେଇ ରାଜ ଉଆସରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ। ଉଆସକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ରାସ୍ତା ଥିଲା। ପ୍ରଥମଟି ପୋଲ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଉଆସକୁ ଯିବ ଓ ଅନ୍ୟ ରାସ୍ତାଟି ନଦୀ ଗର୍ଭଦେଇ ଯିବା।

ବିଲୁଆ ବଡ ଚତୁର। ସେ ଲୁଣ ବସ୍ତାକୁ ବୋହି ଅଥି ଚଞ୍ଚଳ ନଦୀ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଉଆସକୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା। କିନ୍ତୁ ଭାଲୁ ପୋଲ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାରୁ ପହଞ୍ଚିବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଲା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପୁନଃର୍ବାର ସୂଚୀତ ବିଲୁଆ ଓ ଭାଲୁକୁ କପା ବୋଝ ଆଣିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା। ଭାଲୁ ଭାବିଲା-ବିଲୁଆ ନଦୀ ଗର୍ଭଦେଇ ଯିବାରୁ ଉଆସକୁ ଚଞ୍ଚଳ ପହଞ୍ଚିଲା। ଏଣିକି ମୁଁ ନଦୀ ଦେଇ ଗଲେ ନଦୀ ଆର ପାରିକୁ ଚଞ୍ଚଳ ପହଞ୍ଚିବି। ଭାଲୁ ଏହା ଭାବି କପା ବୋଝ ଧରି ନଦୀକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ମାତ୍ରେ କପାଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ଭିଜିବାରୁ ଅଧିକ ଓଜନ ହେଲା। ତେଣୁ ସେ ପୁଣି ଥରେ ବିଳମ୍ବରେ ପହଞ୍ଚିଲା।

ୟାଡ଼ିବ-ଡା

ରାବିଡ଼ି ବିରାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ୟାଡିବ୍ ଡାଜଡା ପେଡେ, ଗୁପାତାଙ୍ଗାନ୍‌ଜି, କିମେଡ଼ାନ୍‌ଜି, କାନି ୟାଡ଼ିବ ଡା ଡାଆନ୍ ଗାତେକି। ରୁଡିନ୍ ରାମାଡି ପୋଗାନ୍ ଆୟଲେନ୍‌ଜି ଆନାଙ୍ଗ୍ ୟାଡିବଡ଼ା ରେଙ୍ଗାନ୍ ଆନ୍‌ଡିଲେଜି। ଜଡା ଆଡାଆନ୍ ମାଡ଼ ସାୟୁନ୍ ଆସନ୍ ଡାଆଲେଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ଉମେଙ୍ଗ ଡୁଙ୍ଗତେନାଇ ଆଗାମାତେନ୍‌ଆନ୍‌ଙ୍ଗ ଆରେଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ କାଲଆନ୍‌କାଲଲେ ପଆଲେଙ୍ଗନ୍ ଗାଲୁଲେ। ଆନିନ୍ ଆତେଙ୍ଗ ଡାଆ ଗାଏତେନ୍ ଆସାନ୍ ଆକାମ୍ ପୁଙ୍ଗାନ୍ ପୁଙ୍ଗପୁଙ୍ଗଲି। ରାମାଡି କାନ ତେଗିଲେ, ୟେରାଇବା ୟେରାଇବା ଗାମ୍‌ଲେ ଗୁଏତେନ୍। କାନି ଆସାରାଙ୍ଗାନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙ୍ଗ ଲେ ତୁୟା ବାରୁନ୍ ସାରିନ୍ ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଜି ୟେର୍‌ରିନାଜି ଡ ରୁଡିନ୍ ଡାଆଲେଙ୍ଗାନ୍ ସାରିଡ୍ ଡାବ୍‌ଲେଜି। ଆଙ୍ଗଜାନାଙ୍ଗ ଅକେଇତାମ୍‌ବା ଆୟମ୍ କଡ୍‌ନେ ଆୟଡଙ୍ଗାଇ। ଲାବସୁମାନ୍ ତାଜିଙ୍ଗ ଲାଙ୍ଗତେନ୍ ଗାମ୍‌ଲେଜି।

ଝରଣାର୍ କାହାଣୀ

ରାବିଡ଼ି ପର୍ବତରୁ ଝରଣା ଝରୁଛି। ଗୋରୁ ଗାଇ ଓ ଛେଳି ଏହି ଝରଣାର ପାଣି ପିଅନ୍ତି। ରୁଡ଼ି ଓ ରମଡ଼ି ଗୋରୁ ଚରାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲେ। ବଣରେ ଥିବା ଏହି ଯ୍ୟିଡ଼ି ବ୍ ଡ଼ା ଝରଣାରେ ଗୋରୁ ଗାଇମାନଙ୍କୁ ପାଣି ପିଆଇ ଝରଣା କୂଳରେ ଥିବା ପଥରରେ ସେମାନ ଖେଳିଲେ। ଝରଣାର ପାଣି ବହୁତ ଥଣ୍ଡା ଥିଲା, ରୁଡ଼ି ଝରଣାରୁ ଶିଘ୍ର ବାହାରିବି ବୋଲି ଗଲା ବେଳକୁ ପଥରରେ ତାର ଗୋଡ଼ ଖସିଯାଇ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଗଲା। ସେ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଯାଇ ପାଣି ପିଇଦେଲା। ପାଣି ବେଶି ପିଇ ଦେବାରୁ ତାର ପେଟ ଫୁଟି ଗଲା। ଏହା ଦେଖି ରାମଡ଼ି କିଏ ଏପାଖରେ ଅଛ ଆସ ଆସ ବୋଲି ଡାକଦେଲା। ରାମଡ଼ିର ଡାକ ଶୁଣି ପାଖ ବଗଡ଼ର ଲୋକ ମାନେ ଧାଇଁ ଆସିଲେ ଓ ରୁଡ଼କୁ ପାଣିରୁ ବାହାର କଲେ ସେମାନେ କହିଲେ ଏଠାକୁ ଆଉ କେବେ ତୁମେ ଦିନ ବେଳେ ଆସ ନାହିଁ। ଏଠି (ଲାବସୁମ୍) ଗଂଗି ଦେବାତା ଅଛି ସେ ଗୋଡ଼ ଧରି ପାଣି ଭିତରେ ମଣିଷକୁ ଟାଣି ନିଏ ବୋଲି କହିଲା ।

କ୍ନ୍ରାନ୍ ସିଜାନ୍ ଲ୍ଉଲି

କୁନରାନ୍ ବଡିନା କିନ୍ରେଝାନ୍ ଇୟେତେନ୍। କାନ୍ରିଙ ବଡାଞ୍ଜି ଆଡଡଂ ଗିଜେଟିନ୍ । କିନ୍ରେଙ ବଙଙ୍କି ଆମଡଂ ତୁତୁମାନ୍, କାଡିଙନ୍, ପିରୁତୁଇକନ୍, ତେରେତେ, ୟୁଁଙରାକନ୍, ରାଗୋରାକନ୍ ଡ କମ୍ତଡିଙରାକନ୍ ଡକୁଲେ। ବଙ୍ତେଲନ୍କି କୁନରାନ୍ ଆଡଡଂ ଆବଇ ପିରୁତୁକାନ୍ ତି ଲେକି। କାନ୍ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ଉନେବ୍ ଡେବନ୍କି ଡେବ୍ଲେ, ରାଇଡ୍ଲେ। ବଡିନା ବଙ୍ତେଲନକି ଜୁମ୍ଜୁମ୍ନାବାନ୍ ୟେର୍ରେକି। ଇନ୍ ତେ ଆନାଡଂ ଆବଇ ସୁଡ଼ା ତୁନିଲ୍କାଡ୍ଡନ୍ କୁନରାନ୍ ଆଡଡଂ ଆମବିନ୍ ଆସନ୍ ୟରାଇତିନ୍। କୁନରାନ୍ ବନ୍ତଝାନ୍ ବାତେ ପିରୁତୁଇପେଡନ୍ ପେଡେତେନ୍ ବାର କିନ୍ରେଙ ବଡଙ୍କି ଅମଡାଙନ୍ ଅମଡଙଲେ ଇର୍ଲିନାକି ଡ ଜାଆଡନ୍ ଆଡଙନ୍ ପଲେ

କାବଞ୍ଙ୍ଲେଜି। କିନ୍‌ରେଡଂ ବଡଡନ୍‌ଜି ଆବଇ ତୁତ୍ ଡୁପେଡଡନ୍ କୁନ୍‌ରା ଆଡଡଂ ତିଲେଜି।

ଅନାଥ ପିଲା ବଞ୍ଚିଲା

ଅନାଥ ପିଲା ଦିନେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲା । ସେ ବଣରେ ଦଶଟି ବଣ ମଇଁଷିକୁ ସାଙ୍ଗକଲା। ବଣମଇଁଷିମାନଙ୍କ ପାଖରେ। ତାମକ, ଢୋଲ, ଡାମ୍ପ, ବଂଶୀ, ମହୁରୀ ଓ ସାରାଙ୍ଗି ଥିଲା। ବଣମଇଁଷି ଯାକ ଅନାଥ ପିଲାକୁ ଗୋଟିଏ ବଂଶୀ ଦେଲେ । ଏ ସବୁ ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ର ବଜାଇ ସେମାନେ ନାଚିଲେ। ଥରକ ସେମାନେ ଅନାଥ ପିଲାକୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡ଼ି ଚରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ବୁଢ଼ା ସାପ ଆସି ଅନାଥ ପିଲାକୁ ଗିଳିଦେବା ପାଇଁ ବସିଲା। ଅନାଥ ପିଲା ଡ଼ରିଗଲା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ବଂଶୀ ବଜାଇ ବଣ ମଇଁଷିମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲା। ବଂଶୀ ସ୍ୱର ଶୁଣି ବଣ ମଇଁଷିଗୁଡ଼ିକ ଧାଇଁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ବୁଢ଼ା ସାପକୁ ଶିଙ୍ଗରେ ଭୁଷି ମାରିଦେଲେ। ଅନାଥ ପିଲା ରକ୍ଷା ପାଇଗଲା। ସେମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, ଯେବେ ଯେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସେ ତାହା ହେଲେ ଏଭଳି ବଂଶୀ ବଜାଇ ଆମକୁ ଡ଼ାକିବୁ। ଅନାଥ ପିଲା ଖୁସି ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲା।

ବାନ୍‌ଡାତାର୍

ବଡିନ୍‌ନା କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ତାର୍‌ବାନ୍‌ଜି ବ ଡାରାକୁନାଲିଡଂ ଗବ୍‌ଲେ ସବାଲିନ୍‌ଜି। ଆନିନ୍‌ଜି ଆମାଡଂଲିଡାନ୍ ସାରିଡଂ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ସାରିଡଂ ବୁଟେନ୍ କାର୍‌ରାନ୍ ଲାଡଂଗା, ବୁଟେନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବଡଂ ସାରିଡଂ ସୁଢ଼ା ବୁଟେନ୍ କାର୍‌ରାନ୍ ସାରୁମ୍ କାନ୍‌ଆବ୍‌ମେଲେ ଆନିନ୍‌ଜି ଆର୍‌ବେର୍‌ଡାଲେଜି। ସବାଲିଂଡାନ୍, ଡାଡଂୟୁଙଂତାରାନ୍ ସବାପତି, ସିପ୍‌ପାଇତାରାନ୍ ଇଡଲମାର ଡ ସାମ୍‌ପିତାରାନ୍ ଡାକ୍‌କୁଲେବ୍‌ମାର ଡାକୁଲିଜି। ସବାପତି ଡାଡଂୟୁଙଂତାରାନ୍, ତାର୍‌ବାନ୍‌ଜି ଆମାଡଂସାରିଡଂ ବୁଟିନ୍ ଆଉର୍ ଲାଡଂଗା ତାର୍‌ଗାମ୍‌ଲେ ଉଆରଲ୍‌ଲେଜି।

ମାଙଲେନ୍ ସାରିଙ ବାନ୍ଡାତାରାନ୍ କାର୍ରାନ୍ ଲାଙଗା ଗାମ୍ଲେ ଆତେଙ ତାର୍ବାନ୍ କି ଗାମ୍ଲେକି। ସବାପତିନ୍ ଆବାନାଞଁ ବାତ୍ତେ ବାନ୍ଡାତାରାନ୍ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ତାର୍ବାନ୍କି ଆତାରାଙଡିଲି ତାନାଙଲେ। କୁନ୍ଆଡ୍ ନାଙ ଡାକିଙତେ ତାର୍ବାନକି ଆନିନ୍ ଆଡଙ ଞଁମାନ୍ ଞଁମ୍ ଲେ ଡ଼ିଙଲେ ପାଙଲେକି ଡ ବାନ୍ଡାଲିଙାନ୍ ପଙକ ସଲ୍ଲିଙାନ୍ ଆବ୍ତିଲ୍ନା ସିଡ୍ଲେକି। ବାନ୍ଡାତାରାନ୍ ଅକ୍କିୟ୍ ଡୁଙଲିନ୍ ଆଡ୍ରାବ୍ତିଆଡ୍। କୁନ୍ସାରିଙ ଆନିନ୍ ବାନ୍ଡାଲିଙାନ୍ ନା ବାସୁତେ। ନାମି ଡୁଙଲେନ୍ ଆଡ୍ରାବ୍ତିଆୟ୍।

କଇଁ ଫୁଲ

ଦିନେ ସବୁ ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି ସଭା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର, କିଏ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼, କିଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ବାସନା ; ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ସେହି ସଭାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟମୂଖୀଫୁଲ ସଭାପତି, ଶୁଶାନ୍ଫୁଲ୍ ସେକ୍ରେଟେରୀ ଏବଂ ଚମ୍ପାଫୁଲ କୋଷାଧକ୍ଷ କାମ ତୁଲାଇଲେ। ସଭାପତି ବାବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟମୂଖୀ ଫୁଲଙ୍କଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ। ଫୁଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହିଲେ। ସଭାପତିଙ୍କର ଡାକରାରେ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଅନ୍ୟ ଫୁଲମାନେ ରାଗିଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଟାଣିଲେ ଓ ବନ୍ଧ ଭିତରେ ଥିବା କାଦୁଅ ପଙ୍କରେ ପିଙ୍ଗି ଦେଲେ। ପଦ୍ମ ଫୁଲ୍ ପଙ୍କରୁ ବାହାରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସେ ପୋଖରୀରେ ହିଁ ଫୁଟୁଛି।

ତାନ୍-ଙ୍କିଂ

ବିଙଗୁନ୍ ଆକିନ୍ସଡ୍ ଆଞିମ୍ ଡେଙଗୁ। ଡେଙଗୁସଡ୍ ଆନାରରାକ୍ ଲିଂଙ ଆବଇ ତାଙକେନ୍ ଡାକୁଲି। କିନ୍ସଡାନ୍ ଆମିଞିମ୍ ବେଡ୍ଲେ ବେଡ୍ଲେ ତାଙକେନ୍ ସୁଡ଼ାଲି , ଡେଙଗୁସଡ୍ ତାର୍ ନାନ୍ ବାଗ୍ଗିଲେ। ବଡିନ୍ନା ଡେଙଗୁସଡ୍

ଏନ୍‌ଡୁଡଂଏନ୍‌ଡୁଡଂଲେ ଆବଇ ଆରାନିବ୍‌ବାନ୍ ଇୟ୍‌ଲେ ଡିମାଡ୍ ନେ। କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଆବଇ କାକାନ୍ ଆରିଲିଡାନ୍ ଇୟ୍‌ଲାଇ ଡୁଇନେ। କାକାନ୍ ଡୋଗୁସଡ୍ ଆନାର୍ ରାଇକ୍ ଲିଡଂ ଆତଡଙ୍କେ ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ମାଲ୍‌କୁମ୍‌ଡାଲି। ବିନ୍‌ଡ ଡେଡଂଗୁନ୍ ଆବାନାନ୍‌ତଡଂ ଆସାନ୍ ଇତିଜ୍‌ଜା ଆଗ୍‌ଗାମେଡ୍ ରିଡଂଲିନ୍ ଡାକୁଲିନ୍। କାକାନ୍ ଆ ଅଗାନ୍‌ଡିଏଡେଡ୍, ଞେଁନ୍ ଆବଇ ଆଜାଡାନ୍ ପାକୁବଲେ ଇୟ୍‌ତେ ପାଡଂନାଇ। ଆନିନ୍ ୟେରେଡେଡ୍ ଡ ଆଜାଡାନ୍ ପାକୁବଲେ ଇୟ୍‌ଲେ ପାଡେଂ, ବାର ଆରାଲିଡାନ୍ ୟ୍‌ନ୍‌ଗାମ୍‌ଲେ ଆନିନ୍ ଞାଁଡେଡଂ। କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଏ ଉବ୍‌ବାଡଂ ଆପାକୁବ୍ ଲେନ୍ ଆଜାଡଂ ତିଇୟିଞ୍ଜୁଁ। କାକାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆନାରାକ୍ ଲିଡଂନାମ୍ ଆତାଡଂକି ତିୟ୍‌ୟିଞ୍ଜୁଁ। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆନାର୍‌ରାକ୍‌ଲିଡଂ ଆତାଡଂକି ଆଗ୍ ବିଗ୍‌ଗାଡ୍ କୁନ୍‌ଆସାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଜୁମାଞେଁନ୍ ଇତିନ୍ ଗାମାମ୍ । କାକାନ୍ ତାଡଂକିନ୍ ତିପ୍‌ପୁରରେ ଜୁମ୍‌ଲେ କିନ୍‌ସଡ୍‌ଡାନ୍ ଆଜାଡଂନ ରାମ୍‌ଲେ ରାମ୍‌ଲେ ଜୁମ୍‌ଲେ । କୁଚ୍‌ସାରିଂଡଂ ଡେଡଂଗୁସଡ୍ ସ୍‌ଡାଲେ ଜେଲ୍ ଜେଲ୍‌ଲେ। ବିଡଂଗୁନ୍ ମାଅ ଞୁଁଲେ।

ଆନ୍‌ତିନ୍‌ଆସାନ୍ ବିର୍ ନାଲିଡାନ୍ ଡାକୁ।
ଆତିୟ୍‌ତେନ୍ ଆମାନ୍‌ରା ଞାଁଡ୍‌ତେ।
ଆତ୍‌ତିୟେନ୍‌ଆମାନ୍ ରା ଆଡ୍‌ଞାଁଡେ।

ଟିଙ୍କ

ବିଙ୍ଗୁର କୁକୁରର ନାମ ଡେଙ୍ଗୁ । ଡେଙ୍ଗୁର ପଛପେଟେ ବହୁଦିନ ରହି ଆସୁଛି ଗୋଟିଏ ଟିଙ୍କ। ଏହିପରି ରହି ରହି ଟିଙ୍କ ଟି ବଡ଼ ହୋଇଗଲା। ଦିନେ ଡେଙ୍ଗୁ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ କାଉ ଆସି ଦେଖେ ତ ଡେଙ୍ଗୁର ପିଛା ପାଖରେ ବଡ଼ ଟିଙ୍କ ଟିଏ। କାଉ ଟିଙ୍କକୁ ଦେଖି ମନେ ମନେ ଲାଳ ଗଲାଇ ଚିନ୍ତା କରୁଥାଏ ଟିଙ୍କ ଖାଉ ଥାନ୍ତିକି। ବିଙ୍ଗୁର ଭୟରେ ସେ ଚୁପ୍ ହୋଇ ବସିଥାଏ। ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚତୁର କାଉ କୌଣସି ଖଣ୍ଡେ ହାଡ଼ ଧରି ଆସି ଚାଳ ଉପରେ ବସିଲା। ଡ଼େଙ୍ଗୁ କାଉ ଧରି ଥିବା ହାଡ଼କୁ ଦେଖି ପାଟିରୁ ଲାଳ ଗଳାଉଥାଏ।

କିନ୍ତୁ ହାଡ଼ ବା ପାଇବ କିପରି । ଏହି ସମୟରେ ଡେଙ୍ଗୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କାଉକୁ ବିନୟର ସିହତ କହିଲା, କାଉଭାଇ ତୁମେ ଧରିଥିବା ହାଡ଼ ଦେବକି କାଉ କହିଲା, କୁକୁର ଭାଇ ଦେବି ଯେ ତୁମ ପାଖରେ ଥିବା ଟିଙ୍କ ମୋତେ ଦେବ କି କିନ୍ତୁ କୁକୁର ଡେଙ୍ଗୁ ସେ କେବେ ତା ଦେହରେ ଟିଙ୍କ ଟିଏ ଅଛି ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥାଏ। କାଉର ଏହି ପରି କଥା ଶୁଣି ତାଟକା ହୋଇ କହିଲା ମୋ ଦେହରେ ତ ଟିଙ୍କ ନାହିଁ। କାଉ ଶେଷରେ ତାର ନିଜ ଥଣ୍ଟରେ କାଢ଼ି ଦେଖାଇଲା ଶେଷରେ କାଉ କୁକୁରକୁ ହାଡ଼ ଦେଲା କୁକୁର କାଉକୁ ଟିଙ୍କ ଦେଲା। ପ୍ରବାଦ ଅଛି। ଦିଆକୁ ଦିଆ ଅଦିଆକୁ ଦୂଆର ଦିଆ।

ଜଅନ୍‌ଜି ମଞ୍ଚଁଲିଜି

ଫେଙ୍ଗାଲୁନ୍ ଆଗରଜାଙ୍ଗ ତରୁଙ୍ଗା। ଆନିନ୍ ସାରବାନ୍ ବାସେଙ୍ଗାନ୍ ଆଗାସା ମାଡ୍‌ଡ ବାନାଗ୍‌ଗିମାର୍ । ଆବଇନାନ୍ ସାତ୍‌ତା ସାନ୍‌ନା ବାରୁନ୍‌ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ କୁନ୍ ବାରୁଲିଂଙ୍ଗାନ୍ ଆତେଙ୍ଗ ବେଗ୍‌ଗାଡ୍। ବେଗ୍‌ଗାଡା ଜଅନେଏବାନ୍‌ଜି ଗୁଏତେଡ୍ । ଉଡ଼ାନେବାନ୍, ପାଡ୍‌ସାନେବାନ୍, କମ୍‌ଲାନେବାନ୍, ଅମ୍‌ବୁରତନେବାନ୍, ସିତ୍‌ତାପାଲିନେବାନ୍ ଗୁଏତେଡ୍। କମଲାନ୍ ଡ଼ ସିତତାପାଲ୍‌ଲିନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଜଅଲି। ବଡ଼ିନ୍‌ନା ପେଙ୍ଗାଲୁନ୍ ଆଅନ୍ ମାନ୍‌ତେକୁନ୍ ସିତ୍‌ତାପାଲିଜନ୍ ଡଅମ୍‌ବୁରତନ୍ ରୁଲେ ଗିଡରାଲେ ଯାଙ୍ଗାଇତେଡ୍। ସୁଉଙ୍ଗାନ୍ ଆୟେରାଇ ତେଡାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ତାଙ୍ଗରାନ୍ ଆବଇ ଗାର୍‌ଗାର୍‌ମାରନ୍ ରବାଙ୍ଗଲେ। ଗାର୍‌ଗାର୍‌ମାରନ୍ ଜଅନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେମାନ୍ ଚତକୁନ୍ ଆସୁୟିମ୍‌ଡାଲି। ଆଗୁର ଅମ୍‌ବୁର୍‌ତଜନ୍ ଡ ସିତାପାଲ୍‌ଲିଜନ୍ ଆନିନ୍‌ଆଡଙ୍ଗ ତିୟେତେଡ୍ ଗାର୍‌ଗାର୍ ମାରାନ୍‌ଆଗୁରୁ ଜଅନଜି ଜୁମାନ୍ ଜୁମ୍‌ଲେ ମାଡ ମଞ୍ଚଁଡାଲି। ଆନିନ୍‌ମାନ୍ ତେକୁନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆବସିତ୍ ତାଲେ ୟେରେତେଡ୍। କୁନ୍‌ସାରି ମାନ୍‌ତେକୁନ୍ ପାତ୍‌ତନ୍ ଗଇଲେ ଡ ଗାର୍‌ଗାର୍ ମାରାନ୍ ଆନାବ୍‌ସିତ୍‌ତା ବାତ୍‌ତେ ଆବରୁ ଲିଡ଼ାନ୍‌ଜି ଅକିଜ୍ ଆଉର୍ ଜଅନ୍ ଜଅଲି । କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା ମଞ୍ଚଁଲେଜି।

ଫଳ ଗୁଡ଼ିକ ଖୁସୀ ହେଲେ

ପେଙ୍ଗାଲୁର୍ ଗାଁ ତର୍‌ଙ୍ଗା। ତାର ବିରି ବାଡ୍ କିଛି ନାହିଁ, ବହୁତ ଗରୀବ ଲୋକ। ତାର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଛୋଟ ବଗଡ଼ ଥିଲା। ସେ ସେହି ବଗଡ଼ରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳନ୍ତି ଗଛ ଲଗାଇଲା। ଆମ୍ବଗଛ, ପଣସଗଛ, କମଳାଗଛ, ଅମୃତଗଛ, ସିତାଫଳ ଗଛ ସବୁ ଲଗାଇଥିଲା। କମଳା ଓ ସିତାଫଳ ଗଛ ବହୁତ ଫଳିଲା । ଦିନେ ପେଙ୍ଗାଲୁର ପୁଅ ମାନ୍ତେକୁ ପାଚିଲା ସୀତାଫଳ ଓ ଅମୃତ ଫଳ ତୋଳି ଘରକୁ ଆଣିଥିଲା । ଫେରିବା ବାଟରେ ଜଣେ ଭିକାରୀକୁ ଭେଟ ହେଲା। ଭିକାରୀକୁ ଦେଖି ମାନ୍ତେକୁ ମନ ଦୟାହେଲା। ସେ ତାକୁ ପାଚିଲା ଅମୃତ ଫଳ ଓ ସିତାଫଳଟିକୁ ଦେଲା। ଭିକାରୀଟି ପାଚିଲା ଫଳ ପାଇ ଖୁସିରେ ଖାଇଲା। ଫଳ ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ସେ ମାନ୍ତେକୁକୁ ବହୁତ ଆଶିର୍ବାଦ ଦେଇଚ୍ଚାଲିଗଲା। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ମାନ୍ତେକୁର ବଗଡ଼ରେ ଥିବା ଗଛ ବହୁତ ଫଳ ଫଳିଲା। ମାନ୍ତେକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲର ପାଠ ପଢ଼ାରେ ବହୁତ ଆଗୁଆ ହେଲା। ଶିକ୍ଷକ, ବାପାମା ଓ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଖୁସୀ ହେଲେ।

ଆଲିନିବାନ୍ ଆବାରାରା

ଜବାନନ୍ ଡ ରିମ୍ବାନନ୍ କାକୁବୁଞାଁଙ୍ଗ୍। ଆୟାୟିନ୍‌କି ସିଡ୍‌ରୁଙ୍ଗ୍ ରିତେନ୍। କୁନ୍ ଆସନ୍ ବଡିନା ଜବାନନ୍ ଡ ରିମ୍ବାନନ୍ ପାରାଲୁଆସିଙ୍ଗାନ୍ ଆସାନ୍ ଆଲିଅଲବାନ୍ ଇୟେନ୍ଲେକି। ଆନିନ୍‌କି ଆଲିନିବ୍‌ବାନ୍ ଆଡୁଲେକି। ଜବାନନ୍ ଆଲିନିବାନ୍ ଡାଇଲେ। ଆଲଲାନ୍ ଇଡିଡ୍‌ଲେ। ରିମ୍ବାନନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ କାନ୍ ଆଲିନିବାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ, ଇତେନ୍ ଇତେନ୍ ଞାଁଙ୍ଗ୍‌ତାବି କାବାନନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଆଅଲାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ପାରାଲୁଆସିଙ୍ଗାନ୍, ମୁଗାଡ଼ାନ୍, ୟାରାମ୍‌ସିଙ୍ଗାନ୍, ଆକାନଡାରାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ବାଡ଼ାରାନ୍, ସାବ୍‌କା ତେବି। ଆଜନ୍, ଆଜିଡାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ରେଗାମାନେ ଞାଁଙ୍ଗ୍ ତେବି। ସାଲାନ୍ ରାଇଜ୍ ଲେ ଞାଁଙ୍ଗ୍ ଲେ ଗୁଡ଼ନ୍ ସାବ୍ ଜାତାବି। ଆନିବ୍ ସାଲାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ୍ ସାଲ୍ ପାମାନ୍ ତାବ୍ ଲେ କୁଡୁଲେ ଗାତେବି।

କାନ୍ ଆସାନ୍ ଆଲିନିବାନ୍ ପୂର୍ବାନା ସାରିଙ୍ ଵାଆ ୟାଙ୍ ଲେନ୍ ନା ଗାମ୍ ଲେ ମାନିନେ ୟିରତା କି । ଆମାନ ଜାନାଙ୍ ଆଡ଼ାକା ଆଲିନିବାନ୍ କାୟାତିଙ୍ ଗିଇଡ୍ଲେ ଘିଡ୍ଡଡ୍ । ଆଲିନିବାନ୍ ଗୁଗୁଲେ ଆମେଙ୍ ବେନ୍ ଡେତି ।

ସଲପଗଛର ଉପକାର

ଜବାନ ଓ ରିମ୍ବାନ ଦୁଇ ଭାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ବାହାଘର ଦିନ ପାଖେଇ ଆସିଲା। ଭଉଣୀର ବାହାଘର ନିମନ୍ତେ ଛାମୁଣ୍ଡିଆ କରିବାକୁ ଜାବାନ ଓ ରିମ୍ବାନ ସଲପାଡାଳ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ସଲପ ଗଛରେ ପହଞ୍ଚି ଜବାନ ସଲପ ଗଛ ଚଢ଼ି ଡାଳ ହାଣିଲା। ରିମ୍ବାନ ଜାବାନକୁ ପଚାରିଲା। ଆମେ ସଲପ ଗଛରୁ କଣ କଣ ପାଉ । ଜବାନ କହିଲା ସଲପ ଗଛରୁ ସଲପଡାଳ, କେନାରୁ ଭାର, ଡାଳରୁ ଛାମୁଣ୍ଡିଆ, ଫଳ ଓ ଚେରରୁ ଔଷଧ, ସଲପ ଗଛରୁ ଗୁଡ ତିଆରି କରିବା ଓ ଗଛରୁ ମଞ୍ଜା ବାହାର କରି ଜାଉ କରି ଖାଉ। ଏଥି ପାଇଁ ସଲପ ଗଛ ପୂର୍ବ କାଳରୁ ହିଁ ଆମର ବାପା, ମାଆ ବୋଲି ମାନି ଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ କେବେହେଲେ ସଲପ ଗଛକୁ ହାଣିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସଲପ ଗଛକୁ ଯତ୍ନ କରିବା ଉଚିତ୍।

କିନାନ୍ ଡିମାଡ୍ଡାଲି

ଅବଇ ଗୁଡଙ୍କୁଡ଼ିନ୍ ଡାକୁଲି, ତିଡ୍ତେ ପାନ୍ଡେରାନ୍ ସିଡଙ୍ମିୟଲିନ୍କି ଡାକୁଲିନ୍କି। ସିତ୍ରିନ ଗୁଉର୍ରେନ୍ ଆସାନ୍ ଆବ୍ଡୁରବେନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିନ୍କି ଇଡସୁମ୍ଲିକି । ଆୟାଙ୍ଗ ପାନାନ୍ ସୁ-ଉଡ଼ାନ୍ ଜଡାଲେ। ଅଡଙଗେର ପାନାନ୍ ସିତ୍ରିନ୍ଗାଡ୍ଲେ ଉୟେ ପାଡୋ ସିତ୍ ରି ଆବ୍ ଡୁରବାନ୍ ବୋଡ଼ାନ କାନ୍ ସିମାନ୍ ପାଡଙଇତେଡେ, ମାଙ୍କୀଡ଼ିନ୍ ଡାରାଜାନ୍, ଜେଲୁନ୍ ତାନଂଗାଲାନ୍ ଡିଞ୍ଜଁଲେ। ବୁଡ଼ା ପାନ୍ଡେରାନ୍, ସିତ୍ରିପୁରନ୍ ପୁର୍ରେ । ପୁର୍ପୁରରାନ୍ ତାକୁଡ୍ଲେନ୍ ଆତିକ୍କି, କୁଡ୍ଡୁବାନ୍କି ଡକ୍ଲିନ୍ ଗାଗାଲିନ୍କି।

ରେଙଂଗାଆନ୍ ରେଙଂଗାଲେ ସିତ୍ରି ଆବ୍ଡୁର ତଡାନ୍ କୁଡ୍ଡୁବାକାନ୍କି ତଙଂଲେଜି। ସାଲୁଲୁଆନ୍ କାଡ଼ିଡାନ୍ ଡ଼େବ୍ଲେ। କିମ୍ମେଡାନ୍ ତାରେତେନ୍ ଟେପଡ୍ଲେ। କାମ୍ବୁନାନ୍ ତୁଡୁମାନ୍ ଡେବ୍ଲେ। ଆଲେବାନ୍କି ଗାଲଲେନ୍ ତଙଂଲେଜି। କୁନ୍ଆନାଙ ଆବଇ ସୁଡ଼ା କିନାନ୍ ଗାରୁମଲେ ୟେରାଇତେଡ୍। କୁଡ୍ଡୁବାନ୍କି ବାନ୍ତଡାନ୍ ଆରକୁଡ୍ ତାର୍ଡାମ୍ ୟେରରେଜି। ଆୟାଙ ପାନ୍ ଡେପାନ୍ ୟେରନାନ୍ ଆଡ୍ରାବ୍ତିଏଡ୍ ଗେମେଲେ, କିନାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଜୁମ୍ତାମ୍। ଆୟାଙ ପାନାନ୍ ଏଡାଲିନ୍ ଗାମେତିନ୍, ଇତିନ୍ ଡ ମାମାଙ ଆମାନ୍ ଏତ୍ତିଗାମ୍ତେ ଞେଁନ୍ ତ ସାନ୍ନାଡାମ୍ ଉଆନ୍ ବିଇଆମ୍, ଞେଁନ୍ ଗାଡ଼ିଞେଁନ୍କି ରଇ ଇୟତେ ଗୁଡ଼ିନାଇଜ। ଆମାନ୍ ତିଡ୍ନେନ୍। ଅମ୍ଡିଲେନ୍, କିନାନ୍ ଆୟାଙଂପାନାନ୍ ଅମ୍ରେଡଂଏତେନ୍। ତେତ୍ତେନ୍ ଡ଼ିମାନ୍ ନେତେନଂ। ଆୟାଙଂପାନାନ୍ ଆଗାଡ଼ିନ୍ କି ଗୁଡ଼ିଡଂଲେ ଇୟଲେ ପାଙେଂନ୍ ଆଡ୍ନାଙ କିନାନ୍ କିନ୍ଡୁମ୍ଲି। କୁନ୍ ଆତି ଗିଜାନ ଗିଜ୍ଲେ ପାନ୍ଡେରାନ୍କି ୟେରରେ ସିଡ୍ଲେଜି।

ବାଘ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା

ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବଣବୁଦାଟି ଥିଲା। ସେଠାରେ ସ୍ୱାମୀସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇଟି ଠେକୁଆ ବାସ କରୁଥିଲେ। ମାଣ୍ଡିଆ ପାଚ ଯିବାରୁ, ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଇଛା କଲେ। ମାଇଠେକୁଆ ଘର ଲିପା ପୋଛା କଲା। ଅଣ୍ଡିରା ଠେକୁଆ ମାଣ୍ଡିଆ କାଠି ଆଣିଲା। ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା ପାଇଁ ବିଲୁଆ ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ଧରି ଆସିଲା। ପାତିମାଙ୍କଡ଼ ଭାତ, ମାଂସ, ତରକାରୀ ରାନ୍ଧିଲା। ବୁଢ଼ା ଠେକୁଆ ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା କଲା। ପୂଜା ସରିଲା ପରେ ସମସ୍ତେ ଧାଡ଼ିରେ ବସି ଖାଇଲେ।

ଖାନା ସରିଲାପରେ ମାଣ୍ଡିଆ ପୂଜା ପର୍ବ ନାଚ ସମସ୍ତେ ନାଚିଲେ। ଭାଲୁ ଡ଼ାମ୍ପ ବଜାଇଲା। ଛେଳି ମହୁରୀ ବଜାଇଲା। ଘୁଷୁରୀ ଡ଼ାଲ ବଜାଇଲା, କୁଟୁରାମାନେ ଧରାଧରି ହୋଇ ନାଚିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ମହାବଳ ବାଘରଡ଼ି କରି ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ମାଡି ଆସିଲା।ସମସ୍ତେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ

ସେ ଯା ଦୌଡ଼ିଲେ। ମାଇ ଠେକୁଆ ଧାଇଁ ପାରିଲା ନାହିଁ। ତାକୁ ଧରି ବାଘ କହିଲା ତୋତେ ମୁଁ ଖାଇଦେବି। ମାଇ ଠେକୁଆଟି କହିଲା-ମାମୁଁ ତୁମେ କାହିଁକି ଏମିତି କହୁଛ ମୁଁତ ଏଡ଼ିକି ସାନ ଜନ୍ତୁ ତୁମ ପେଟ କୁଆଡ଼େ ପୂରିବ। ମୁଁ ଯିବି ସବୁ ଠେକୁଆ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ଆଣିବି ତାପରେ ତୁମେ ଆମକୁ ଖାଅ। ତୁମେ ଏଠି ଆମକୁ ଜଗିଲା ଭଳି ବିଶ୍ରାମ ନିଅ। ଠେକୁଆର କଥାରେ ବାଘ ରାଜିହୋଇ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା। ଠେକୁଆ ତାର ସାଂଗମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣିଲା। ସେ ସମୟରେ ବାଘ ତୁଲେଇ ତୁଲେଇ ଘୋର ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା। ଠେକୁଆ ସବୁ ଆସିଲେ ବାଘ ଶୋଇଥିବା ଦେଖି ସେମାନେ ଯିଏ ଯା ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ।

ସାଲ୍ଲୁନ୍ ଜୁମ୍ତୁଡ଼୍ଲି

ପୁରବାନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସାଲୁଲୁଆନ୍ ଡ କାନ୍‌ଜିଡାଂନ୍ ଗାଡ଼ିଲେନ୍‌ଜି। ବଡିନ୍ନା କାନ୍‌ଜିଡାନ୍ ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଆସୁଡଂ ଉୟଡାସିଡଂନେତିଡ୍। ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେ ସାଲ୍ଲୁନ୍ ଆରାଗାୟ୍ନନ୍ ଗାୟ୍‌ଲେ ଇୟ୍‌ଲେ ପଡୋ । କୁନ୍ ଆତେ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେ କାନ୍‌ଜିଡାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଗାଡ଼ିଡଂ ନାମ ଞେଁନ୍ ଆରାଗାୟ୍ନନ୍ ଆମେଡାନ୍ ଆକ୍‌କୁମାଇ, ଆଡ଼ୁଲେ ଡୁଡଂନାତିଞ୍ଜଁ। ବଇଡନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆମାନ୍ ଆମେଁଆରା ଗାୟ୍ନନ୍ ଅକିନ୍ କୁନ୍‌ଡଡଂ ଆଡାନିଞ୍ଜାଁନ୍ ମାଞ୍ଜଁଜୁମା ଗାମିଞ୍ଜିଁତିଡ୍।

ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଆବିରନା ଆମ୍ ଡଡଂଲେ, ସାଲଲୁନ୍ ଆରାଗାୟ୍ନନ୍ ଡିଞ୍ଜଁବିନ ଆସାନ୍ ଡାରିଞ୍ଜଁବା ସିଡଂବାନ ପଡେତିଡ୍। ଡାରିଞ୍ଜଁବା କୁଡ଼ାଲିଡାନ୍ ଆରାଡ଼େତୁଡାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆଜାଡଂ ଡେଡଂତିଡ୍। ସାଲୁନ୍ ତିନେତିଡାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ, ଆଡାନଇ ମାୟ୍‌ରି ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲନ୍ ରାଡଂଡ୍‌ଲେ। ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲ୍ଲୁନ୍ ଆଡ୍‌ଡଂଲିଡଂ ଲାଆଲେ। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଆବୁମୁଁକୁଡ଼ାଲଡଂଡାନ୍ ତଅଗିନ୍ ଞାଁମଡଂଲି । ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲାନ୍ ସାଲ୍ଲୁନ୍ ଆଡଡଂ-ଲିଡଂ ଲାଆଲିନ୍ ଆସାନ୍ ଆଡ-ଆଡାନ୍ ତଅଗିନ୍ ଜାପାଲ୍‌ଲେ। କୁନ୍‌ଆତେ ତଗାଲ ଡାକୁଲିନ୍ ଆନସାଲୁନ୍ ପୁଆଡଂଲଗି ଜାନ୍ତାଡ଼ାମ ବବଇ, ସାୟିଁଲା ବବର, ଉଗାଲା ବବର

ତୁଲାବାନ୍ ଯେ୍ରେତେଡ୍। ଆଗାଡ଼ିନ୍ କାନ୍‌କିଡାଂନ୍ ଆକ୍‌ଲଡା ଲାଙ୍ଗେଁନ୍‌ଡାମ୍ ଗାଡ଼ିଙ୍ଗେଁନ୍ ଡିରରିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ କବୁକୁବ୍ ଲଗି ମାଆଡଂଏତେଡ୍।

ଭାଲୁ ଜଳିଗଲା

ପୂର୍ବ କାଳରେ ଭାଲୁ ଓ ଝିଙ୍କ ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ବାନ୍ଧିଲେ। ଝିଙ୍କ ଦିନେ ତାର ସାଙ୍ଗ ଘରକୁ କୁଣିଆ ଯାଇଥିଲା। ଭାଲୁ ତାର ସାଙ୍ଗ ଆସିବା ଦେଖି ଗୋଟିଏ ବୋଝ କାଠ କନ୍ଦା ଆଣିଲା।କନ୍ଦା ଦେଖି ଝିଙ୍କ କହିଲା ସଙ୍ଗାତ ମୋ ପାଇଁ କାଠ କନ୍ଦା ଆଣିଲ ସତ ମାତ୍ର ମୁଁ ଏତକ କଞ୍ଚାରେ ଖାଉ ନାହିଁ। କାରଣ ପେଟ ଖରାପ୍ ହୋଇ ଝାଡ଼ା ଧରି ଦେଉଛି। କଞ୍ଚାରେ ନ ଖାଇବା ପାଇଁ ବଇଦ ମୋତେ କହିଛି। ଏଣୁ କଞ୍ଚାରେ ଖାଇବି ନାହିଁ। ଭାଲୁ ଏହା ଶୁଣି ନିଆଁରେ କାଠକନ୍ଦାକୁ ପୁଡ଼ାଇ ସାଙ୍ଗକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଇଛା କଲା। ପାଖରେ ନିଆଁ ଖୋଜିଲା ହେଲେ ପାଇଲା ନାହିଁ।

ନାଳ ପାଖରେ ଜଣେ ବୁଢ଼ା ଲୋକ କୁଡ଼ିଆ ତିଆରି କରି ମଦ ସବୁଦିନ୍ ରାନ୍ଧୁଥିଲା। ଭାଲୁ ସେହି ମଦରନ୍ଧା ଭାଟିକୁ କାଠ କନ୍ଦାନେଇ ଗଲା। ମଦ ରନ୍ଧା ଚୁଲିରେ ଅଙ୍ଗାର ନିଆଁ ଥିଲା। ଭାଲୁ ଅଙ୍ଗାର ନିଆଁକୁ ଆଡ଼େଇ ଦେଖିଲା ଓ କନ୍ଦା ପୋଡ଼ାବୁକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲା। ଏଣେ ଚୁଲି ଉପରେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭାରେ ବୁଢ଼ା ଫୁଲି ମଦ ଲମ୍ବାଇ ରଖିଥିଲା। ଧୂଆଁ ଯୋଗୁ ଭାଲୁ ହଠାତ୍ ଉଠି ପଡ଼ିବା ସମୟରେ କୁମ୍ଭା ମଦ ତା ପିଠି ଉପରେ ପଡ଼ିଯାଇ ଅଧେ ନିଆଁରେ ଢ଼ାଳି ହୋଇଗଲା। ଫୁଲି ମଦ ନିଆଁରେ ଢ଼ାଳି ହୋଇଗେଲେ ନିଆଁ ଉଠିଯାଏ । ତେବେ ନିଆଁରୁ ହଠାତ୍ ନିଆଁ ଉଠିଯାଇ ଭାଲୁ ଦେହରେ ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା। ଏହା ରାତି ସମୟ ଥିଲା। ଭାଲୁ ଯେତେ ଧାଇଁଲା ନିଆଁ ସେତେ ହୁତ୍‌ହୁତ୍ ଜଳି ଉଠିବା ଦେଖାଯାଉ ଥିଲା। ଭାଲୁ ତା ଭାଷାରେ କାନ୍ତାଡ଼ାମ୍ ବବଇ, ଜଳିଲି ବବଇ, ମରିଗଲି ବବଇ କହି ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ପଳାଇଗଲା। ଝିଙ୍କର ଯାଏ କଣ ଆସେ କଣ ସେ କହିଲା ମିଛ ମିଛରେ କହିଲାରୁ ମଧ୍ୟ ଭାଲୁ ନିଆଁକୁ କାହିଁକି ଆଡ଼େଇଗଲା ବୋଲି ହସୁଥିଲା।

ରାଙ୍ଗା

ତିକ୍‌କାମନ୍ ଆଗର୍‌ଜାଙ୍ଗ କାନ୍‌ଡୁଆର୍। ରାଙ୍ଗା ଗାଜାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ବତରା ଆନିନ୍ ଡୁଂରଇଜ୍ ଲିନ୍ ତାଗାଲଡାନ୍ ରାଙ୍ଗାନ୍ ଆସନ୍ ଗାରୁ ସାଜ୍ କାବାନ୍ ଗୁସାଜ୍ ଲିନ୍ କଜୁରୀପଦାନ୍ ଆସଞ୍ଜଁତା ଇୟେତେଡ୍। ସାଞ୍ଜଁତାନ୍ ସାରି କାବାଲାୟନ୍, କୁକୁଲିୟନ୍ ବାର୍ ଉରୁଙ୍ଗାଲ୍ ଡାୟନ୍ ଞ୍ଜିଁଲେ ଗାରୁସାଜ୍ କାବ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଗିଡ୍‌ରାରେ ପାଙ୍ଗାଇତେଡ୍। ତାମ୍‌ବାଲିନ୍ ଆସନ୍ ଆନିନ୍ ଗାନିଡ୍‌ରାନ୍ ଲଡାକ୍‌କୁଲେ ଗୁପାନ୍ ୟେରେତେଡ୍। ତାମ୍‌ବାନ୍-ମାଡ଼ାନ୍ ସାରିଙ୍ଗ ବସୁଉଙ୍ଗାନ୍ ଆକୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ଜି ଲାଡ୍‌ସଲିନ୍ ଆମ୍‌ପାରା ଗାନିଡ୍‌ରା ଆୟନ୍ ଡିଙ୍ଗଲେ କୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ସିଂଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆମ୍‌ଗାନ୍‌ଲେ ପାଲେଜି। ସିଡ଼ିଙ୍ଗ ଗାତାର୍ ଗି ଗାରୁସାଜ୍‌ନାକାବାନ୍ ଗାଡ୍‌ଗାଡ୍ ଲେ ସିଡ୍‌ଲେଜି।

ଅରୁବାନ୍‌ମାଷ୍ଟ ଶାୟୁରାଙ୍ଗ ଡ଼େଲିତିକ୍ କାମନ୍ ଗାରୁସାଇଜ୍ କାବାନ୍ ଆସାଜ୍‌ତେନ୍ ଆଗାସା। ରାଙ୍ଗାନ୍ ବାତ୍‌ତେ ତାକାର୍ ଲଗି ଡେଲି। ତାମ୍ ପାଗ୍‌କୁନ୍ ଡୁରାଙ୍ଗ୍‌ଲେନ୍ ଡାକୁଲିନ୍ ଆନାବ୍‌ବିୟ ଆଗିଜ୍‌ତେନ୍ କୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ସିଂଲିଡ଼ାନ୍ ଆଗାରୁସାଜ୍‌ନା କାବାନ୍ ରାବାଙ୍ଗ୍‌ଲେ। ମାଡ୍‌ଡ ବାରାବ୍‌ଡାଲି। ବଇସି କୁମ୍‌ବୁଲ୍‌ସିଂଙ୍ଗାନ୍ ତୁଡ୍‌ଲେ ଡାକୁଲିନ୍।

ଶୀତ

ତିକାମର ଗାଁ କିଶ୍ତୋଅର। ଶୀତ ଋତୁରେ ଥରେ ସେ ଭୋର ସକାଳେ ଚାଦର ଘୋଡ଼ାଇ ଖଜୁରୀପଦା ହାଟୁକୁ ଗଲା। ହାଟୁକ ଯାଇ ସେ କାବାଲା ସୁଖୁଆ, କୁକୁଲି ଶୁଖୁଆ ଓ ବାଲି ଶୁଖୁଆ କିଣିଲା। ମାତ୍ର ତା ପାଖରେ ଶୁଖୁଆ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୁଣା ନ ଥିଲା। ହେଲେ ଶୁଖୁଆ କାହିଁରେ ଧରିବ ସେ ତା ନିଜର ଚାଦର ଲୁଗାରେ ସବୁ ଶୁଖୁଆ ମିଶାଇ ବୁଜୁଳା ବାନ୍ଧି ଆଣିଲା। ହାଟରୁ ଫେରିବା ବ଼ହୁତ ସମୟ ଗଡ଼ି ଯିବାରୁ ତାକୁ ସାଇତି ରଖି ପାରିଲା ନାହିଁ। ବୁଜୁଳା ଶୁଖୁଆକୁ ଘର ଭିତରେ ରଖି ଦେଲା। ତରବରରେ ଖାଇଦେଲା। ଏହା ପରେ ଗାଈ

ଫିଟାଇ ମାହାରକୁ ଶୀଘ୍ର ଗୁଲି ଗଲା। ଅନ୍ଧାର ଘରେ ଶୁଖୁଆ ବାସନା ଶୁଙ୍ଘି ମୂଷା ମାନେ ମଞ୍ଚାରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ। ବୁଜିଲା ଶୁଖୁଆକୁ ଗୁରିଆଡ଼େ ବେଢ଼ି ଲୁଗା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାମୁଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ଶୁଖୁଆତକ ଖାଇ ଦେଲେ। ଲୁଗା ମୂଷା ଗାତ ଭିତରେ ନେଇଁଗଲେ।

ତିକାମ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଆସି ଦେଖୁଛି ଯେ ଶୁଖୁଆ ଘର ଭିତରେ ବିଞ୍ଚା ହୋଇ ଯାଇଛି। ଏହା ଦେଖି ସେ ବିଲେଇକୁ ନିନ୍ଦା କଲା । ଏଣେ ତେଣେ ଦେଖୁଛି ଚାଦର ପାଇଲା ନାହିଁ। ତା ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଚାଦର ଥିଲା। ରାତି ସାରା ଶୀତରେ ଥରି ଥରି ରହିଲା। ଆର ଦିନ ଭଲ ଭାବେ ଲୁଗା ଖୋଜି ଦେଖିଲା । ତାର ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ ଚାଦର ମୂଷା ଗାତରୁ ପାଇଲା। ରାଗରେ ତିକାମ ଭାଲିଆ ମଞ୍ଜି ପୋଡ଼ାଇ ଦିନ ସାରା ମୂଷାଗାତକୁ ଧୂଆଁଦେଇ ମୂଷାମାନଙ୍କୁ ନିପାତ କଲା।

କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ଅରଲିନ୍‌ଜି

ଆବଗର୍‌କାଡ୍‌ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଗାମାଂଙ୍ଗାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆସିଇଁଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆତୋ ଜାନ୍‌ରୁମାନ୍ ଡାକୁଲି। ସାରନ୍ ଗାଡ୍‌ଗାନ୍, ସିତାରିନ, କାମ୍‌ବୁରାନ୍, ରଗନ୍, ସେରେମୁଁଞ୍ଚାଁନ୍, ମୁଗନ୍ ଡାକ୍‌କୁଲେ। ଆସିଙ୍‌ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆତେଙ୍ଗ ଜାନରୁମାନ୍ ଆଡାକୁନ୍ ଆତେ ଗାଲାମାନ୍ ଗାଲାମ୍ ଲେ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ସଭାଲିନ୍‌ଜି। ଆବଇ ସୁଡ଼ାକୁମାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ମାବା କିନ୍‌ତାଲାନ୍ ପାତ୍‌ତୁଡ୍‌ଲେ ଆଗାରବା, ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆଲୁଡ୍‌ମାଡ଼ାନ୍ ଗାନାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେ କିନ୍‌ଲେ ତଡ୍‌ଲେ ଜାନ୍‌ରୁମାନ୍ ଆଜୁମ୍‌ବା। ଆନିନ୍‌ଜି କୁନ୍ ଆମ୍‌ବ୍ରାରିଜ୍ ଲୁମ୍‌ଲେଜି।

ଗାମାଡ୍ଗାନ୍ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ମାଡ଼ାନ ଗାନ୍‌ଲାଞ୍ଚେଁନ୍‌ଜି ଆତି ଗାଲାମ୍‌ଲେ। ଆବଇ ତୁର୍‌ତ୍ଗାଲୁଡ୍ ରାମେଙ୍ଗାନ୍ ପାଙ୍ଗାନ୍‌ପାଡ୍‌ଲେ ଡାକ୍‌କୁଲେ । କୁମ୍‌ବୁଲୁନ୍‌ଜି ଅକ୍‌କୁଇ ଆଡ୍‌ତିର୍‌ନେଡ୍‌ଜି। ବୁଡ଼ା କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍ ଗାମଲେ ଏ ଗାନାଜ୍‌ଜି, ମାବା ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଅକ୍‌କିୟ୍ ତିଡ୍‌ନେ ଆଡ୍‌ଡାକୁନାବେ। ସାରବାନ୍

ଆୟେ଼ରବା, କଡ଼୍ନେସାରିଡଂ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଜାନାବ୍ ଜାବ୍‌ମଲାନ୍ ଆପାଙବା। ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆଅର୍‌ରନାଇବା। ବୁଡ଼ା କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍ ଆବେର୍‌ନା ଆମଡ଼ାଙଲେ କୁମ୍‌ବାଲୁନ୍‌ଜି ସାରାବାନ୍ ୟେର୍‌ରେ ଆରରଲିନ୍‌କି, ଜାବମଲାନ୍ ବୁଡ୍‌ଲେଜି। ଜାନ୍‌ରୁମାନ୍ ମାରାଂଲେ ଗାଲେଲି, ଗୁର୍‌ଆୟମ୍ ଡ଼େଲିନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଆବଇ କାମ୍‌ବୁନାନ୍ ସାରବାଲିଡାନ୍ ଗାନାନ୍‌ଗାନ୍‌ଲେ ଆବାଞ୍ଜିଁଡ୍ ଜୁମ୍‌ଲେସିଡ୍‌ଲେ। କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ଆବ୍‌ତୁରା ଡାଙଲୁଡ୍ ଲିନ୍‌ଗିକ୍ ଗିକଲେ ଡାକୁଲିନ୍‌କି କୁନ୍‌ସାରିଡଂ କୁମ୍‌ବୁଲାନ୍‌ଜି ତୁର୍ ଡ଼ାଙଲୁଡ୍‌ଲିକି।

ମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ ଗୃଷ କଲେ

ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ଜଣେ ଧନୀ ଲୋକଥିଲେ। ସେ ତାର ଘର ଭିତରେ ବହୁତ ଜିନିଷ ରଖିଥିଲା। ଧାନ, ଗଙ୍ଗା, ମାଣ୍ଡିଆ, ଜହ୍ନା, କାନ୍ଦୁଲ, ବୁରୁବୁଡ଼ ମୁଗ ରଖିଥିଲା। ତା ଘରେ ବହୁତ ଜିନିଷଥିବା କଥା ମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ ଜାଣିଲେ ଓ କଥା ଭାଷା ହେଲେ। ଗୋଟିଏ ବୁଡ଼ା ମୂଷା ଠିଆ ହୋଇ ଅନ୍ୟମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ କହିଲା ଗ୍ଲ ଆମେ କାଛ ଖୋଳି କଣା କରିବା। ଆଗେ ସବୁ ବାଟ ଦେଇ ସେହି ଲୋକର ମଞ୍ଚକୁ ପଶି ଗୀତ ଗାଇନାଚି ତାର ଜିନିଷ ଖାଇବା। ଆଉ ସେମାନେ ସେ ପ୍ରକାର କଲେ ।

ମୂଷା ଗୁଡ଼ିକ ମଞ୍ଚକୁ ପଶିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେହି ଧନୀ ଲୋକଟି ଜାଣିପାରିଲା। ଆଉ ଗୋଟିଏ ଠିଆକାନ ବିରାଡ଼ିକୁ ଆଣି ଘରେ ରଖିଲା। ମୂଷାଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ମଞ୍ଚରେ ରହିପାରିଲେ ନାହିଁ। ବୁଡ଼ା ମୂଷାଟି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା- ଏ ନାତିମାନେ ଆମେ ଆଉ ଏଠି ରହିପାରିବା ନାହିଁ। ଗ୍ଲ ଆମେ ବିଲକୁ ଯାଇ ଗୃଷ କରିବା। ସବୁ ମୂଷା ସବୁପ୍ରକାର ବିହନ ଧରି ବିଲକୁ ଯାଇ ଗୃଷକଲେ ଓ ବିହନ ବୁଣିଲେ । ବିହନ ଗଜାହୋଇ ବଢ଼ିଲା, ଶିଷା ବାହାରିଲା । କାଟିବା ସମୟ ହୋଇଗଲା। ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଘୁଷୁରୀ ବିଲରେ ପଶି ସବୁଫସଲ ଖାଇ ଦେଲା। ମୂଷାମାନେ ଛାନିଆ ହୋଇ କାନ ଟେକି ଅନେଇ ରହିଲେ। ସେହିଦିନ ଠାରୁ ମୂଷାମାନଙ୍କର କାନ ଠିଆକାନ ହୋଇରହିଛି।

ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ମାଜ୍‌ତାମ୍‌ଲି

ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ମନ୍‌ଲଇଡିନ୍‌ନା ଆସୁଲି, ଗାଗାନାନ୍ ଆଗଗାଏଡ୍, ମାଡ୍‌ଡ ବାଗ୍‌ଗିଲି। ଆତ ଆଡାନ୍ ଆସାଡଂ ଆପ୍‌ପାଡିଏତିଡ୍। ଆୟ୍ୟୃଙାନ୍ ଡାକିଡଂ ମାନାମାନା ଆବ୍‌ମଲେ ଡିଙ୍ଗିଁଲେ ତିୟୃଲେ ଜାନାଙ୍‌ଡେନ୍ ଆନିନ୍ ଆସାଡଂ ଆପ୍ ପାଡିଏ ତିଡ୍। ରେଗାମାନ୍‌ଗାଲେନ୍ ଡ ପସିଲିନାନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିନ୍ ଆସୁନ୍ ଆସୁଇଜ୍ ସାମାଙ୍‌ଲି। ଅନ୍‌ତିନ୍ ଆସାନ୍ ତୁର୍‌ତୁର୍‌ବାରୁବାନ ଇୟେୃତେଡ୍। ଆନାବ୍‌ବିୟୃ ଆୟିୃନ୍ ଅନ୍‌ସିରାନ୍ ପୁଇକିଙାନ୍ ଅବଏତିନ୍।

ଅନ୍‌ସିର୍ ମାରାନ୍‌ଜି ତାର୍‌ଡାମ୍ ଙାଜୁମ୍ ଲିନାଇଜି। ତାମ୍‌ବାନ୍ ଗାଗାନାନ୍, ଆୟ୍ୟୃମ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍‌ଜି ଆକୁଡୁ ମାଇ ମାଇଲେଜି। ସିତ୍ ରିକୁଲାନ୍, ସାରକୁଲାନ, ଉଆବ୍ କୁଲାନ, ଗାଙ୍‌ଗାକୁଲାନ୍, ଆରାଙ୍‌କୁଲାନ, ଜାବେଡ୍ କୁଲାନ୍, ସାବ୍‌ବିଞ୍ଜମାଇମାଇଲେଜି। କାପ୍‌ସିରିନ୍, ରସୁନ୍ ଡ ସିଙ୍‌ଗେରାନ୍ ମାଇଲେ ଆରାନିର୍ଡ୍ ବୁଡାନ୍ କୁଡୁନ୍ ତଙ୍‌ଗାଲ୍‌ଲେଜି। ସୁମ୍ ବାରିନ୍ ଆମାନାଇ ମାଇ କୁଲାନ୍ ବାସିଡାନ୍ ତଙ୍‌ଗାଲ୍ ଲେ କାର୍‌ବ କାରବ୍‌ଲେ ଗାଲେ। ଆନିନ୍ କୁନ୍ ଆଡିନ୍‌ନା ଅନ୍‌ସିର୍ କୁଲାନ୍ ଆଡ୍ ଙ୍ଗୁଁଡୁବ୍ ମଗାଏତେଡ୍। ଆମାନାଇ ମାଇ କୁଲାନ୍ ଡ ବାସିଡାନ୍ ବାତ୍‌ତେ ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ଗାଗାନାନ୍ ମାଜ୍‌ତାମ୍‌ଲି । କୁନ୍ ଆଡିନ୍ ନା ସାରିଂ ଆନିନ୍ ଗାଗାନାନ୍ ଅବ୍‌ବିଏପଡଂ ତୁମ୍‌ଗାଲେ। ବାଗୁଡିନ୍‌ନା ଆତିକ୍‌କି ସୁମ୍‌ବାରିନ୍ ଡାକାଡକା କେଲ୍‌କେଲ୍‌ଲି।

ସୁମ୍‌ବାରିକୁ ଜ୍ୱର ହେଲା

ସୁମ୍‌ବାରିକୁ ପାଞ୍ଚଦିନ ହେବ ଜ୍ୱର ହେଲା। କିଛି ଖାଇଲା ନାହିଁ। ବହୁତ ଝଡ଼ିଗଲା। ତାର ପାଟି ପିତାଳିଆ ଲାଗିଲା। ତାର ମା ଯେତେ ସୁଆଦିଆ ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧିଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ପିତାଳିଆ ଲାଗିଲା। ଔଷଧ ଓ ଇଞ୍ଜେକ୍‌ସନ୍ ନବାରୁ ତାର ଜ୍ୱର ଟିକିଏ ଭଲ ହୋଇଗଲା। ଟିକିଏ ଭଲ ଲାଗିବାରୁ ସେ ବଗଡ଼ ଜଗୁଆକୁ ଗଲା। ତହିଁ ଆରଦିନ ତାର ଭଉଣୀ ବଗଡ଼ର ଘାସ ବଛା ପାଇଁ ଏନ୍ଥା ଲୋକ ଆଣିଲା।

ଏନ୍ଦାଲୋକମାନେ, ନିଜ ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ଘୁଟଣା ଧରି ଆସିଥିଲେ। ଠିକ୍ ଦିନ୍ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ୍ ବେଳେ, ନିଜ ନିଜର ଘୁଟଣା ଜାଉ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ମିଶାଇଲେ। ମାଣ୍ଡିଆ ଜାଉ, ଧାନଜାଉ, ଗାଙ୍ଗାଜାଉ, ଶାଗଜାଉ, ଆମ୍ବିଳାଜାଉ ଓ ଅଲଣାଜାଉ ସବୁକୁ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡିରେ ମିଶାଇଲେ। ଧନିଆପତ୍ର ରସୁଣ ଓ ପୁଡ଼ା ଅଦା ମିଶା ବଟାଲୁଣ ସହ ଗୃଟି ଜାଉ ଖାଇଲେ। ସୁମ୍ବାରିର ପତାଳିଆ ପାଟୁକୁ ମିଶା ଜାଉ ଓ ମିଶା ବଟାଲୁଣ ବହୁତ ଭଲରୁଚିଲା। ସେ ଦିନସେ ଏନ୍ଦା ଲୋକ ମାନଙ୍କର ମିଶା ଜାଉ ପେଟପୁରାଇ ଖାଇଲା। ମିଶା ଜାଉ ଓ ମିଶା ବଟା ଲୁଣ ସୁମ୍ବାରିକୁ ଭଲ ରୁଚିଲା। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ସେ ପେଟପୁରା ଖାନା ଖାଇଲା। ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ସୁମ୍ବାରି ଗୋଲ ଗାଲିଆ ହୋଇ ମୋଟି ଦେଖାଗଲା।

ଗାଗାଡାନ୍

ବଡ଼ିନା ସାରନ୍ ଡ଼ କାଡ଼ାଡ଼୍ତିନ୍ ଆର୍ଗାଡ଼ିଲେଜି। ଆନିଜି ବାଙ୍ସାଲେ ତାନିମ୍ ୟିମ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଡ଼ାକୁଲିଜି। କାଡ଼ାଡ୍ ତିନ୍ ଗାମେତିନି ଗାଡିଙ୍ ମା ବାଗୁନ୍ଲେନ୍ ଆର୍ବାଡ଼ିଏ। ଆନିନ୍ଜି ସୁଡ଼ାଲାଙ୍କା ଆରେଙ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ୟିରେଜି ଡ଼ ଇୟ୍ ଲେ ଆର୍ ତାବାଡେଜି। ସାର୍ରନ୍ ଗୁଙ୍ଲେ ଲାଡ଼୍କାନ୍ ସାରିଙ୍ ଜାତାନ ପୁୟିଙ୍ ଲେ ଗାଲୁଲେ ଡ଼ ଆନିନ୍ ପାରାଲି। ଆଙ୍ଗନ୍ତି କାଡ଼ାଡ଼ତିନ୍ ଲାଙ୍ବକାନ ସାରିଙ୍ଗ ଜାତାନ ଗାଲୁଲି କାଡ଼ାତିନ୍ ପାରଆଇଲି। କାଡ଼ାତିନ୍ ବଇବଇ ବାରାବଡ଼ାଲି। ଡ଼ିଆନ୍ ଡ଼ିଲି ସାରରନ୍ ଆମାଂ ୟିରାନ୍ ୟିରେ ଆଡଙ୍ଗାନ୍ ଗାଡ଼େତିନ। ଆନ୍ତିସାରିଙ୍ଗ ନାମି ସିକଇଜା କାଡ଼ତିନ୍ ସାରରନ୍ ଆଡଙ୍ ଗୁଉରିନ୍ ଡ଼େନ୍ ଗାଡ଼ତେ।

ଧାନ କଥା

ଦିନେ ଧାନ ଓ ଦାଆ ସାଙ୍ଗ ବାନ୍ଧିଲେ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସବୁବେଳେ ଭଲରେ ରହିଲେ। ଦାଆ କହିଲା ସାଙ୍ଗ ଆମେ ଦୁହେଁ କୁସ୍ତି ଖେଳ ଖେଳିବା।

ଧାନ ରାଜି ହେଲା। ସେମାନେ ବଡ଼ ଉଚ୍ଚା ପଥରରେ ଯାଇ କୁସ୍ତି ଖେଳ ଖେଳିଲେ। ଖେଳୁ ଖେଳୁ ଧାନ ଡଳିଗଲା। ଉପରରୁ ଧାନ ପବନ ଦ୍ୱାରା ଉଡ଼ି ତଳକୁ ପଡ଼ିଗଲା। ତାର ଅଣ୍ଟା ବଙ୍କୁଆ ହୋଇଗଲା। ସେ ରାଗିଯାଇ ଧାନ ପାଖକୁ ଗଲା। ଧାନକୁ କାଟି ଦେଲା। ସେହି ଦିନଠାରୁ ଦାଆ ଓ ଧାନ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ହେଲେ। ତେଣୁ ବଙ୍କୁଆ ଦାଆ ଧାନ ପାଚିଲେ କାଟି ପକାଏ ।

ତିମ୍‌କାବ୍ ମାରାନ୍

ଆବଇ ଯ୍ୟଅକାନ୍ ସିନ୍‌ରିନ୍ ତାମ୍‌ବେଲେ, ଗର୍‌କାଡ୍‌ଲିଡାନ୍ ତିମ୍ ତିମ୍ ମାନ୍ ଆସାନ୍ ଗରଡେତେନ୍। କୁମ୍‌ବିବା ଆଗର୍‌କାଡ଼ଂ ଲେଡ଼୍ୟନ୍ ଆଡୁଏତେନ୍। ସିନ୍ ରିନ୍ ତାବାନ ତାବ୍ ଲେ ଗରଜାଡ଼ଂ ମାରାନ୍ ଜି ଆଞ୍ଜିବା ଗାମ୍ ଲେ ଅବ୍ ଲେଡେଂତିନ୍। କୁନ୍ ତିମ୍ ତିମ୍ ମାରାନ୍, ଗୁଡ଼ାକାବାନ୍, ଲୁଡଂଗକାବ୍‌ନ୍, ପାତୁକାବାନ୍, ରାଡ୍ୟକାବାନ୍ ଡ୍ ଲାଡ୍‌ଂଗାକାବାନ୍ ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଜି ଆମାଡ୍‌ଂବାନ୍ ଆବସୁଯେତିନ୍‌ଜି।

ରୋଡୋଗୋନ୍ ଆନ୍‌ସଲନ୍ ଆବ୍‌ସେଲେ ଶାଡିକାବାନ୍ ଆଅନାନ୍ ଆସାନ୍ ପାତୁଲୁଡାନ୍ ଊଁବେନ୍ ଆସାନ୍ ଲେବୁନ୍ ଆଡାକୁଆଡ। ଆନିନ୍ ମଇଲ ମାଡିଡଂ କାନ୍ ରୋମାନ୍ ବାତେନ୍ ସିନ୍ ରିନ୍ ବାରେତେନ୍। ରେଡ୍‌ଂ ଡିନ୍ ଆଉଆନ୍ ଲାଡ୍‌ଂଗାକାବାନ୍‌ଊଁଲେ ଆତିୟେତେନ୍ ଆସାନ୍ ଇଡାନେତିନ୍।

ଲୁଗାବେପାରୀ

ଜଣେ ଲୁଗା ବେପାରୀ ଲୁଗା ବିକିବା ନିମନ୍ତେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲିଲା। ବୁଲୁ ବୁଲି କୁମ୍‌ବିବା ଗ୍ରାମରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ଲୁଗା କିଣିବାକୁ ଗାଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା। ଲୁଗା ବେପାରୀ ନେଇଥିବା ଲୁଗା ଗୁଡ଼ିକ ଶାଢ଼ୀ, ଟୁବାଲ, ଲୁଙ୍ଗି, କମ୍ବଳ ଓ ସାୟା ଗୋଟିଗୋଟି ଦେଖାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା। ରୋଡୁଗୋର ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଶାଢ଼ୀ, ପୁଅ ପାଇଁ ପେଣ୍ଟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ତା ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନ ଥିଲା ସେ ଶାଢ଼ୀ ଓ ପେଣ୍ଟ ବାବଦରେ ପାଞ୍ଚମାଣ ଝୁଡୁଙ୍ଗ ବଦଳ ଦେଲା। ରେଡ଼୍‌ଡିନ୍ ର ବାପା ଝିଅ ପାଇଁ ସାୟା କିଣି ନ ଦେବାରୁ ସେ କାନ୍ଦିଲା।

ବଡ଼୍‌ରାବ୍ ନା କିଡାନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ ଲାକିଜୁଲ୍ ଆ ଗର୍ଜାଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗ ବୁର୍‌ତୁଡ଼ୁନ୍ ଡବୁର୍ ତେଡ଼ିନ୍ ଡାକୁଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଆୟାମ୍ ମିନୁମ୍ ସିକଲା ପାସିଜାନ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଙ୍ଗେଡ୍‌ଜି କିଣ୍ଡ ଡାଜିଙ୍ଗ ମିନୁମ୍ ଆତିକି ଆବର ଅଙ୍ଗେର୍ ସିଜାନ ଞାଁଙ୍ଗ୍‌ଲେଜି ଆୟାମ୍ ମିନୁମ୍ ଆତିକି ପାସିଜାନ୍ ଆଞାଁଙ୍ଗେ ଲେଞ୍ଜିଆସାନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆଡ଼୍‌ନାବ୍ ସାତୁଡେଡ଼୍‌ଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ପାସିଜାନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଗାଡ୍‌ଡୁ ନେତିନ୍। ବାର୍ ଆନିଞ୍ଜି ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ସୁସୁଡ଼ୁ ଗାମଲେ ଗୁଡ଼ିଙ୍ଗଲେଜି। ସୁସୁଡ଼ୁନ୍ ପେଡ୍‌ଡ଼ି ୮/୧୦ ମିନୁମ୍‌ଡେଲି। ଆନିନ୍ ଇତିନ୍‌ନ୍ତି ଗାମେତିନ୍ ଆଉଆ ୟାଙ୍ଗାନ୍‌ଜି ଅଡ଼ିଲେଜି ଆନିନ୍ ମାଡ୍‌ଡ଼ ଗାତାରାସିଜ୍ ଡ଼ାକୁଲି।

ବଡିନ୍ନା ବୁର୍‌ତୁଡ଼ୁନ୍‌ଡ ବୁର୍‌ତେଡ଼ିନ୍ ଲାକିଜୁଲ୍ ଆ ଗାମାଙ୍ଗ ଆଗୁସାର୍‌ବା ଇୟ୍‌ଲେଜି। ସ୍ରିତି ସାଡ୍‌ଲୁମାନ୍ ଡିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ବାଡିଜିରାନ୍ ପାଙ୍ଗନ୍ ପାଙ୍ଗଲେ ତାଙ୍ଗଲେ ଆ ଡିଞେଁତିନ୍ ଆଡ଼୍‌ନାଙ୍ଗ ଅଗୁବ୍‌ଲି କୁନ୍ ଆଡ଼୍‌ନାଙ୍ଗ ସୁସୁଡ଼ୁନ୍ ଆ ୟାଙ୍ଗନ୍ ଆଡଙ୍ଗ କୁଡ଼ୁନ୍ ଗୁଇଞ୍ଜ ଗାମ୍‌ଲେ ଗୁଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ନେତିନ୍ ବିଣ୍ଡ କୁଡ଼ୁନ୍‌ଆଡ୍ ନାସିନେଡ୍। ଆଙ୍ଗନ୍ତି କୁଡ଼ୁନ୍ ଆସିନ୍ ଲି ଆୟାଙ୍ଗନ୍ ବୁର୍‌ତେଡ଼ିନ୍ ଆଡଙ୍ଗନ୍ କୁଡ଼ୁନ୍ ଗୁଏତିନ୍ ସୁସୁଡ଼ୁନ୍ ଆଡ୍‌ଗାଏଡ୍ ବଡ଼୍‌ରାବ୍ ନେତିନ୍। ବୁର୍‌ତୁଡ଼ୁନ୍ ଡବୁର୍ ତେଡ଼ିନ୍ ଲାଙ୍ଗାଲେ, ତିର୍ ମାଙ୍ଗ୍‌ଲେ, ୟିର୍‌ଲେ ମଇଞେଁଲେ ଗାଆଗାମ୍‌ଲେଜି ବିଣ୍ଡ ସୁସୁଡ଼ୁନ ଆଡ୍‌ଗାଏଡ୍।

କୁନ୍‌ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ବୁର୍‌ତୁଡ଼ୁନ୍ ଡବୁର୍ ତେଡ଼ିନ ଡୁକାଡାଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜିଡାମ୍ ଇର୍‌ଗା ଗାଲିନ୍‌ବି ସାନାଙ୍ଗନ୍ ଇଙ୍ଗଡ଼୍‌ଲେ ବ ମାନ୍‌ରା ଅନାଲ୍‌ବାନ୍ ବମାନ୍‌ରା କୁଡ଼ା ତୁଡା ବାନ୍ ଡିମାଡ୍ ଲିନ୍‌ଜି। ସୁସୁଡ଼ୁନ୍ ତାଙ୍ଗର ତିଡ୍‌ସାନ୍ ଆବ୍‌ମେନେ। ଆକୁନେ ଗିନ୍‌ଡାବାନ୍ ଆଡାକୁ ମରଞେଁତୁଡ୍‌ଲିଙ୍ଗ୍ ଗାନାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେ ଡିମାନଡ୍ ନେତିନ୍। ତୁଙ୍ଗର୍ ତଗାଲାନ୍ ଆବଇ କିନାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍। ଗିଜେତିନ୍ ଆବଇ

ପାସିଜାନ୍ ଆରିଇଡ୍ ମରଞ୍ଚ ତୁଡ୍ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆଡିମାଡ୍। କିନାନଅମ୍ମା ମରଞ୍ଚତୁଡ୍ ଡାମ୍ବେଡ୍ଲେ ପାଡେଂତିନ୍। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ସୁସୁଡୂନ ମାଡ଼ିଲି। ଆନିନ୍ ଆଗାନ୍ ଡିଏତିନ୍ ଉଆଞ୍ଚେନ୍ ୟ୍ୟଡ୍ ଞେନି ଆବିରନା ଇର୍ମାନି ନାମିଞ୍ଚେନ୍ କିନା ପାଙ୍ଗ୍ ତିଞ୍ଚ ୟ୍ୟନ୍ଆବ୍ ମେନାଇ ଗାମ୍ଲେ ଅଗାଣ୍ଡିଲେ।

କୁନ୍ ଆୟ୍ୟମ କିନାନ୍ ୟିରାତା ୟିରାତା ଆବଇ ଲୁତୁବ୍ ମାଡ୍ଡ ଆକାଣ୍ଡାର୍ ଆଡାକୁନ୍ ଆ ତିତିନ୍ ନିବଆବ୍ ସାନେତିନ୍ ଆଙାନ୍ତି ଆକାଣ୍ଡାର୍ତିନାନ୍ ମରଞ୍ଚ ତୁଡାନ୍ ରାଗବ୍ଡେଲି ସୁସୁଡୂନ୍ ଆବଇ ଆକାଣ୍ଡାର୍ତିନ୍ ଲିଙାନ୍ ତେଡ୍ନେତିନ୍। କିନାନ୍ ଆରିକା ମର୍ଞ୍ଚତୁଡାନ୍ ଡାଜିଙ୍ଗ୍ ମାଙାଇ ପାଡେଂତିନ୍। କୁନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ସୁସୁଡୂନ୍ କାଣ୍ଡାର୍ ତିନାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ଲାଡ୍ ସଲିନ୍ ବିଣ୍ଡ କିନାନ୍ରାବ୍ତି ଆଗାଲାମେଡ୍। ମାନଞ୍ଚାନ୍ ବାତ୍ତି ଲାଗିନ୍ଲାଗିନ୍ ଲିୟ୍ୟର୍ ଲିୟ୍ୟର୍ ଗାମଲେ ଡାମ୍ବେଡ୍ ଲେ ପାଡେଂତିନ୍।

କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ସୁସୁଡୂନ୍ ଆ ଡୁଡୁଗି ୟିରାନ୍ୟିରେ ଆଉଆ ୟ୍ୟଙାନ୍ଜି ଆଡଡ୍ ଡେବଡେବ୍ସାଙ୍ଗ୍ଲେ ଗାମେତିନ୍ ଏୟ୍ୟଡ୍ଏ ଉଆଙ୍ଗ୍ ସାନାଡାନ୍ ରିଞ୍ଚବା। କିନାନ୍ ପାଡଂତିଞ୍ଚ କିନାନ୍ କୁମ୍ତିଞ୍ଚ। ଆଲୁଙ୍ଗ୍ ସିଙାନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଆଉଆ ୟ୍ୟଙାନ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି କିନା କୁମାମ୍ ତି କିନା ପାଙାମ୍ତି ଆନ୍ଲେନ୍ ଆଡିମାଡ୍ ଲିନାଇ ଆ ସୁସୁଡୂନ କାର୍ାନ୍ ଏଡାଲିନ୍ଡେବ୍ ସାଙ୍ଗ୍ଡେଂତିନ୍ ଆସାନ୍ ବୁର୍ତୁଡୁନ୍ଡ୍ ବୁର୍ତେ ଡ଼ିନ ସାନାଡାନ୍ରିଲେଜି। ସୁସୁଡୂନ୍ ଆଉଆ ଆୟ୍ୟଙାନ୍ ଆଡ୍ଙ୍ଗ୍ କୁଡୁବ୍ ବିର୍ନାନ୍ ଅପୁଡେଂତିନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମଲେଜି ଗିଜା ଅଅନ୍ ବଡ୍ରାବ୍ଲିନ୍ମ୍ବିନାନ୍ଡେନ୍ ।

ବଡ୍ରାବାବ୍ନା କିଡାନ୍ ପାଡଂଲାଡଂତିନ୍। ନାମି ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଆଙାଜା ବଡ୍ରାବ୍ଡଡଂନେ ଗାମ୍ଲେଜି କୁନ୍ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ସୁସୁଡୂନ୍ ଆଡ୍ବଡ୍ରାବ୍ନେଡ଼ା।

କୁନ୍ ଆବିର୍ ନା ନାମିନ୍ତାନ୍ ସିକଇଜା ସରା ମାରାନ୍‌କି ଆମାଙ୍ ଲିଙ୍ ଡାକୁ।ବୁତି ବୁତିଆ ପାସିକି ବଡ୍ ରାବ୍‌ତିଞ୍ଚି ଆଉଆ ଆୟୃତ୍ୟାନ୍‌ଞ୍ଜି ବଡ୍‌ରାବ୍ ନା କିତାନ୍ ସାଇତେ ପ ଗାମ୍‌ଲେ ବାଡ୍‌ତଙ୍ ତେଜିବାର୍ ବଡ୍‌ରାବ୍ ନାସିକାନ୍ କାନ୍‌ଙ୍ଗ ଆଡ୍‌ବଡ୍‌ରାବ୍‌ନେ। ସାଇତେପ ବଡ୍‌ରାବ୍‌ନା କିତାନ୍।

ରଷିବା ପିଲା

ଲାଖିଝୁଲି ଗ୍ରାମରେ ବୁର୍‌ତୁଡୁ ଓ ବୁର୍‌ତେଡ଼ି ନାମକ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ବାସକରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ଛୁଆ ପାଇ ନ ଥିଲେ। ବିଧାତାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ ପିଲା ପାଇଲେ। ବିଳମ୍ବରେ ପୁଅଟିଏ ପାଇବାରୁ ତାଙ୍କୁ ପଦେ ହେଲେ ଗାଳି କରୁ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଧମକ ଚମକ ଦେଉ ନଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସୁଛୁଡୁ ବୋଲି ଡାକୁଥିଲେ। ସୁଛୁଡୁ କ୍ରମଶଃ ବଢ଼ି ପ୍ରାୟ ୮/ ୧୦ ବର୍ଷ ହେଲା। ସେ ଯାହା କହିବ ତାହାହିଁ ହେବାର ଅଛି। ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ବେଦର ଗାର।

ଦିନେ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ଲାଖିଝୁଲି ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗର ଧାନ ଗୁଆ ଯାଇଥିଲେ। ସେହି ଦିନ ଅନ୍ୟ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ଟିକିଏ ଡେରି ହେଲା। ଗମାଙ୍ଗ ଦେଇଥିବା କୁଲି ଧାନ ନେଇ କୁଟା କୁଟି କରି ରାନ୍ଧିଲା ବେଳେ ସଞ୍ଜ ହେଲାଣି । ସୁଛୁଡୁ ତା ମାଁ ବୁର୍ ତ୍ରେଡ଼କ ଖାଇବାକୁ ମାଗିଲା। ମାତ୍ର ବୁର୍ ତେଡ଼ି ସୁଛୁଡୁକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ପାରିଲା ନାହି। କହିଲା, ମୋ ସୁନା ପୁଅ ଏହି ଦେଖ୍ କୁଟି ସାରିଲା ପରେ ରାନ୍ଧିବି । ତହୁଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବି। ମାତ୍ର ସୁଛୁଡୁ ରାଗିଯାଇ ପିଣ୍ଡା କୋଣରେ ବସିଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ବୁର୍ ତେଡ଼ି କୁଟି ସାରି ରାନ୍ଧିଲା ପରେ ସୁଛୁଡୁକୁ ଖାଇବାକୁ ଡ଼ାକିଲା ମାତ୍ର ସୁଛୁଡୁ ଗୁମାନ କରି ରହିଲା ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ବୁର୍

ତୁଡ଼ୁ ଓ ବୁର୍ ତେଡ଼ି ବହୁତ ଚେଷ୍ଟାକରି ବୁଝାଇଲେ ମାତ୍ର ସୁଛୁଡ଼ୁ ମଙ୍ଗିଲା ନାହିଁ। ବୁର୍ ତୁଡ଼ୁ ଓ ବୁର୍ତେଡ଼ି ନିରୁପାୟ ହେଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲେ ନାହିଁ। ବିଳମ୍ବ ରାତି ହେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଶୋଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଖୋସାମତ କଲେ। ସୁଛୁଡ଼ୁ ତାହା ବି ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ହଉ ଆମେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରୁଛୁ। ଆମେ ଶୋଇ ପଡ଼ୁଛୁ ବୋଲି ଭୟ ଦେଖାଇଲେ ଆସିବ ପରା ବୋଲି ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ମାତ୍ର ସୁଛୁଡ଼ୁ ଘର ଭିତରକୁ ଗଲା ନିହିଁ। ବୁଡ଼ା ବୁଢ଼ୀ ନ ଖାଇ ଜଣେ କୁଟୁଣୀ ପାଖରେ ଆଉ ଜଣେ ଚୁଲି ପାଖରେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ।

ସୁଛୁଡ଼ୁ ନିରୁପାୟ ହେଲା। ଗାଁରେ ସମସ୍ତେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ। ଗାଁଟା ଶୁନ୍ ଶାନ୍ ହୋଇଛି। ସୁଛୁଡ଼ୁକୁ ଡର ମାଡ଼ିଲା। ଦେଖିଲା ପିଣ୍ଡାରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଭଂଗା ଦୋଲି ଭିତରେ ଯାଇ ଶୋଇଲା। କିଛି ସମୟ ପରେ ବଣକୁ ଗୋଟିଏ ମହା ବଳ ବାଘ ଆସି କୋଉଠି କଣ ଅଛି ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା ଶେଷରେ ଦେଖିଲା ପିଣ୍ଡାରେ ଥିବା ଭଂଗା ଦୋଲି ଭିତରେ ସୁଛୁଡ଼ୁ ଶୋଇଛି। ବାଘ ଖୁସିରେ ଦୋଲି ସହ ସୁଛୁଡ଼ୁକୁ ପିଠିରେ ବୋହି ନେଲା ସୁଛୁଡ଼ୁ ଜାଣି ପାରିଲା ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ ପ୍ରତି ବିପଦ ଘଟିବ। ସେ ଚିନ୍ତା କଲା ମୁଁ କଳେ ବଳେ ଏଦୋଲିରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିବି। ମହାବଳ ବାଘ ସୁଛୁଡ଼ୁକୁ ନେଉ ନେଉ ଗୋଟିଏ ଝୁକାଳିଆ ତେନ୍ତୁଳି ଗଛ ତଳବାଟେ ଗଲା। ତେନ୍ତୁଳି ଡ଼ାଳ ଦୋଲିକୁ ଲାଗିବା ଟା ଜାଣି ପାରିଲା। ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇ ସୁଛୁଡ଼ୁ ତେନ୍ତୁଳି ଡ଼ାଳକୁ ଧରି ପକାଇଲା। ବାଘ ଖାଲି ଦୋଲି ସହ କିଛିବାଟ ଗଲା ପରେ ଗଛରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ି ଘରକୁ ଧାଇଁ ଗଲା।

ସେ ଘରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ କବାଟ ମାରି ବାପା, ମାଁଙ୍କୁ ଉଠାଇଲା ଘରୁ ଭିତରୁ ବାପା ମାଁ କହିଲେ ତୁମକୁ ବାଘ ନେଉ କି ଡୁମ୍ବା ନେଉ ଆମେ ଶୋଇ ପଡିଲୁ। ସୁଛୁଡ଼ୁ ଜୋର୍‌ରେ କାନ୍ଦିବାରୁ ବାପା ମାଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଲେ। ସୁଛୁଡ଼ୁ ବାପା ମାଁ ଙ୍କୁ ସବୁ କଥା କହିଲା। ବାପା ମାଁ ସୁଛୁଡ଼ୁକୁ କହିଲେ ଆଉ ଯଦି କେବେ ରୁଷିବୁ କି ଗୁମାନ୍ କରିବୁ ତୁମକୁ ବାଘ ନେବ କହି ଡରାଇଲେ ।

ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଡ କୁପଡ଼ାଇସଲାନ ଆକାତା ବିର୍

ପୂର୍ବାନ୍ କ୍ରାଇ ବଆୟ୍ମ୍ ଲିଙାନ୍ ରାବସଗଡଲାନ୍ ଡ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଗାଡ଼ିଲିଞ୍ଜି। ଆନିଞ୍ଜି ବାଗୁଞ୍ଜି ବଇବଇ ତୁଡ଼ୁ ସାଙ୍ଗ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି। ବଡିନ୍ନା ଆଡ୍ ନାର୍ ଗିଜ୍ ଲେଞ୍ଜିଡେନ୍ ରାବ୍ ତି ଆଡ୍ ଡାକୁ ନେଡ୍‌କି। ଆର୍ ଗାଡ଼ିଞ୍ଜିଡେନ୍ ରାବ୍ ତି ଆଡ୍ ଡାକୁ ନେଡ୍‌କି। ଆର୍ ଗାଡ଼ିଞ୍ଜି ବାଗୁଞ୍ଜି କେଲୁନ୍ ଆକୁମ୍ବିନ୍ ଆସାନ୍ ମାଲ୍ ଉଡ୍‌ସୁମ୍ ଡାଲିକି। ଆନିଞ୍ଜି ଅଗାଣ୍ଡିଲେକି ଡ ବିନ୍ତାନ୍ ଆସାନ୍। ଆନକିଗାଣ୍ଡିକି ଆମ୍ବିକ ଆନିକି ତୁଲାବାନ୍ ବିନ୍ତାନଇୟ୍‌ଲେକି।

ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଗାଡ଼ିଙ ଆମନ୍ ବିନ୍ତାନ ବିନାଇ ଡଞ୍ଜେଁନ୍ ଡଲଡାନ୍ ଡଲଡାଇ। ଆକାଡ଼ିନ୍ନା ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଡଲଡାନ୍ ଡଲଲେ। ଡ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ ବିନ୍ତାନ୍ ବିନ୍ ଲେ। ଆଙାନ୍ତି କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଉୟ୍, ଆଇ ଗାମ୍ ଲେ ବିନ୍ତାନ ବିନେତିନ୍ ଆବଇ ପାଣ୍ଡେରାନ୍ ଡୁଙ୍ଗ୍ ଲିନ୍ ୟିରେତିନ୍ ଡ ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଆଡଲେତିନ୍ ଆତାମ୍ ତାଙ୍ଗ୍ ସାନ୍ନତିନ୍ କୁନ୍ ଆୟ୍ମ୍ ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ତିଡ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ଅସ୍‌କ ନେତିନ୍ ବିଣ୍ଡ ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ ପାଣ୍ଡେରାନ୍ ଆୟିର ନେତିନ୍ ଆରାଡି ବାଓି ପୁୟିଙ୍ ଲି ରାବ୍‌ତି ଆଡ୍ ତିଡେଡ୍। ଗ୍ରଇ ମାଡ୍ ଲି ରିଙ୍ଗ୍ ଲିନ୍ ଡାକୁ ନେତିନ୍। କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ୟାନ୍ ଡେଲି ଗାଡ଼ିଙ୍ ରାବସଗଡଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍- ଗାଡ଼ିଙ୍ ଡଙ୍‌ଞ୍ଜେଁନ୍ ଗିଜିଞ୍ଜେଁ ପାଣ୍ଡେରାନ୍ ତିଡ୍‌ତାଇ ଗାମଲାଇ ବିଣ୍ଡ ପାଣ୍ଡେରାନ୍ ଆଇର୍‌ରେତିନ୍ ଆରାଡି ବାଓି ତୁମ୍ ପୁୟିଙ୍‌ଲିଞ୍ଜେଁ। କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ଞ୍ଜେଁନ୍ ଅକିଜ୍ ଡଲ୍ ତାଇ ଆମାନ୍ ବିନ୍ତାନ୍ ବିନାଇ। ଆକାଡ଼ିନ୍ନା କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଡଲଡାନ୍ ଡଲେ ବାର୍ ରାବ୍‌ସ ଗଡଲାନ ବିନ୍ତାନ ବିନ୍ ଲେ। ରାବ୍‌ସଗଡଲାନ୍ ଉୟ୍‌ଆଇ ଗାମ୍‌ଲେ ପୁୟିଙପୁୟିଙ ଏଣ୍ଡୁଙ ଏଣ୍ଡୁଙ୍‌ଲେ ବିନ୍ତାନ ବିନେତିନ୍। ବାର ଅକିଜ୍ ପାଣ୍ଡେରାନ୍ ଡୁଙ୍‌ନାଇତିନ୍ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଆଡଲେତିନ୍ ଆତାମ୍‌ତାଙ

ସସାନେତିନ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ କୁପଡ଼ାଇସଲାନ୍ ଲିଲି ଲିନ୍ ପାଣ୍ଡ୍ରେରାନ୍ ଆଗୁଲତି ଲିଙ୍ଗ ସିଡ୍ଡାମ୍ନେତିନ୍। ପାଣ୍ଡ୍ରେରାନ୍ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଆଗୁଲ୍ ତିନ୍ ଆଗାତାର୍ରିନ୍ ଆସାନ୍ ତିଡ୍ତିନ୍ କାଞ୍ଜିଁଲ୍ଲି କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଆଗାଡ଼ିନ୍ ଗୁଡିଙ୍ଗଲେ ଗାମେତିନ୍- ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ ନାମି ଆତି କ୍ରାମାଲାଇ ଡେଲି ଞାଁଙ୍ଗଲବି। ରାବସଗଡଲାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍ ଡ ଆନିନ ଗାମେତିନ- ଆନ୍ଲେନ୍ରାବ୍ତିଆଡ୍ ତାମ୍ବେଡ୍ବି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ତିଡ୍ନେ ଆନ୍ଲେନ୍ଆଗଡେ।

କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ ଆନିନ୍ଜି ପାଣ୍ଡ୍ରେରାନ୍ ତିଡ୍ତିନ୍ଗାଡ୍ଲେଜି। ବିଡଂଣ୍ଡୁ ଆନିଞ୍ଜି ଆମାଙ୍ଗ ବାନ୍ଡା-ଆନ୍ ଡ ତଅଗିନ୍ଅଡ୍ଡାକୁଏଡ୍। ଆନିଞ୍ଜି ଆର୍ବିର୍ଲେଜି। ଗାଡ଼ିଙ୍ ମାଙ୍ଲେନ ଡାଆତିଡ୍ ଅଡ଼ି ତଅଗିତିଡ୍। ବ ମାନ୍ରା ତଅଗିବାନ୍ ଆୟେ ଡ ବମାନ୍ରା ଡାଆବାନ୍ ଆୟେ। ଆନିଞ୍ଜି ବମାନର ତଗିବାନ ଇୟ୍ଲେଜି ଡବମାନ୍ରା ଡାଆବାନ୍ ଇୟ୍ଲେଜି। ରାବ୍ସଗଡଲାନ୍ ତ-ଅଗିନ୍ ପାଡ଼୍ୟତା ପାଡ଼୍ୟତା ତୁଡ୍ୟର ଗଡ୍ କୁମ୍ତୁଲି କୁମାବାନ୍ ଗାଡିଲି ଡ କୁପଡ଼ାଇ ସଲାନ୍ ଡାଆନ୍ ପାଡ଼୍ୟତାପାଡ଼୍ୟତା ତୁଡ୍ୟରଗଡ୍ ଲେଏମ୍ ଲି। ଆଗଡ୍ଲେଜି ଆଜେଲୁ ମୁଇଡାନ ତୁକୁମାନ୍ ଞାଁଲାଡ଼୍ୟନ୍, ଆରଇୟାନ୍ ଜି ଜୁମ୍ଲେଜି।

ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଓ ଟେଳା ମାଟିର କାହାଣୀ

ସତ୍ୟ ଯୁଗର କଥା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଓ ଟେଳା ମାଟି ମିତ ବସିଲେ। ସେମାନେ ଏକାଠି ବସିଲେ, ଏକାଠି ଖାଇଲେ ପିଇଲେ ବୁଲିଲେ। ଇଏ ତାକୁ ଦିନେ ନ ଦେଖିଲେ ସମ୍ଭାଳି ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ସିଏ ମଧ୍ୟ ୟାକୁ ନ ଦେଖିଲେ ରହି ପାରୁନ ଥିଲେ। ଏମିତି ସାଙ୍ଗ ଯେ ସେହି ଯୁଗରେ ତାଙ୍କରି ପରି ସାଙ୍ଗ ଆଉ କେହି ନ ଥିଲେ।

ଦିନେ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ମାଂସ ଖାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଦୁହେଁ ଜନ୍ତୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲେ। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଟେଳା ମାଟିକୁ କହିଲା- ସାଙ୍ଗ

ତୁମେ ବେଣ୍ଟ କର ଆଉ ମୁଁ ଜଗିବି ଜନ୍ତୁ ଆସିଲେ ମାରିବି। ସତକୁ ସତ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ସମ୍ବର ଡାଳରେ ଜଗିଲା ଆଉ ମାଟି ଟେଳା ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ଏବଣରୁ ସେବଣ, ବେଣ୍ଟ କଲା। ଟେଳା ମାଟିର ଖସ୍ ଖାସ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଠେକୁଆ ଉଠି ଧାଇଁଲା ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଯେଉଁଠି ଜଗିଲା ସେ ଡାଲରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ମାରିବାକୁ ଗଲା। ମାତ୍ର ଠେକୁଆ ଜୋର୍‌ରେ ଧାଇଁବାରୁ ଠେକୁଆର ପବନରେ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଉଡ଼ିଗଲା। କିଛି ସମୟ ପରେ ମାଟି ଟେଳା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। କହିଲା ସାଙ୍ଗ ମାରି ପାରିଲୁକି ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଲାଜ ହୋଇ କହିଲା-କଣ କହିବି ସଙ୍ଗାତ ତୁମେ ବେଣ୍ଟ କାଡ଼ିଲ ସତ, ଜନ୍ତୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆସିଲା ସତ। ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ଜନ୍ତୁକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଗଲି ମାରିବି କଣ ତା ପବନରେ ମୁଁ ଉଡ଼ି ଗଲି। ଜନ୍ତୁ ତା ବାଟେ ସେ ପଳାଇଲା ମୁଁ ଦୁଃଖରେ ଅଛି। ଟେଳା ମାଟି କହିଲା-ଦୁଃଖ କରିବା କିଛି କାରଣ ନାହିଁ। ସମସ୍ତେ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ସମସ୍ତେ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ। ଏଥର ମୁଁ ଜଗିବି ଆଉ ତୁମେ ବେଣ୍ଟ କର।

ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଟେଳା ମାଟିର କଥାରେ ରାଜି ପଡ଼ି ବେଣ୍ଟକଲା। ଆଉ ଟେଳା ମାଟି ଜଗିଲା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ରର ଖସ୍ ଖାସ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ପୁଣି ଠେକୁଆ ଧାଇଁଲା। ଠିକ୍ ଯେଉଁ ଜାଗାରେ ଟେଳା ମାଟି ଜଗିଲା ସେହି ପାଖରେ ଗଲା। ଟେଳା ମାଟି କିଛି ନବିଗୁରି ଡ଼େଇଁ ପଡ଼ି ଠେକୁଆ ଦେହରେ ବାଡ଼େଇ ହେଲା। ବିଚରା ଠେକୁଆ ମରିଗଲା। କହିଲା ସାଙ୍ଗ ଆଜି ଆମକୁ ହାବୁଡ଼ି ଗଲୁ। ସେହି ଖୁଲା କାନିଆ ଡେଲା ଆଖି ଠେକୁଆ ମାରି ପକାଇ ଦେଇଛି। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଶୁଣି ଖୁସିରେ ଟେଳା ମାଟି ପାଖକୁ ଗଲା। ଦେଖିଲା ସତକୁ ସତ ଗୋଟିଏ ଠେକୁଆକୁ ମାରିଛି। କହିଲା-ସାଙ୍ଗ ଆମେତ ବୋଲି ପାରିବା ନାହିଁ ଏଣୁ ଏଇଠି ତାଙ୍କୁ କାଟିବା। ଦୁହେ ସେହି ଠେକୁଆକୁ କାଟିଲେ। ମାତ୍ର ରାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପାଣି ନାହିକି ନିଆଁ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସ୍ଥିର କଲେ ଜଣେ ପାଣି ଆଣି ଯିବା ଆଉ ଜଣେ ନିଆଁ ଆଣି ଯିବା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ନିଆଁ

ଆଣିବାକୁ ଗଲା ଟେଳା ମାଟି ପାଣି ଆଣିବାକୁ ଗଲା। ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ନିଆ ଆଣୁ ଆଣୁ ବାଟରେ ଜଳି ପାଉଁଶ ହୋଇ ଗଲା।ଟେଳା ମାଟି ପାଣି ଆଣୁ ଆଣୁ ବାଟରେ ବିଳିଗଲା। ମାରିବା ଜନ୍ତୁର ମାଂସ ଜନ୍ଦା, ପିମ୍ପୁଡ଼ି ମଶା, ମାଛି ଖାଇଲେ।

କାନ୍ଟୁଇଜାନଆମାଡ୍ ଇଡିନ୍ଡ ସୁଡ଼ାଡାମ୍

ପୂର୍ବାନ ଆଡେଡଂ ମିନୁମ୍ ଆବିରନା। କାରଡ଼ା ଆଞ୍ଚିମ୍ ଆବତୁଲାବ୍ ଲିଡ୍ୟନ୍ ବିଗାଡ଼ା ବିଗାଡ଼ା କ୍ନାବ୍ ଆଡେଡଂ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ବାସୁଲେଜି। ଡିଡି ଲିଡ୍ୟନ୍ ଆଡାକୁ ଜ-ଅନ୍, ଗୁଉରାନ୍ ଜୁମଲେ ମାନଇଞ୍ଚଁନ୍ ବାଡି ବାସୁଲେଜି। ଏଡିଗଇ ଡେଆଡା ଡେଆଡା ବ ଆୟ୍ମମ୍ ଲିଡ୍ୟନ୍ ଜଅନ ଡ ଗୁ-ଉରାନ୍ ରାସୁମଲି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ କୁନ୍ ତୁଲାବ ଲିଡ୍ୟନ୍ ରୁଡ଼ିନ୍ ବାଙ୍ଗିନ୍ ଡେଲି। ବୁଡି ରାବ୍ ଡିଲେ ଡିଡ୍ ଲେଜି କାବ୍ ଞିଁଡ୍ ଲେଜି। ବାର୍ ଡାଜିଡଂ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି କ୍ନାଡଂ କାଞ୍ଚିଲେ ଆସୁଇଲିଜି। କୁନ୍ ତୁଲାବ ଲିଡ୍ୟନ୍ ଡାନିମୟିମାନ୍ ଆଡ୍ ଡାକୁଏଡ୍ ଡ ଅନ୍ତିଡାଜି ଆ ଗୁଗୁନ୍ କ୍ନାଡଂ ଆଡ୍ସାଡ୍ ଡାଏଡ୍ କୁନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ବାଡଂସାଡିଡ୍ ଡେଲି।

କୁନ୍ ଆଡି ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଡିଙ୍କଡ୍ରୁ ଡିଡାନ୍ କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଆବଗୁଡ଼ିଡଂଲେ ଗାମେଡିନ୍-ବୁଞାଁଡଂ ଜି ଏନେ ତୁମ୍ ଡେଲାଇ ଙେଁନ୍ ଡେନ୍ ସିଇଡା ଆଇଡାଇ ଜାବା ଆନ୍ ଲେନ୍ ଆଗାବ୍ ରିବା। ବୁଡିନ୍ ଉଆନ୍ ଆଜଆୟୁମଡେ ସ୍ରିଗଇ ଆବାନ୍ତିବା। ଡାର୍ଡାମ ଡାର୍ଡାମ୍ ଡାନୁବାନ୍ ଆୟୁମ୍ନା ଏଡିଡେନ୍ ରୁଡ଼ିନ୍ ବାଙ୍ଗି ଆଡ୍ଡେଆଇ। ରାମିଡିଡାନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ବୁଡିନ୍ ଡଅଡ୍ଲେ ବାନ୍ତିଲେ ଡିୟ୍ଡାଇ କାକାନ୍ ଗାମେଡିନ୍ କୁଡୁବ୍ଲେନ୍ ଆସାନ୍ ଆବଇ ରାଜାନ୍ ଆସେଡାବା କୁଡ୍ଡୁବାନ୍ ଜି ଆନଡ଼ିନ୍ ବାଡି ମାରାନ୍ ରାଜାନ୍ ଆଡେବିନ୍ ଆସାନ ସେଡା ଲେଜି। ମାରାନ୍ ରାଜା କାବାନ୍ ଆଜି ଜିନାବିନ୍ ଆସନ୍ ସିଂଡ୍ୟନ୍ ୟିରେଡିନ୍। ବିଡଂଶ୍ରେ ଆନିନ୍ ଜିଜିନାନ୍ ଆୟ୍ମମାନ୍ ଡିଡ୍ଲେ ମାରାନ୍ ଆଡିଡଂ ଲେନ୍ ଆସାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ ଜି ମୁସେଲ୍ ଡାୟିମ ଲେଜି। ଆନ୍ତିନ

ଆସାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜ୍ଞି ବାନ୍ତିଗୁରାନ୍ ଆବ୍‌ସେଲେ କ୍ରାଡ୍‌ଆବଇ ରାଜାନ୍ ଆସାଇବା ଗାମ୍‌ଲେ କାନ୍ତୁଇଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ରାଜା ଆବ୍‌ମେଲେଜି। କାନ୍ତୁଇ ରାଜନା କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଆଡ୍‌ଙ୍ଗ୍ ଗାମେତିନ୍‌ଜି-ଇତିନ୍ ତି ଙ୍ଗେଁନ୍‌ଗାମ୍ ତାଇ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବିନ୍ ମାନିବିନ୍‌ଡେତି। ବୁତିନ୍ତି ଉଆନ୍ତି ଆଜ-ଅ ଙ୍ଗାଁଡଙ୍ଗତେ ମାନଇଙ୍ଗାଁ ବାଓି ପା୍ଙ୍ଗ ବିନ୍ ଡେତି କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଆମାନିତାଇ ରାଜା ଗାମ୍‌ଲେଜି।

କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ କୁଡୁବ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଆତି ଆ ସାନ୍ନା ସାନ୍ନା ଆଜ-ଅ ଆଗୁ-ଉର୍ ତିୟେତିନ୍ ବିଣ୍ଡ ଆନିନ୍ ଆ ସୁଡ଼ା ସୁଡ଼ା ଆଜ-ଅ କୁଲ୍ ପାଡାନ୍ ପାୟାଡ଼ିନ୍ ରାଗାଡ଼େନ୍ ତୁବ୍ ନେ ତିନ୍। କୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ତନୁବାନ୍ ଙ୍ଗାଁଙ୍ଗଲେ ମାନଇଙ୍ଗାଁନ୍ ବାଓି ୟୁମ୍‌ଲେଜି। ଡ କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ କ୍ନାଙ୍ ଆତୁବ୍ ନେତିନ୍ ଆଜ-ଅ ୟୁମ୍ବିନ୍ ସୁସୁଏତିନ୍। କୁଲପାଡାନ୍ ୟୁମ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ରାଡୁଡାମ୍ ପାୟାଡ଼ିନ୍ ୟୁମ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ରାଡୁଡାମ୍। ବାନ୍‌ରାବାନ୍ ରାଗାଡ଼େନ୍ ଆବ୍‌କାର୍‌ରା ଡୁଲ୍‌ପାଲ୍‌ରେତିନ୍ ଆସାନ୍ ବାଗୁନ୍ ଆମାଡ୍ ଡୁଙ୍‌ମାଡ୍ଲି। ରାଗାଡ଼େଜନ୍ ଆମ୍ବିଜ୍‌ଡେଲି। ୟାନ୍‌ଆବମେନେ ବିଗାଡ଼ା ତିଡାନ୍‌ଜି ଆତ୍ନୁବ୍ ଜଅନ୍ ୟୁମ୍‌ବୁର୍‌ଲେ ୟୁମେତିନ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାଞ୍ଜି ଗୁକୁଲିନ୍ କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ ଆଡଅଙ୍ଗ କାଓିଲେଜି।

କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ କାନ୍ତୁଇଜାନ୍ ଗାନ୍ ରଇଜାନ୍ ଆସାନ୍ ତଗାଲାନ୍ ଏଣ୍ଡୁଙ୍‌ତେ।

ପେଚ୍ଚର ଆଖି କାହିଁକି ବଡ଼

ଅନେକ ଦିନ ତଳର କଥା। କାରିଡା ନାମକ ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ପକ୍ଷୀ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଥିବା ଫଳ, କୋଳି ଖାଇ ମହାନନ୍ଦରେ ଦିନ କାଟୁଥିଲେ। ଦିନେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ଫଳ କୋଳି ସରିଗଲା। ଏସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଳି କଜିଆ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା। କେତେକ ଦୁର୍ବଳିଆ

ପକ୍ଷୀ ମରିଗଲେ। ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ନେହ ଆଉ ରହିଲା ନାହି। ସେହି ଜଙ୍ଗଲରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କର ରାବ ଆଉ ଶୁଣା ଗଲା ନାହିଁ। ଶେଷରେ ସେହି ଜଙ୍ଗଲର ଶୋଭା ଆଉ ରହିଲା ନାହିଁ।

ଦିନେ ବୁଲ୍ ବୁଲ୍ ଚଢ଼େଇ (ଗୋବରା) ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲା- ବନ୍ଧୁଗଣ ଯଦି ଆମେ ସ୍ୱ ପକ୍ଷୀଜାତି ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ଅଶାନ୍ତି ହେବା ତାହା ହେଲେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବଂଶ ଲୋପ ପାଇବ। ଏବେ ତ କେତେକ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କର ବଂଶ ଲୋପ ପାଇଲାଣି। ଏଣୁ ଆଜି ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇ ଏକ ମତରେ କିଏ କେଉଁ ଫଳ ଖାଇବ ଭାଗ କରିବା। ତହିଁରେ ବଣି କହିଲା-ଆମକୁ କିଏ ଭାଗ କରିବ କାଉ କହିଲା ନାଁ ନାଁ ଆଜି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଇଁ ଜଣଙ୍କୁ ରାଜା ବାଛିବା। ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛାରେ ମୟୁରକୁ ରାଜା କଲେ। ମୟୁର ନିଜକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ କରିବାକୁ ଯାଇ ବହୁତ ବିଳମ୍ବ କଲା। ସେଥି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାମଚଳା ରାଜା ମନୋନୀତ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ। ମୟୁର ଆସିବା ଡେରି ହେବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପେଚ୍ଚର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର ଦେଖି କାମ ଚଳା ରାଜା ପାଇଁ ବାଛିଲେ।

ପେଚ୍ଚ ମହାରାଜା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ କହିଲା ଶୁଣ, ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଦି ମୁଁ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ଫଳ କୋଳି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ କାମଚଳା ରାଜା ଭାବରେ ବାଛିଲ ତାହା ହେଲେ ମୋର ପଦବି ସିନା କାମଚଳା ମାତ୍ର ରାଜାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅକାଟ୍ୟ। ଯିଏ ଯେଉଟା ଫଳ କି କୋଳି ପାଇଲେ ସାନକି ବଡ଼ କିଛି ନଭାବି ଖୁସିରେ ନେବ ତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ସମାଜ ଏକ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ ହଁ ମହାରାଜା ଆମେ ଖୁସିରେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ।

ପକ୍ଷୀରାଜ ପେଚ୍ଚ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣଙ୍କ ପରେ ଜଣେ ଫଳ, କୋଳି ବାଣ୍ଟିଲେ। ମାତ୍ର ନିଜ ପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଫଳ ରଖିଲା। ଯଥା ବେଲ, ଘାଗୁଡ଼ି,

ନଡ଼ିଆ, ତାଳ ପକ୍ଷୀମାନେ ଯିଏ ଯାହା ପାଇଲେ ମନ ଖୁସିରେ ଖାଇ ରହିଲେ। ମାତ୍ର ପେଚ୍ଚା ମହାଶୟ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ରଖିଥିବା ଫଳ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲା ମାତ୍ର ପାରିଲା ନାହିଁ। ବେଲ, ନଡ଼ିଆକୁ ଜୋର୍‌ରେ ଖୁମ୍ପିଲା ତାର ଦୁଇଟି ଆଖି ଡେଲା ଡେଲା ହୋଇ ପଦାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ସିନା ପାରିଲା ନାହିଁ। ଆସମ୍ଭାଳ ଭୋକ ସହି ନ ପାରି ସେ ଯାହା ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଭାଗରେ ଦେଲା ତହିଁରୁ କିଛି ଖାଇଲା। ଦିନେ ଦୁଇ ଦିନ ଦେଖିଲେ ରାଜା ନିଜ ଭାଗର ଫଳ ନ ଖାଇ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଭାଗରେ ଥିବା ଫଳ ଖାଉଛି। ସମସ୍ତେ ଏକ ହୋଇ ରାଜୁଙ୍କୁ ଗାଳି କଲେ।

ତହିଁରେ ପେଚ୍ଚା ରାଜା ଲାଜ ହୋଇ ଦିନରେ ଗଛର କୋରଡ଼ରେ ଲୁଚି ରହୁଛି ।

ଇଡିନ ଆସାନ୍ ଗାନୁରିଙାନ୍ କାଣ୍ଟୁଡାଞ୍ଜି ଗୁଡେଜି

ପୂର୍ବାନ୍ ଆବିରନା। ତେରାମ୍ ତାଲାନ୍ ଆଯୁବ ଲିଙଂ ବଡ୍‌କା ଡୁଡାନ୍ ଡ ବଡ୍‌କୀ ଡୁଡାନ୍ ସିମିୟଲିନଜି ଡାକୁଲିନ୍‌ଜି । ବଶାଗ ଡେସ୍ତ ଆଡାଇ କୁଡୁବ୍ ମାନେଡଂ ଡାଆନ୍‌ଆଞ୍ଜୋଁଡ୍‌ଲି ଅଡାଜା ଡାଆନ୍ ଆଗାସା ଡାଆନ୍ ଆସାନ୍ ପେରପାର୍‌ଲକାଡେତିଜି।

କୁନ୍ ଆୟାମ୍ ଲିଡାନ୍ ବଡ୍‌କା ଡୁଡାନ୍ ଆସିଡଂ ବଇବଡ୍‌କୀ ଡୁଡାନ୍ ଆପାଙ୍ଗୁରନ୍। କୁଡ୍ କୁଡ୍ ନାନ୍ ଆୟାମାନ୍ ଡ଼େଲି। ବିଣ୍ଡୁ ଡା-ଆନ୍ ଆଗାସାନ୍ ଆସାନ୍ ରାବତି ଆଡ୍‌କୁଡେଡ୍ ବଡ୍‌କୀନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଇୟୁଙ ଆଞ୍ଜେଁ ଅଡାଜା ପ-ଏ ଡା ଆନ୍ ଡାକୁ ତିତି ପାଡିଂଞ୍ଜେଁ ବାଲା ବଡ୍‌କାଡୁଡାନ୍ ଆ ଉବାନ୍‌ଜି ଆଡଡ଼୍ ଗୁଡିଙ୍‌ଲେ ଗାମେତିନ୍ - ଏଗାଇ ପୁଡୁଗା, ପୁତୁଲୁ ବୁନିବିନ୍ ଲା ଗାଇ କୁକୁଡନାନ୍ ଆୟାମ୍ ଭେଲି, ଡ ଡାଆତିଡ୍ ରାବତି ଆଡକୁଡେ ମାବାସଇ କିନ୍‌ସାର୍ ଲୁଡ୍ ଆଉଗୁବା କତି ଡା ଆନ୍ ଡାକୁତି ପେ।

ପୁଡୁଗାନ୍ ଡ ପୁତୁଲୁ ଆବୁନିନ୍‌ଜି ତୁଡ଼ିନ୍ ଲେ ପାଙ୍‌ଲେଜି , ଡ଼ ବଡ୍‌କାନ୍ ସ୍ନାଇସାଇ ଜାନାବାନ୍ ପାଙେତିନ୍। ତିତ୍‌ତିକ୍ନାଙ୍ ଡାଆତିଡ୍ ତିତିଲିଙାନ୍ ମାରାନଡ୍ ରାଡ୍‌ଜାନ୍ ପିଡାନ୍ ମାଞ୍ଜ ଇୟ୍‌ଲେ ରାବାଙେଜି । ଆକାନାଲ୍‌କାଲାନ୍‌ଜି ମାରାନ୍‌ଡ ରାଜାବ୍ ପିଡାନ୍ ଆଡଡଂ ଗାଡ୍‌ଲାମ୍‌ଲେଜି। ମାରାନ୍ ବଡ୍‌କୀ ଆକାନାଲ୍‌କାଲ୍ ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ସାୟିଏଡେ ଆନି ଗାମେତିନ୍ ଏ ରାଜାବ୍ ପିଡ୍ ଉବାଡଂ ମାଡଡ୍ ଏଣ୍ଟୁଡଂ ଏଣ୍ଟୁଡଂଲେ ଇଗୁଗୁଡିଡ୍ ଡ୍ୟାଜି ।

ଆକାଡ଼ିନ୍ନା ରାଜାବ୍‌ପିଡାନ୍ ଏଣ୍ଟୁଡଂ ଏଣ୍ଟୁଡଂଲେ ଗାମେତିନ୍-ବୁତିନ୍‌ତି ଡାଆନ୍ ସ୍ନାଇସାଇଡ଼ାମ ଆମ୍ବିନ୍ ୟିଗ୍ଯାଇବା ଡାଆନ୍ ଆସାନ୍ ଆର୍ ବିରବା। ରାଜାବ୍ ପିଡାନ୍ ଆବିରନାନ୍‌ବାତ୍ତି କୁଡୁବ୍‌ୟିରାଇଜି । ବିଣ୍ଡ ଜାଆଡାନ୍ ଆସିଡ୍ୟାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଅମଲେ ଡାକୁ ନେତିନ ମାରାନ୍ କୁଡ଼ୁବାଞ୍ଜି-ଆଡଡଂ ଗିଜେତିନ୍ ବିଣ୍ଡ ଜାଆଡାନ୍ ଆଡ୍‌ନିୟ୍ଯାଇତିନ୍ । ମାରାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ତାର୍‌ଡାମ୍ ତାରଡ଼ାମ୍ ଲା ଡଂଲାଡଂ ବିନ୍‌ବାତ୍ତି ଡା ଆବଇଜାନ୍ ଆଡ଼ଡଂ ଗୁଡିଡଂ ବା। ଞେଁନ୍ କୁନ୍ ଆମୁତି ବୋରବାନ୍ ୟିରେ ଇୟ୍‌ତେ ଗୁଡିଡଂ ନାଇ ଆମୁତି ବୋରାନ୍ ଆରେଡଂ ଲିଡଂ ସ୍ରିଡଂ ମାରାନ୍ ସାସ୍ ପାଲି ଲିନ୍ କେଁ କେଁ କେଁ କେଁ କେଁ ଗାମଲେ ଗୁଡିଡଂ ଲେ। ଏତିଗଇନା ବିଗାଡ଼ାଞ୍ଜି କ୍ନାଡଂଗୁଡିଡଂଲେଜି କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍‌ଜି ଆଗୁଡଡଂ ଡା-ଆବଇ-ଜାନ୍ ଆମଡ଼ାଡଂଲେ ଗୁରାନ୍ ଆପ୍‌ପାଇୟ୍ଯାଇତିନ୍ ବଡ୍‌କୀ ବାଡଂ ସାଲେ କୁଡ୍‌ଲେ ।

ଆଡ୍ୟାନ୍ତି ଡା-ଆନ୍ କୁଡୁବବ୍ରିଜ୍‌ଲି ଜାଆଡାନ୍‌କାନ୍‌ଡୁଡାନ୍, ବୁଡ୍‌ବୁଡାନ୍ ଆୟୁମ୍ବିନ୍ ଜାଆଡ଼ାନ୍ ୟିରାଇତିନ୍ କୁନ୍ ଆବିରନା ରାଜାବ୍‌ପିଡାନ୍ ମାରାନ୍ ଆଡଡ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆରବିରାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଆଡ୍ ୟିରାଇତି ନାମିଆତି ୟିରାଇତିନ୍ ମାଆ ଡ ଆଡଡ୍ୟାନ୍ ତୁଆବ୍‌ନେତି। ଉଆନ୍ତି ଜାଆଡ଼ାନ ରାବାଙ୍ଗତାବି ତିତିନ୍ ଆତୁଏବ କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ଗ ମାରାନ୍ ଡ ରାଜାବ୍ ପିଡାନ୍ ଉଆନ୍ତି ଜାଆଡ଼ାନ ରାବାଡ୍‌ଲେନ୍‌ଜି ଡେନ୍ ଆଡ୍ଡୁଲେ ତୁଆବ୍‌ତେଜି।

କୁଣ୍ଡୁଡାନ୍‌କି ବାଡ଼ଂସାଲେ କୁଡ଼୍‌କୁଡନାନ୍ ଆକୁଡ଼୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଡଆବଇଜାନ୍ ଆଡଡଂ ସାରୁବାବ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସ୍ରିଡଂ, ପାଡ଼ିନ ସ୍ରିଡ଼ଂ ପୁତାର ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଗୁଡ଼୍‌ରାଡ଼୍ ଗୁଡ଼୍‌ରାଡ଼୍ ଗାମଲେ ଗୁତେଜି।

ବର୍ଷା ଦିନେ ବେଙ୍ଗ କାହିଁକି ରଡ଼ି କରେ

ବହୁତ ବର୍ଷତଳର କଥା। ତେରାମ ତାଲ ନାମକ କୁଅ ବଡ଼୍‌କା ଓ ବଡାକୀ ନାମକ ଦୁଇ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ବେଙ୍ଗ ବେଙ୍ଗୁଲୀ ରହୁଥିଲେ। ଗ୍ରୀଷ୍ମ ବୈଶାଖ ମାସର ଟାଣୁଆ ଖରାରେ ସବୁ ଗାଡିଆ, ପୋଖରୀ ଓ ନାଳରେ ପାଣି ଶୁଖିଗଲା। କୋଉଠି ପିଇବା ପାଣି ଟୋପାଏ ପାଣିମିଳୁ ନଥିଲା । ଗ୍ଧରିଆଡ଼େ ପାଣି ପାଇଁ ଆହାକାର ହେଉଛି।

ସେହି ସମୟରେ ବଡ଼୍‌କାର ସ୍ତ୍ରୀ ବଡ଼୍‌କୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ। ମାତ୍ର ପାଣି ନ ଥିବାରୁ ପ୍ରସବ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲା। ବଡ଼୍‌କୀ ବେଙ୍ଗ ତା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲା ମୋତେ କୋଉ ଗାଡିଆ, ପୋଖରୀକୁ ନିଅ। ସେହିଁଠି ଅଳ୍ପ ପାଣି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାଳେ ପ୍ରସବ କରି ପାରିବି। ଏକଥା ଶୁଣି ବଡ଼୍‌କା ବେଙ୍ଗ ତା ଭାଇ ମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା-ହଇରେ ପୁଡ୍‌ଗା ଓ ପୁତୁଲୁ, ତୁମ ଭାଉଜ ପାଣି ନଥିବାରୁ ପ୍ରସବ କରି ପାରୁନି । କିଅର୍‌ଲୁଙ୍ଗ୍ ରେ ପାଣି ଥିବ ପରା ସେହିଁଠିକୁ ନେବା। ପୁଡ୍‌ଗା ବେଙ୍ଗ ଓ ପୁତୁଲୁ ବେଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଭାଉଜଙ୍କୁ ଖଟରେ ସାଙ୍ଗୀ କରି ବୋହି ନେଲେ। ବଡ଼୍‌କା ବେଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ସାମାନ୍ ଧରିଗଲା। କିଅର୍ ଲୁଙ୍ଗରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ। ମାତ୍ର ସେହିଁଠି ମଧ୍ୟ ପାଣି ନାହିଁ। ସେହି ଜାଗରେ ମୟୁରକୁ ଓ ନେଉଳ ମୂଷାକୁ ଯାଇ ଭେଟିଲେ। ବଡ଼୍‌କୀ ବେଙ୍ଗର ସମସ୍ୟା ମୟୁର ଓ ନେଉଳ ପାଖରେ ଜଣାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦେଖି ମୟୁର ନେଉଳ ମୂଷାକୁ କହିଲା ଯାଅ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଦରକାର । ସେମାନେ ଆସନ୍ତୁ ବର୍ଷା ହେବା ପାଇଁ ସଭା କରିବା। ପାଣି କାହାକୁ ଦରକାର ନାହିଁ ? ସମସ୍ତେ ଆସିଲେ ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ

ସାପ ତା ଗାତରୁ ମୁଣ୍ଡ କାଢ଼ି ରହିଲା ସିନା ଆସିଲା ନାହିଁ। ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ସରୀସୃପ, କୀଟ ପତଙ୍ଗ, ସମସ୍ତେ ସାପକୁ ଛାଡ଼ି ସଭାସ୍ଥଳକୁ ଆସିଲେ। ମୟୂର କହିଲା ଯିଏ ଯାହା ଭାଷାରେ ଜଳ ଦେବୀଙ୍କୁ ଡାକିବ ଆଉ ମୁଁ ସେହି ପାହାଡ଼ର ଉଚ୍ଚ ପଥର ଉପରେ ଯାଇ ଡାକିବି। ସତକୁ ସତ ସମସ୍ତେ ଯିଏ ଯାହା ଭାଷାରେ ଡ଼ାକିଲେ। ମୟୁର ମଧ୍ୟ ପୁଚ୍ଛକୁ ମେଲାଇ ଚାରି ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଡ଼ାକିଲା। ସମସ୍ତଙ୍କର ଡ଼ାକରେ ଜଳ ଦେବୀଙ୍କ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ଜୀବ ମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱର ଶୁଣି ବର୍ଷା ପଠାଇଲା । ବଡ଼୍କୀ ବେଙ୍ଗ ଖୁସିରେ ପ୍ରସବ କଲା।

ନଈ, ନାଳ, ଗାଡଆ, ପୋଖରୀ ରେ ଯେତେବେଳେ ପାଣି ପୁରିଗଲା, ଛୋଟ ବଡ଼ ପୋକ ମାଛି ପାଣିରେ ମାତିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ସାପ ନିଜ ଗାତରୁ ବାହାରି ଯାହକୁ ପାଇଲା ତାକୁ ଗିଳିଲା ଏ କଥା ନେଉଳ ଯାଇ ମୟୁରକୁ କହିଲା । ମୟୁର କହିଲା ସମସ୍ତେ ମୋ କଥାକୁ ମାନିଲେ । ଦୁଷ୍ଟ ସାପ ମୋ କଥା ମାନିଲା ନାହିଁ। ଏବେ ପାଣି ହେବାରୁ ବେଙ୍ଗ ମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପୋକ ମାନଙ୍କୁ ଗିଳୁଛି । ମୁଁ ତାହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି।ଏହା ଦିନେ ନାହିଁ କି ଦୁଇ ଦିନ ନାହିଁ। ମୋ ବଂଶ ସହିତ ସାପର ବଂଶ ପୁତ୍ର ପୌତ୍ରାଦିକ୍ରମେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବ। ନେଉଳ ଭାଇ ତୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲୁ ଶୁଣିଲା ନାହିଁ। ତୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନେଉଳ ମୂଷା କହିଲା- ହଉ ମୟୁର ନନା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋର ପୁତ୍ର ପୌତ୍ରାଦି କ୍ରମେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବୁ। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ସାପ ମୟୁର ଓ ନେଉଳର ଶତ୍ରୁ ହେଲା। ତାଙ୍କୁ ଯୋଉଠି ପାଇଲେ ସେହିଠି ମାରି ଖାଉଛନ୍ତି।

ବେଙ୍ଗ ମାନେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଆଷାଢ଼୍ର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷାରେ ଅଣ୍ଡା ଦିଅନ୍ତି। ଅଣ୍ଡାରୁ ଯେପରି ଭଲ ଭାବରେ ଛୁଆ ଫୁଟିବ ସେଥିପାଇଁ ଜଳ ଦେବୀଙ୍କୁ କେଁ କଟର କେଁ କଟର କରି ସାରୁ ମୂଳରୁ, ଗାତରୁ, ହିଡରୁ ଥାଇ ରଡ଼ି କରନ୍ତି।

ସାଲୁନ୍‌ଇଡିନ୍‌ ଡ କିନ୍ତେ ନିବାନ୍‌ଗପାଡଡେ

ପୂର୍ବାନ୍ କାଡ଼ମ୍ବାଡୁଙ ଆଡାଙଡ଼ି ରଇଜି ଉଆବାନ୍ କାନ୍‌ରିଙାନ୍ ଇୟ୍‌ଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଉଆବାନ୍ ଆଜାଡା ଆଜାଡା ଆବଇ କାନ୍‌ରିଙ ଅଲଇଜାନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଆଗୁଉର୍‌ଲିନ୍ ଆଡିଗିଜ୍‌ଲେଜିଆନିଞ୍ଜି ଅଲଇଜାନ୍ ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ମାଲ୍‌ୟୁମଡାଲ୍‌ଜି। ଏ ଗାଡ଼ିଙଜି ବୁଡିନ୍ ରୁଲେ ଡିୟ୍ଇ କାନ୍ ଅଲଇଜାନ୍ ୟୁମଡାଜି ଡେ-ଏ ବାଡି। ଆନିଞ୍ଜି ଆମାଙ ଲିଙାନ୍ ସ୍ରିଙ ପୂଜନୀନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଞେଁନ୍ ଡାଇଡାଇ। ଞେଁନ୍ ଇୟ୍‌ଡେ ରୁନାଇ ଆୟୁମ୍ବା। ଆଜାଡ଼ିନା ପୂଜନୀନ୍ ଡାଇଲେ ରୁଏଡିନ୍ ବାର୍ ଡାଜଙ ଡି ଆଲଡାଲେ ସିଡାଇଡିନ୍। କୁଡୁବାନ୍ କି ମାନଞାଁନ ବାଓି ୟୁମ୍ ଲେଜି।

ଞାଁଡାବ୍ କୁନ୍ ଆୟ୍ୟାମ୍ ଲିଙାନ୍ ଆବଇ ସାଲୁନ୍ ତୁଲାବାନ୍ ସ୍ରିଙ ଡୁଙଲିନ୍ ୟିରାଇଡିନ୍। ପୂଜନୀନ୍ ଆଡୁଡୁ ଡାଙଡ଼ିଜି ବାନ୍ତଙାନ୍ ଗର୍ଜାଙାନ୍ ଇର୍ ଲେ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ତୁ ପୂଜନୀନ୍ ଅଲଇ ନିବ୍ ଲିଙାନ ଗେଗେଲି ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍- ବୁଡିଲା ବୁଡ଼ି ବବଇ ଅଲଇଞେଁନ ରୁଲେ। ରାବା ଡ ଲାଇଞେଁନ୍ ବବଇ ସାବୁରୁଡ୍ରୂଇ ବବଇ କୁନ୍ ଆୟ୍ୟାମ୍ ପୂଜନୀନ୍ ଅଲଇ ଲିଙାନ୍ ରିଙଲିନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ସିଡେଡିନ୍ । ଡାର୍‌ନାନ୍ ଅରୁବ୍‌ଲି ସାଲୁନ୍ ଅଲଇ ନିବାନ୍ ସ୍ରିଙ ଆଡ଼ ୟିରେଡ୍। ପୂଜନୀନ୍ ଅଲଇ ଲିଙାନ୍ ସ୍ରିଙ ଏଡାନେଡିନ୍। ପୂଜନୀନ୍ ଆମାଡ୍ ଡ୍ରା ସାଲୁନ୍ ଡାଡାଲି। ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡି ବୁଡିଲା ବୁଡି ବବଇ ଲାଙ୍କାନ୍ ସ୍ରିଙ ଆଞ୍ଜୁଁମଡିଞ୍ଜ ଗାମ୍ ଲେ ମାଙ୍ଗିଲେ ଗିଜେଡିନ୍ ଡ ପୂଜନୀନ ଲିଙ୍କାନ ଡାକୁ।

ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍-ଅଙ୍ଗେରମାର୍‌ଡେନ୍ ସାବୁରୁଡ୍ରୂଇ। ଆନ୍‌ସଲମାର୍‌ଡେନ୍ ବବଇଡାଇ(ଡୁକ୍ରିଡାଇ) ପୂଜନୀନ୍ ଆଡଙ ଗିଜ୍‌ଲେ ସାଲୁନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଞେଁନ ଇଡିଜା ଆବ୍ ବାଞାଁମ୍ ଲାଡ୍ ସନାଇ ବାଗୁନଲେନ ଆଡାକୁନେ। ପୂଜନୀନ ଡାଙର୍‌ଡିଡ୍‌ସାଲୁନ୍ ଆବିରନା ମାନିଲେଲାଡ୍ ସନାଇ

ତିନ୍। ସାଲୁନ୍ ବାତ୍ତି ସାଲୁନ୍ ଆସିଂଡଂ ବା ୟିରେଜି। ଆଡ୍ଆନ୍ ଆଡ୍ଲେ ଗିଜେତିନ ଆରେଡଂ ଲୁଡାର ସିଡାନ୍। ଆନି ମାଡ୍ ଡ ଡୁକାଡ଼ାଲି।

ପୂଜନୀନ ତଡ଼ଡଂ ଡୁକାଡାଲି ଡ଼ ଏଡାନେତିନ୍ ସାଲୁନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଇତିନ୍ ବବଇ ଆବ୍ ମନା ଆମ୍ ପ ପୂଜନୀନ୍ ଆମନ୍ ନାନ୍ ଆଡ୍ ଡାକୁଲିଜା ଗାମେତିନ୍ ମନାତିଞ୍ଜ ଡ ଉଆଞ୍ଜେନ୍ ୟୁଡଂଞ୍ଜେନ୍ ଅଗାଣ୍ତିତାଇ।

ସାଲୁନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଆଡ୍ସୁନ୍ ବବଇ ଗର୍ଜାଡଂନାମ ବଡିନ୍ନା ଆଇୟୋ। ଗିଜାତା ଗିଜାତା ତୁଡ୍ରୁ ଆଙ୍ଗାର ଡେଲି। ଅସାଡ଼ାନ୍ ଆଙ୍ଗାଇ ଗର୍ଜାଡଂନାମ୍ ଆଇୟେ ଗାମ୍ ଲେ ଗ୍ରିଲି।

ପୂଜନୀନ ଡ ସାଲୁନ୍ କାଡ଼ମ୍ବାତୁଡଂ ୟିର୍ଲେଜି। ତାଡଂରାନ୍ କୁଲିସିଡଂ ଆଲପାଡ୍ବିନ୍ଡେତି। ଆଲନ୍ ବ୍ରିକ୍ ଲି ସାଲୁନ ଉଆନ୍ ପାଡ୍ ତାବି ଆଗମେତିନ୍ ପୂଜନୀନ୍ ଆ ତାମ୍ ସା ଡାଲିଡାନ୍ କାଣ୍ତେ ତିଡନେ ଗାମେତିନ୍ ସାଲୁନ ଆ ତାମ୍ ସା ଡାଲିଡାନ୍ ସିଡ୍ ଡାମ୍ ଲିନ୍ ଡ ସାଲୁ ପାଡଂଡାଲି କାକୁର୍ ତି ସିନ୍ତି ପାଲି ଇୟଲେ ଆପଡେ ପୂଜନୀନ ଆରେଡଂଲିଙ୍ଗ ଆରେଡଂଲିଡଂ ସାନ୍ଲେ ପାଡ୍ଲେ କାଡ଼ମ୍ବୋତୁଡଂ ୟିରେତିନ୍।

ପୂଜନୀନ୍ ଗର୍ଜାଡାନ୍ ଆଡୁଲେ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ବିନାନ୍ ଆଉଆ ୟୁଡାନ୍ ଗର୍ଜାଡମାରାନ୍ ଗାଡ୍ଲାମେତିନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ପୂଜନୀନ ଆଡଡଂ ସଲେ ଆବଇ କିନ୍ତେ ନିବାନ୍ ଇଡ୍ ଲେ ସିଆନ୍ ସାବ୍ ଜାଲେ ବାଲ୍ ଲେଜି। କାଡ଼ିଡଂ, ତୁଡୁମ୍ ତ୍ରେତେ, ସୁରାକମ୍ପେଡ୍ପେଡ୍ଲେ କିନ୍ ତଡଂଲେ ରାଇତଡଂଲେ ବାଲ୍ଲେଜି କୁନ୍ଆୟମ୍ ଲିଡଂସାଲୁନ୍ ଇୟଲାଇ ଡୁଡଂନେ। ପୂଜନୀନ୍ ଆଉଆ, ୟୁଡଂ ଡ ଗର୍ଜାଡମାର୍ଞ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି ଇତିନ୍ ଆକାର୍ମା ଆମନ୍ କ୍ରାଇ ପାଡଂଡାଲାମ୍। ଡାଡଂଡ଼ିଅନ୍ଲେନ୍ ଉଡ୍ସୁନ୍ ଆଡୁଲାଇ ମିଞ୍ଜାମାନ୍ ବାଗୁତ୍ରା ବାଇଲେ ଡ ଆନିନ୍ କାଞ୍ଜେଲି। କାଣ୍ତେ ଆବାଲ୍ଲାଇ ସାଲୁନ୍ ଗଡଂସାଡ଼ାଇଲିନ୍ ଏଡାଲିନ୍ ଆଡ୍ ସାୟିମେଡାନ୍ ଡଗିଲିଡାନ୍ସ୍ରିଡଂ।

କିନ୍ତେ ନିବାନ୍ ତା ବେତିନ୍ ଆମ୍ବଇଲେ ଡିମ୍ବଇଲେ କୁଣ୍ଡୁଏଡିନି କୁର୍‌କୁର୍ ତାମ୍‌ଲେ ଏଡାଏତିନ୍। ଡାକିଙ୍ଗ ତି ଡିନା ସିକରଜା ଆ ସାନଇ କନ୍ତେ ବବାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଗିଜ ଲେ ଓ ଡାନେତିନ୍

କୁନ୍ ଆଡ଼ିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ଗ ଉଆନ୍ତି କିନ୍ତେ ନିବାନ୍ ସାଲୁନ୍ ଗିଜତେ କାଣ୍ତେ ଆନସଲଙ୍ଗେଁନ୍ ଗାମଲେ କୁଣ୍ଡୁଲେ ଗପାଡ୍‌ଲେ ଆମ୍‌ଗଡଙ୍ଗତେ ।

ଭାଲୁ କଦଳୀ ଗଛକୁ କାହିଁକି କୁଣ୍ଢାଇ ଧରେ

ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ କାଡ଼ିମ୍ବାଙ୍ଗ ଗ୍ରାମର ଟୋକି ଦଳ ଶାଗ ତୋଳିବା ପାଇଁ କାରାପି ବଣକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଶାଗ ତୋଳୁତୋଳୁ ଗୋଟିଏ ବଣ ଭାଲିଆ ଗଛ ଲାଲ ଟହ ଟହ ପାଚ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ। ପରସ୍ପର କଥା ହେଲେ। ଏ ଭାଲିଆ ଏତେ ପାଚିଯାଇଛି କିଏ ଆମକୁ ତୋଳି ଦେବ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପୂଜନୀ ନାମକ ଟୋକି କହିଲା -ଆଲୋ କାହିଁକି ଏତେ ଚିନ୍ତା, ମୁଁ ଚ଼ଢ଼ିବି । ସତକୁ ସତ ପୂଜନୀ ପାଚ଼ିଲା ଭାଲିଆ ତୋଳିଲା। ପୁଣ୍ କୋଡୋଟି ଡାଳ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଲା। ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ଖାଇଲେ।

ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ସେହି ବଣରୁ ଗୋଟିଏ ଭାଲୁ ହଲି ଝୁଲି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛି। ତଳେ ଯେଉଁମାନେ ରହିଲେ ସେମାନେ ଭୟରେ ଧାଇଁ ପଳାଇଲେ। ମାତ୍ର ପୂଜନୀ ଭାଲିଆ ଗଛ ଉପରେ ରହିଗଲା। ଭୟରେ ଚୁପ୍ ଚାପ ହୋଇ ବସି ରହିଲା କିନ୍ତୁ ଭାଲିଆ ଗଛ ମୂଳରୁ ଭାଲୁ ଯାଉନି। ଭାଲୁ କହୁଛି କିଏ ମୋ ଭାଲିଆ ତୋଳିଲା। କିଏ ମୋ ଭାଲିଆ ଭାଙ୍ଗିଲା। ତାକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଛେଚିଥାନ୍ତି। ଏକଥା ଶୁଣି ପୂଜନୀ ଡ଼ରି କାନ୍ଦିଲା। ପୂଜୀନର ଲୁହ ଭାଲୁ ଉପରକୁ ପଡ଼ିଲା। ଭାଲୁ ଗଛ ଉପକୁ ଅନାଇ ଦେଖୁଛି ଉଛୁଳା ଯୌବନ ଝିଅଟି। ଭାଲୁ ପୂଜନୀକୁ ଦେଖି ଲୋଭ ହେଲା । କହିଲା ହଇ ଲୋ ମୋ ଭାଲିଆ ତୁମେ ସବୁଦିନ ତୋଳି ନେଉନା ପୂଜନୀ ନିରବ ରହିଲା। ଆହୁରି

ଭାଲୁ କହିଲା- ଯାହା କଲ କଲ ଯଦି ମୋ ପାଖେ ରହିବ ତ ଭଲ ନଚେତ୍ ମୁଣ୍ଡରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ପୁଡ଼ି ଦେବି।

ପୂଜନୀ କିଛି ନ ଭାବି ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ରାଜି ହେଲା। ଭାଲୁ କହିଲା ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି ? ମୁଁ ତୁମକୁ କିଛି କରିବି ନାହିଁ। ଓହ୍ଲାଇ ଆସ ପୂଜନୀ ଗଛରୁ ଓହ୍ଲାଇଲା। ସେମାନେ ଭାଲୁ ଘରକୁ ଗଲେ ଭାଲୁ ପୂଜନୀକୁ ବହୁତ ଆଦର କଲା। ମାତ୍ର ପୂଜନୀ ସବୁବେଳେ ଆଖିରୁ ଲହୁ ଗଡାଇ ରହୁଥିଲା। ଭାଲୁର ପଥର ଗୁମ୍ଫା ଘରକୁ ଦେଖି ରହିବା ପାଇଁ ଇଛା ନାହି। କଣ କରିବ ଉପାୟ ନାହିଁ। ଭାଲୁ ପଚାରିଲା କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛୁ ? ସବୁତ ତୁମ ପାଇଁ ଯୋଗାଡ଼ କଲି ଯାହା ଦରକାର କହ ଆଣି ଦେବି। ପୂଜନୀ କହିଲା ମୋତେ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ ମୋ ବାପା ମାଁଙ୍କୁ ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ତହିରେ ଭାଲୁ କହିଲା ହଉ ଯିବା ତୁମ ବାପା ମାଁ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ।

ଭାଲୁ ଓ ପୂଜନୀ କାଡ଼ମ୍ବାତୁଙ୍ଗକୁ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ଶ୍ରାବଣ ମାସ ନଈ ନାଳ ପୁରି ଯାଇଥାଏ ଶଶୁର ଘରକୁ ଗଲେ ନଦୀ ପାର ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଭାଲୁକୁ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ । ପୂଜନୀ ଭାଲୁକୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ପାଣି ସୁଅରେ ଏଇଠି ଡେଇଁବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କହିଲା ଭାଲୁ ନଦୀରେ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲା । ଭାଲୁ ପାଣି ସୁଅରେ ଭାସି ପଳାଇଲା । ସେତେବେଳେ ପୂଜନୀ ପଥର ଦେଇ ନଦୀ ପାରହେଲା। ଗାଁକୁ ଯାଇ ବାପା ମାଁ ଏବଂ ଗାଁ ଲୋକ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା ମୋତେ ଭାଲୁହାତରୁ ରକ୍ଷାକର ।

ଗାଁ ଲୋକେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟେ କଦଳୀ ଗଛ ହାଣି କାଠ ସଜାଇ ତାକୁ ଉପରେ ରଖି ପୋଡ଼ିଦେଲେ ଡାମ୍ଫ, ଟାମକ,ମହୁରୀ ତୂରୀ ଭେରୀ ବଜାଇଲେ। କିଛି ସମୟ ପରେ ଭାଲୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । କହିଲା , ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କୁଆଡ଼େ ଗଲା ? ପୂଜନୀର ବାପା ମାଁ ଭାଲୁକୁ ଦେଖି ଜୋରରେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି

କହିଲେ। କି ବେଳାରେ ତୁମେ ବାହାରିଲ; ନଦୀରେ ପାର ହେଲା ବେଳେ ଭାସି ଗଲ, ଆଉ ଆମ ଝିଅ ପରେ ପହଞ୍ଚୁ ପହଞ୍ଚୁ ଦୁଇ ଥର ରକ୍ତ ବାନ୍ତି କଲା। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭାଲୁ ମଶାଣୀକୁ ଗଲା। ଦର ପୋଡ଼ା କଦଳୀ ଗଛକୁ ନିଆଁରୁ କାଢ଼ିଲା, କୁଣ୍ଢାଇଲା, ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା । ଗଡ଼ାଇ ତଡ଼ାଇ କାନ୍ଦିଲା। କଦଳୀ ଗଛ ନିଆଁ ରେ ପୋଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ଯେମିତି ଉପରେ ରଖିଲେ ସେମିତି ରହିଲା। ସେ ଯେତିକି କଦଳୀ ଗଛକୁ ଦେଖିଲା ଏଇଟାହିଁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କୁଣ୍ଢାଇଲା ଆଲିଙ୍ଗନ କଲା ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଲୁ କଦଳୀ ଗଛ କୁଣ୍ଢାଇ ପକାଏ ।

ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଗିଜେତିନ୍‌ଡେନ୍ ତୁତୁମାନ୍‌ଇତିନ ଡ ମିମିବାବ୍‌ତିନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ ଆୟ୍ମମାନ୍ ଆବିର୍ ନା ଆୟିଙ୍ଗାନ୍ ଆୟ୍ମମ୍ ଲିଙ୍ଗ ଅନ୍ତିଡ୍ ଅନ୍ ରେଙ୍ଗ ଜନ୍ତୁ ବୁଡ୍ ବୁଡ୍ ମାମାର୍ ତିମାର ମାନ୍‌ରାନ୍ ଆମ୍ବରିଜ୍ ବିର୍‌ନାନ୍‌ବିର୍ ଲିନଜି। କୁନ୍ ଆୟ୍ମମ୍ ବୁତିନ୍ତି ବୁତି ଆଡଙ୍ଗ ଇଡ୍ ସୁମେତିନ୍‌ଡେ ରାବତିସିଡ୍ ଗୁଙ୍ଗ ନେତିନ୍। ଜନ୍ତୁଜି ଡ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଯାଆଡାନ୍ ଡ ମାନ୍‌ରାନ୍ କୁନ୍ ଅମ୍ବରିଜ୍ ସିଡ୍ ଗୁଙ୍ଗଲିନ୍‌ଜି। କୁନ୍ ଆୟ୍ମମାନ୍ ଅଞ୍ଜରସିଙ୍ଗ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ତିନାକନ୍ ଆଡାଙ୍ଗଡ଼ା ଅନ୍ ପରିକନ୍ ଆବଇ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ସିଡ୍‌ଗୁଙ୍ଗନେତିନ୍ ବାର ସିନ୍ଦୁବା ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ସନିଆନ୍ ଆ ଡାଙ୍ଗଡ଼ିଅନ୍ ଝିଁବାରିନ୍ ଆବଇ ତୁତୁମାନ୍ ସିଡ୍‌ଗୁଙ୍ଗନେତିନ୍। ପରିକନ୍ ଆସିଙ୍ଗବଇ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବାରାନ୍ କଡିତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁଜ୍ କତା ତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁଜ୍ ୟିରେ ବାରାନ୍ ଲୁମେତିନ୍। ବିଣ୍ଡ ଝିଁବାରିନ୍ ଆତାନଙ୍ଗବା ତୁତୁମାନ୍ ଆସିଙ୍ଗଲୁଙ୍ଗାର ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଡ ସେନ୍ତାଡ଼ାବ୍ ଲିଙ୍ଗାନ ଝିଁବାରିନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ତୁକାଡାଲି। ତୁତୁମାନ୍ ଆସିଙ୍ଗ ଝିଁବାରିନ୍ ଆଡ୍‌ମନ୍ନାଏଡ୍। ଡାକିଙ୍ଗତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ଝିଁବାରୀନ୍ ଆଉ ସିଙ୍ଗାନ୍ ୟାର୍‌ନେତିନ୍।

ଡାକିଙଡିନ୍ନା ଆତିକି ସନିଆନ୍ ଅଞ୍ଚରସିଡଂ ଆତନାନ୍ ଆସିଡ଼ଂ ଇୟେତିନ୍ ଆ ମାମାଡ୍ୟନ୍ ଆତେଡଂ ଡିନ୍ନା ଆତିକି ଆୟେତି ଆସାନ ପରିକନ୍ ଆସିଡବଇଜାନ୍ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ କୁଡ଼ୂନ୍ ଡିଞ୍ଜାଗାମଲେ ବାଞ୍ଚେଁତିନ୍ କୁଡୁବ୍‌ବାରାନ୍ କଡି ତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁବ୍ କତା ତୁରଞ୍ଜୁଁଗୁବ୍ ୟିରେ ଲୁମେତିନ୍ ଆଡ୍ୟନ୍ତି ଡାଆନ୍ ସୁଉର୍‌ଲି କାଣ୍ଟୁତାନ୍ ଗୁଡଂକୁନ୍ ୟୁଡଂତାଇ ଆଗାମେତିନ ଆଡ଼୍‌ନାଡଂ ସନିଆନ ପରିକନ୍ ଆଡଡଂ କାନ୍‌ପକୟିଞ୍ଚେଁନ୍ ଗାମେତିନ୍। ପରିକନ୍ ଗାମେତିନ ଉ-ଉ କୁନ୍ ଆତ୍‌ନାଡଂ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ମିୟ୍ମାଡ୍ ସନିଆନ୍ ମିୟ୍ମାଡ୍ ଆତଡ୍ ଡାଡଂଡାନ୍ ଗିଜେ ଇର୍‌ଜାବେତିନ୍ ଆତଡ୍‌ଡାଡଂଲିଡ୍ୟନ୍ ଇରରିଗଜାବ୍ ଲବିଆବ୍‌ସୁରଡାଲିଡ୍ୟନ୍ ଇର୍ଜାବେତିନ୍ ଡ କାଣ୍ଟୁଡାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଲ୍ଲି।

କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା ସେଗାମ୍‌ଲେନ୍ ସେ ଏଡାଲିନ୍ ଗୁଡାଲିନ୍ ବାଣ୍ଟୁଡାନ୍ ବାଲେଜି ପରିକନ୍ ୟୁଆର୍। ଆମାଡ୍ୟନ୍ ସନିଆନ୍ ଡାଡଂଡ଼ିଅନ୍ ଞ୍ଜିଁବାରୀନ୍ ବୁରତାବ୍ ନାଇତିନ୍। ଅକିଜ୍ ଡାଜିଡଂ ଡିନା ଆତିକି ତିନାକନ୍ ଆ-ଇଗିର ସିଜାନ ଆସିଂ ଇୟେତିନ୍ ତିଡ୍ ତି ଞ୍ଜିଁ ବାଗୀନ୍ ଆଡଡଂ ଗିଜେତିନ୍ ପରିକନ୍ ସନିଆନ୍ ଆଡଡଂ ଗାମେତିନ୍ ଆମନ୍ ସିଲ ଞ୍ଚେଁନ୍ ଞ୍ଜିଁବାଗୀନ୍ ବୁରତାବ୍ ନାଇତିନ୍ ଆମନ୍ ସିଇଜ ନାମ୍ ପରିକନ୍ ୟୁଆର୍ ଲି ନାମି ଞ୍ଜିଁବାଗୀନ୍ ଆକିଡ଼ା ଡ ପରିକନ୍ ଆକିଡ଼ା ବାଗୁନ୍‌କି ଆବ୍ ସିଜ୍ ଗୁଡୋ। କାନ୍ ଆବିରନା ସନିଆନ୍ ଇଡ୍‌ସୁମ୍ ଲି। ବାର୍ ପରିକନ୍ ଡ ଞ୍ଜିଁକାଗୀନ୍ ଅକିଜ୍ ଆବ୍ ସଡିରୁଡଂଲେଜି କାନ୍ ଆବିରନା କୁଡୁବ୍ ମାନେଡଂ ପିମିଡଂଲି ତୁତୁମାନ୍ ଜାନାଡଂ ଆମ୍‌ଡାଡଂଲେ ତାମ୍‌ମଡିନ୍ନା ଆଡେଲିନ୍ ଆସାନ୍ ପରିକନ୍ ଡ ଞ୍ଜିଁବାରିନ୍ ଆବୟ୍ୟର ଜିଡ୍ୟନ୍ ସିଣ୍ଟୁବା ଇୟ୍‌ଲେଜିଂ ସନିଆନ୍ ଆ ସ୍ରବା ରାଡଂନ୍ ବାଭି ପ୍ଲାଲି ଆୟ୍ୟ ସାରାନ୍ ଞ୍ଜିଁବାଗୀନ ଡ ପରିକନ୍ ବାଡ୍‌ବାଡ୍‌ଲେଜି।

କୁନ୍ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ତୁତୁମାନ୍ ଆଜାଡି ନେନାପ ଝିଁବାରୀନ ଅକିଜ ଟାନଙ୍ଗବାସିଙ୍ଗ ନେତିନ୍ ଇୟୃତେ ଗ୍ଲାମ୍ ନାଇ ଗାମଲେ ଇୟେତିନ୍ ତୁତୁମାନ୍ ୟିରାତା ୟିରାତା ଝିବାଗିନ୍ ଆଡଙ୍ଗିକେତିନ୍ ବୁତିନ୍ ଆମାନ୍ରା ବାଓି ଡୁକ୍ରିଞେଁନ୍ ବାଡ୍ବାଡ୍ସାର୍ତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ବାନ୍ରାବନ୍ ମିମିବାବ୍ ନେତିନ ଅକିଜ ଆଡାମ୍ ଆଡାମ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଗିଜେତି ଅକିଜ ମିମିବାବ୍ ଲିନ୍ ତୁତୁମାନ୍ ପରିକନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଡିଡ୍ବିନ୍ ଅଡି କାଞ୍ଚିଁବିନ୍ ଆଡ୍ରାବତିଏଡ୍। ବିଣ୍ତୁ ଉଆନତି ରାବାଡେଁତିନ୍ କାଣ୍ତେ ଆମାନ୍ରା ଆନ୍ସଲଞେଁନ୍ ପାଡେଁତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ମିମିବାବ୍ ନେତିନ୍ କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ପରିକନ୍ ଡ ତୁତୁମାନ୍ ଆରାସାଙ୍ଗମ୍ଲେଜି ଅଡେଁରମାରାନ୍ ତୁତୁମାନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ସିକଇଡେନ୍ ମିମିବାବ୍ ତିନ୍।

ଓଣ୍ଟୁଅ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରେ କାହିଁକି

ସତ୍ୟ ଯୁଗର କଥା। ଯେଉଁ ସମୟରେ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଜୀବ ଜନ୍ତୁ, କୀଟ ପତଙ୍ଗ ସରୀସୃପାଦି ମନୁଷ୍ୟ ଭଳି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପାରୁଥିଲେ; ସେହି ସମୟରେ ଯିଏ ଯାହାକୁ ଚାହିଁଲା ସେ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ପାରୁଥିଲା । ପଶୁ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ବିବାହ କଲେ, କୀଟ ପତଙ୍ଗ ସହିତ ପକ୍ଷୀ ବିବାହ କରି ପାରୁଥିଲେ। ପଶୁ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ବିବାହ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପଶୁ ଜନ୍ତୁ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂଆ ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା। ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ସହବାସ ଫଳରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଜୀବର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ସେହି ସମୟର କଥା।

ଅଞ୍ଜରସିଂ ଗ୍ରାମରେ ତିନାବ ବାବୁଙ୍କର ପୁଅ ପରିକ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ ପୁଣି ସିନ୍ଦୁବା ଗ୍ରାମର ସନିଆ ବାବୁଙ୍କ ଝିଅ ନିବାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏଣ୍ତୁଅ ନନାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ପରିକର ସ୍ତ୍ରୀ ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀର କାମଧାମ ଠିକ ଅଛି। ତାର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି କିନ୍ତୁ, ନିବାରୀର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଘର ପଥର ଗୃଞ୍ଜଡ଼ା ଯାହା ବାପା ମାଁ

ଦେଇଥିଲେ ରଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ କି ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ରଖି ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ମନ ଦୁଃଖରେ କେତେ ଦିନ ରହିଲା । ପୁଣି ବାପା ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇ ରହିଲା।

ସେ ପଟେ ପରିକ ବିବାହ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦେଖିବା ପାଇଁ ସିନ୍ଦୁବା ଗ୍ରାମରୁ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ନିବାରୀର ବାପା ସାନିଆ ଆସିଛି ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀ ଘର, ବାରଣ୍ଡା ଡ଼େଇଁ ଡ଼େଇଁ ଝାଡୁ କଲା ବାସନକୁସନ୍ ମଜା ମଜି କଲା । ବହୁତ ସୁନ୍ଦର କାମ କରୁଛି। ମାତ୍ର ସନିଆ ଏଇଟାକି ମୋ ବୋଉ ବୋଲି ପଗ୍ଚରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀ ମାମୁଁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଷେଇ କଲା। ଯେତେବେଳେ ଗ୍ଚଉଳ ପକାଇବାକୁ ଗଲା ସନିଆ ପରିକକୁ ପଗ୍ଚରି ଦେଲା ଏଇଟାକି ମୋ ବୋହୁ ? ପରିକ କହିଲା ହଁ। ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀ ଉଦାଣି ହାଣ୍ଡି ମୁହଁ ଉପରେ ବସି ଗ୍ଚଉଳ ପକାଇ ଥାନ୍ତା। ଗ୍ଚଉଳ ପକାଇବାକୁ ଗଲାବେଳେ ପଗ୍ଚରିବାରୁ ବେଙ୍ଗୁଲି ନାନୀ ମାମୁଁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କୁ ଟିକେ ଆଖି ପକାଇ ହାଣ୍ଡି ମୁହଁ ଉପରକୁ ଡ଼େଇଁଲା । ହାଣ୍ଡି ମୁହଁରେ ବସିବ କଣ ଉଦାଣିର ଫୁଟା ପାଣିରେ ପଡ଼ି ମରିଗଲା । ସମସ୍ତେ ଛି ଛା ହେଲେ ବେଙ୍ଗୁଲୀ ନାନୀଙ୍କୁ ରୀତି ଅନୁସାରେ ସତ୍କାର କଲେ।

କେତେ ଦିନ ପରେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ପରିକ ବିଧବା ହୋଇଛି ସେ ପଟେ ନିର୍ବାରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଘର ସୁନ୍ଦର ନାହିଁ ବୋଲି ଫେରି ଆସିଛି। ତିନାବ ଓ ସନିଆ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ପରିକ ଓ ନିବାରୀକୁ ଆଉ ଥରେ ବିବାହ କରି ଦେଲେ। ଏ ଖବର ଗ୍ଚରିଆଡ଼େ ଜାଣିଲେ । ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାଙ୍କ କାନକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଛି। ଏଣ୍ଡୁଅ ଏହା ସତ କି ମିଛ ଜାଣିବା ପାଇଁ ତା ଶ୍ୱଶୁର ଘର ସିନ୍ଦୁବା ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା।

ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ପରିକ ଓ ନିବାରୀ ପାଦ ଲେଉଟାକୁ ଗଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଧାନ ପାଚିବା ସମୟ। ସନିଆର ବିଲ ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାଙ୍କ ଗାଁ

ରାସ୍ତାରେ ସୁଆତିରେ ଧାନ ସବୁ ପଡ଼ିଯାଇଛି। ସେହି ଧାନକୁ ସଜାଇବା ପାଇଁ ପରିକି ଓ ମିବାରୀ ଗଲେ। ଏଣ୍ଡୁଅ ନନା ଦୂରରୁ ଦେଖୁଛି। ଇଏତ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କାହା ସହିତ ଆସିଛି ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା। ଆଉ ତା ପାଖକୁ ଯାଇ ଭଲ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିଲା ଇଏତ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଲୋକଟା କିଏ ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା । ସେ ଗାଁ ରେ ଯେମିତି ଶୁଣିଲା ସେମିତି ହୋଇଛି।

ପରିକ ମସ୍ତ ଗଜା ଭେଣ୍ଡିଆ। ଏଣ୍ଡୁଅ ନନା ମନରେ କେବଳ ରାଗ ରଖି ୟାଙ୍କୁ କଣ କରିବି, ହାଁ ହାଁ ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା। ସେ କିଛି କରି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଦେଖା ଦେଲେ କାଳେ ପରିକ ମୋତେ ମାରି ଦେବ। କୋଉ ଲାଜରେ ମଧ୍ୟ ମୁହଁ ଦେଖାଇ ପାରିବ। ରାଗିଯାଇ କେବଳ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରୀ ଘରକୁ ଫେରିଲା। ପରିକକୁ ଯୋଉଁଠି ଦେଖିଲା ରାଗରେ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିଲା । ଏଣ୍ଡୁଅ ନନାର ବଂଶ ଧର ଓ ପରିବ ବାବୁଙ୍କ ବଂଶଧର ଶତ୍ରୁତା ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଟୁଙ୍ଗାରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଣ୍ଡୁଅମାନେ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଉଛନ୍ତି।

ଜ୍ଞାଅନାନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ କ୍ରାଇ ଲୁଆସିଂ ଆଗର୍ଜା ଙଲିଙ ମୁଡୁ ଗାମଲେ ଆବଇ ମାନ୍ ରାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆନ୍‌ସଲନ୍ ଆଞ୍ଚିମ୍ କୁଡୁ, ଡ ଆକାକିନ୍ ଆଞ୍ଚିମ୍ ସୁକୀ। ସୁକୀନ୍ କୁଲିସିଂ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ୍ ତାନଙବା ସିଙନେତିନ୍। ମୁଡୂନ୍ ଡ କୁଡୂନ ଆତେଙ୍ଗ ମିଞ୍ଚୁମ୍ ଆତିକି ଆବଇ ଅଙ୍ଗେର ସିଜାନ ଞ୍ଚାଁ ଙଲେଜି। ପାସିଜାନ୍ ମନଲଇ, ତୁଡ୍‌ରୁ ଅଙ୍ଗେର ଡେଲି, ଆସୁ ମ୍ରାସିନ୍ ଡେଲି। ମୁଡୂନ୍ ଆତନାନ୍ ସୁକୀନ୍ କୁଲୁସିଙ ତ୍ରଙବାସିଙ ନେତିନ୍। ମାଡ୍ ଡ ଆସୁଲି। କାନ୍‌ସିମ୍, କାମୁନ, କିମେଡ୍ ପୋର୍‌ଲେଜି ଜ୍ନାଙ ଆବ୍‌ବାଙସାଏ। ସୁକୀନ୍ ଆତଙଙ୍ଗ୍‌ବାନ୍ ଆଡଙ ଗାମେତିନ୍-ବାବ୍ ରେଞ୍ଚେନ୍ ମୁଡୂ କବରା ଅକିଜି ଆବ୍‌ମେଏଡିଞ୍ଚି । ବାବ୍‌ରେଞ୍ଚେନ୍ ଆମୁକା ଗିଜ୍‌ଲେ କାଞ୍ଚିଡତିନାଇ।

ଶୁକୁରନ୍ ଆକବର ଔଁଡାନ୍ ଔଁଡଲେ ମୁଡ଼ୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ କୁଲୁସିଂ ଇୟ୍‌ଲେଜି ଡାଡ୍ ଡାଡ୍ ଲଗି କାମ୍ ମଡ଼ାନ୍, କ୍ନିନାମ୍, ସାଲୁ, ରାଆନ୍ ଆବାନ୍‌ତଡଂ ଡାକୁ। ଡେଲି ଜ୍ନାଡଂ ମୁଡ଼ୂ ଆଡଂନ୍, ଔଁଡାନ୍ ଔଁମ୍‌ଲେ କୁଡ଼ୂନ୍ ଗାବ୍‌ଗାଡ୍‌ଡାରାନ୍ ଡ ଗାନିରାନ୍ ତିଡଂଲେ ଆଅନାନ୍ ଲାଡ୍‌କୁଡ୍‌ଲେ ୟିରେତିନ୍। ଡାଜିଡଂ ତୁଲାବ୍ ଡାଜିଡଂ କାନ୍‌ରିଡଂ ପାଡ୍‌ଲେ ମୁଡ଼ୂନ ଡ କୁଡ଼ୂନ୍ କୁଲୁସିଡଂ ଆଡ଼ୂଲେଜି। ସୁକୀ ଆତେଡଂ ଡିନ୍ନା ଆ ସୁବାତ୍ତି ରାଣ୍ଡାଉରାନ୍ ଆମ୍ବରିଜ୍ ଡେଲିମୁଡୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ୍ ଆପା ଡଂଲେଜି ଆଗାବ୍‌ଗାବ୍ ଡାର୍‌ଡ ଜେଲୁନ୍ ସୁକୀନ୍ ଆଡ୍‌ଡଂ ତିୟ୍‌ଲେଜି।

ସୁକୀନ୍ ଏଡାନେତିନ୍ ଉବାଡଂ କାଓିଁଡ୍ ତିଓଁ ଗାମ୍ ଲେ ନାଇ ମୁଡ଼ୂନ୍ ଆଡଡଂ ଆପୁଡେଂତିନ୍। ମୁଡ଼ୂନ୍ ଜ୍ନାଡଂ ସୁକୀନ ଆ ଏଡାନା ଗିଜ୍‌ଲେ ଏଡାନେତିନ୍। ଆଉବାନ୍ ଡ ଆ କୟିନାନ୍ ଆ ପାଡଂଲାଇଓଁନ୍‌ଜି ଆଗାବ୍‌ଗାବ୍‌ଡାରଡ଼ ଜେଲୁନ୍ ଆସୁଇ ଯୁମେତିନ୍ ଆନ୍‌ସାରିଡଂ ସୁକୀନ ଆ ପ୍ରାଡ଼ା ଆସୁଇ ୟାର୍‌ୟାର୍ ନାଇତିନ୍।

ମୁଡ଼ୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ ସୁକୀନ୍ ଆସିଂ ୫/୬ ଡିନ୍ନା ଡାକୁଲିନ୍ ଜି। ଆତିକି ଆରର୍ଜାଡାନ୍‌ଜି ୟାର୍ ଲିନ୍‌ଜି। ସୁକୀନ୍ ଆବାବ୍ ରେନ୍ ଡ ଆକୟିନାନ୍ ଆଡଡଂ କୁନ୍‌ଡେମ୍‌ଡାର୍ କାନ୍‌ସିମ୍ ଜେଲ ଗାବ୍‌ଗାବ୍‌ଲେ ତିୟେତିନ୍ ଜି। ଆନିନ୍ ଜିୟିରାତ ୟିରାତ ପାଲାଡାର ଡ ରେଗାମ୍ ଡା ଆତ୍ରାଡଂ ଡି ଗ୍ରେରେଗେନ୍ ଆ ବୃଲିଡଂ ଆଡ଼ୂଲାଇଜି। ତିଡ୍ ତି ଆବଇ ଉଡ଼ାନିନାନ୍ ଡାକୁ ଉଞ୍ଜି ଡୁଙ୍ଗ ଆବଇ ଆରେଡାନ ଡାକୁ ତିଡ୍‌ତି ସୁକୀନ ଆତିୟେତିନ୍ ଆଗାବ୍‌ଗାବ୍ ଟାର୍ ଉଡ଼ା ନିବାନ୍ ଆଡାକୁନ୍ ଆରେଡଂଲିଡଂ ଗବ୍‌ଲେ ଗାଲେଜି। କୁନ୍‌ଆୟାମ ଲାବ ସୁମାନ୍ ଜି ସୁଡ଼ୂନ୍ ଡ କୁଡ଼ୂନ୍ ଆ ଅନ୍ ଗିଜଲେଜି। ଆଡାନ୍ତି ଆନିଞ୍ଜି ଆୟିର୍ ବିନ୍ ସୁସୁଲିନ୍ ଜି। କୁଡ଼ୂନ୍ ଗାମେତିନ୍ ମାଡ ମାଙ୍ଗାଲିଞ୍ଜ୍ ଆମାନ୍ ଅଜିଜ୍ ଅନ୍‌ଲେନ୍ ଲାଡ୍ କୁଡ୍ ଲେ ଉଗୁଡାଇ। କୁଡ଼ୂନ ଆଅନାନ ସୁଡ଼ୂନ୍ ଆଡଡଂ ତିୟେତିନ୍ ମୁଡ଼ୂନ୍ ଯାଏତିନ୍।

ବିଣ୍ଡ ମୁଡ଼ୂନ୍ ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆଡ୍ ଓ୍ୱାଁଙ୍ଗେଙ୍ଗ୍ କୁନ୍ ଆୟମ୍ ଲିଡଙ୍ଗ ଲ୍ଲାବ ସୁମାନ୍ ଜି କୁଡ଼ୂନ୍ ଆସିଲିଡଙ୍ଗ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଜାଲେ ମିକ୍‌ତାଲ ବୃ ପା ଡଙ୍ଗ୍‌ଲେ ୟିରେଜି। ପାସିଜାନ ଆନେ ମିକ୍ ତାଲ୍ ବୃ ଇୟ୍ ଲେ ଯାଡ଼୍‌ଡାଏ। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ସରା ମାରାନ୍ ଜି ପାସିଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ତୁଙ୍ଗାର୍ ଗଡ୍ ଆଡାନାର୍ ଯାଏଜି। ବାର୍ କୁନ୍ ଡ୍ରାକୁନାନ୍ ଆଓ୍ୱିମ୍ ନାମି କ୍ରା ଅନାନ୍ ଗାମଲେ ଡାକୁ ମୁଡ଼ୂନ୍ ଜ କୁଡୁନ୍ ଆର୍‌କାଲେନ୍‌ଜି ଆଡ୍‌ନାଡଙ୍ଗ ସନୁମାନ୍ ଜି ଜାଲେଜି ଆନ୍ତିଆସାନ୍ କ୍ରାଅନ୍ ଡେଲି।

ଶିଶୁ ଉଭାନ୍

ଅନେକ ଦିନ ତଳର କଥା। ଲୁଆସିଂ ଗ୍ରାମରେ ମୁଡ଼ୂ ନାମକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କୁଡ଼ୂ ସହିତ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଗୋଟେ ପୁଅଟିଏ ପାଇଲେ। ଛୁଆଟି ତିନି ଚ଼ାରିମାସ ହୋଇଥାଏ। ମୁଡ଼ୂର ବଡ଼ ଭଉଣୀ ସୁକି କୁଲିସିଂ ଗ୍ରାମ ଶାଶୁ ଘରକୁ ଯାଇଛି। ଯେଉଁ ଖବର ଦେଇଛି ମୁଡ଼ୂକୁ ଅପା ଜ୍ୱର ହୋଇ ଦଶବାର ଦିନ ହେଲା ଭଲହୋଇ ପାରୁନାହିଁ। ଛେଳି, କୁକୁଡ଼ା, ପୋଡ୍, ଘୁଷୁରୀ ପୂଜିଲେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେବାକୁ ନାହି । ସୁକି କହିଲା ମୋ ଭାଇ ମୁହଁ ଦେଖି ହେଲେ ମରିବି । ଭାଇକୁ ଖବର ଦିଅ। ସୁକୀର ସ୍ୱାମୀ ଶୁକୁ ସୁଡ଼ୂକୁ ବାରମ୍ବାର ଖବର ଦେଲା।

ଶୁକୁର ଖବର ପାଇ ମୁଡ଼ୂ ଓ କୁଡ଼ୂ କୁଲିସିଂ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ। ଅଗ୍ନାଅଗ୍ନି ବଣରେ ବାଘ, ଭାଲୁର ଭୟ ରହିଛି । ତଥାପି ହାତେ ଧନୁଶର କାନ୍ଧରେ ଟାଙ୍ଗିଆ ଧରିଛି । ମୁଡ଼ୂ, ଓ କୁଡ଼ୂ ଛୁଆକୁ କାଖେଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଗଣ୍ଡିଲି ଧରି ବାହାରିଲେ। ସେମାନେ ଯାଉ ଯାଉ କେତେ ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ ପାରି ହୋଇ କୁଲିସି ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସୁକି ଭାଇ ଓ ବୋଉ କୁ ଦେଖି ଏବଂ ବହୁତ ବର୍ଷ ପରେ ପାଇଥିବା ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖି ମନ ଖୁସି ହେଲା। ମୁଡ଼ୂ ଓ କୁଡ଼ୂ ଦେଇ ଥିବା କୁସଳା ପୁଡ଼ିଆ ଭାତ ଓ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ଖାଇ ସୁକି କହିଲା

ଏଥର ମୁଁ ଶାନ୍ତିରେ ଆର ପାରିକି ଯବି। ଆର ପାରିକି ଯିବ କଣ ଭାଇ ବୋଉଙ୍କୁ ଦେଖି ସୁକିର ଜର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭଲ ହୋଇଗଲା।

ସୁଡ଼ୂ ଓ କୁଡ଼ୂ ଭଉଣୀ ଘରେ ଗ୍ବରି ପାଞ୍ଚ ଦିନ ରହିଲା ପରେ ନିଜ ଗାଁ ଲୁଆସିଂ ଯିବା ପାଇଁ ଜୋଇଁ ଓ ଅପାକୁ କହିଲେ।

ସୁକିର ଜର ତ ଭଲ ହୋଇଛି। ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଭାଇ ଓ ବୋଉ ଆସିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁଣ୍ଡ ଧାନର ଭାତ ଓ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ରାନ୍ଧି ଦେଲା। ଯେତିକି ଖାଇବା କଥା ଖାଇଲେ। ପୁଣି ବାଟରେ ଭୋକ ଲାଗିଲେ ଖାଇବା ପାଇଁ ଭାତ ଓ ମାଂସ ପୁଡ଼ିଆ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲା। ସେମାନେ କୁଲିସିଂ ରୁ ବାହାରିଲେ ଲୁଆସିଂ ଯିବା ପାଇଁ।

ସେମାନେ ଫେରିଲା ବେଳେ ପାଲପୁର ଓ ରଂଗମୁଣ୍ଡା ମଝିରେ ଭୟଙ୍କର ବଣ ପଡ଼ିଛି। ସେହି ପାହାଡ଼ରେ ପଥର ଉପରେ ପଥର ଛନ୍ଦି ହୋଇ ରହିଛି। ନିଛାଟିଆ ବଣରେ କେବଳ ବଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀ ମାନଙ୍କ ରାବ ବିନା ଆଉ କିଛି ଶୁଭା ଯାଉନାହିଁ। ଘାଟି ମଝିରେ ଆମ୍ବଗଛ ରହିଛି। ତା ତଳେ ଗ୍ବରି କୋଣିଆ ବସିବା ପାଇଁକି ପଥର ରହିଛି। ଭଉଣୀ ନେଇ ଥିବା କୁଣ୍ଡ ଧାନର ଭାତ ଓ କୁକୁଡ଼ା ମାଂସ ସେହି ପଥର ଉପରେ ବସି ଖାଇଲେ। ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ। କୁଡ଼ୂ ମୁଡ଼ୂକିକୁ କହିଲା, ମୁଁ ହାଲିଆ ହୋଇ ଥକି ଗଲି । ଆମ ଛୁଆଙ୍କୁ ତୁମେ ଟିକେ କାଖେଇ ଆଣ। ମୁଡ଼ୂ କହିଲା ଠିକ୍ ଅଛି। ଛୁଆକୁ ମୋତେ ଦେ। କୁଡ଼ୂ ଛୁଆଟିକୁ ମୁଡ଼ୂକୁ ଦେଲା ଭିତରେ, ଅଦୃଶ୍ୟ ଭାବରେ, ଡ଼ାହାଣୀ କି ପିଶାଚ୍ କି ଭୂତ ପ୍ରେତ, କି ଶୟତାନ, କୁଡ଼ୂ ହାତରୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଗଲା। ଆର ପଟ ପର୍ବତରେ ପଥର ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ଛୁଆର କାନ୍ଦ ଶୁଭିଲା। ସେମାନେ କାନ୍ଦି ବୋବାଇ ଲୁଆସିଂ ଫେରିଲେ ।

ସେହି ସ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ରାଅନ୍ ନାମରେ ପରିଚିତ କ୍ରାଅନ ର ଅର୍ଥ ଛୁଆଙ୍କୁ ବଡ଼ାଇବା ସ୍ଥାନ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂଆଁ ଗୁଡ଼ାଖୁ, ଫଳ, ମୂଳ ସେହି ଛୁଆଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପରେ ରଖି ଯାଉଛନ୍ତି। ଏହା ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲା,ନୂଆଗଡ଼ ବ୍ଲକ କେରଡ଼ାଙ୍ଗ ପଞ୍ଚାୟତ,ରଙ୍ଗମୁଣ୍ଡା ଓ ପାଳପୁର ମଝିରେ ଆଡ଼ୁଆ ପର୍ବତରେ ।

କିକାବଇଜାନ

ପୂର୍ବାନ୍ନ ଆତେଙ୍ଗ ଆୟ୍ମମାନ୍ ଆବିରନା। ସ-ଅଡା ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ସମନନ୍ ଡ ସନାଇତିନ୍ ସିମିୟ୍ଲିନ୍‌ଜି ବାସୁଲେଜି। ଆନିଞ୍ଚି ମାଡ୍ ଡ ବ୍ନାଗିନ୍। ବାଡିନ୍ ପାଙ୍ଗ୍ ଲେ ମେ-ଏଙ୍ଗଲିନ୍‌ଜି। ଆଡ୍ୟା ଆଡ୍ୟା ତୁଲାବାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଉଆବାନ୍, ତାବାଡ୍ୟାନ୍, ଗାଗାଇୟ୍ମନ ପାଙ୍ଗଲେୟୁମ୍‌ଲେ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି। ବଡିନ୍ନା ସମନନ୍ ବାଡିବାନ୍ ୟ୍ରିରେତିନ୍ କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ ଗର୍ଜାଡ୍ୟାନ୍ ଆଡାଙ୍ଗଡ଼ିଞ୍ଜି ସଲବୋରାନ୍ ସାରସାଙ୍ଗବାନ୍ ଆଇବା ଗାମଲେ ଆର୍‌ବିର୍‌ରେଜି। କୁନ୍‌ଆବିରନା ସତାଇତିନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙ୍ଗ୍‌ଲେ। ଆନିନ୍‌ଜ୍ନାଙ୍ଗ ସାର୍‌ସାଙ୍ଗବାନ୍ ଆଇବିନ୍ ଇସୁମଲେ। ବିଣ୍ଡୁ ସନାଇତିନ୍ ତାମ୍‌ଜି,ତିନ୍‌ଜି ଆ ଡ୍ୟାଇ ଡେଲି ଆପାଙ୍ଗରନ୍। ଡେଲି ଜ୍ନାଙ୍ଗ ଆଡ୍ୟାନ୍ତି ଡାଙ୍ଗଡ଼ିଞ୍ଜି ସାରସାଙ୍ଗବାନ୍ ଇୟ୍‌ଲେଜି ଆନିଜ୍ନାଙ୍ଗଡେନ୍ ଇୟେତିନ୍।

ସଲବୋରାନ୍ ସାରସାଙ୍ଗବାନ୍ ଇୟେତିନ୍। ଡାଙ୍ଗଡ଼ିଞ୍ଜି ଉମେଙ୍ଗ ଆମେଙ୍ଗ ଙ୍ଗିଁଡାଲେ ତିଙ୍ଗଲେ ତାଙ୍ଗଲେ ୟ୍ମରଲାଇଜି। ବିଣ୍ଡୁ ସନାଇତିନ୍ ସୁଡ଼ା ତୁଡୁଡ୍ ଲିଡ୍ୟାନ୍ ଙ୍ଗିଁଡାଏତିନ୍। ତିଙ୍ଗତାଇ ଗାମେତିନ୍ ଆଡ୍‌ରାବ୍‌ତିଏଡ୍। ଅକିଜ୍ ତିଙ୍ଗତାଇ ଆଗାମେତିନ୍ ଆଡ୍‌ରାବ୍‌ତିଏଡ୍ ସାରସାଡ୍ୟାନ ବାରି ତିଙ୍ଗେତିନ୍। କୁନ୍ ଆୟ୍ମମ୍ ଆବୁମୁଙ୍ଗ ଆବଇ ଅଙ୍ଗେର ସିଂଜାନ୍ କୁଡେତିନ୍।

ସନାଇତିନ୍ ଅଗାଣ୍ଡିଲେ ସାରସାଡ୍ୟାନ୍ ପାଙ୍ଗେ ଅଡ଼ି ଅନ୍‌ଙ୍ଗେଁନ୍ ଉରୁଙ୍ଗୋ ସାର୍‌ସାଡ୍ୟାନ୍‌ପାଙ୍ଗେ ଅଡ଼ି ଅନ୍‌ଙ୍ଗେଁନ୍ ଉରୁଙ୍ଗୋ। ଆନିନ୍ ଗାବ୍‌ରି ଜି-ଇନେତିନ୍

ନାମି ସିଂଡଂଲିଡଂଙ୍ଞେଁନ୍ ଗାଗାନାତିଡ୍। ବାର ସାର୍ସାଡ୍ୟାନ୍ ରାସୁମ୍ ଲିନ୍ ଡେନ୍ ଉଆନ୍ ଞାଁଡ୍ୟାଇ। ଅନଙ୍ଞେଁନ୍ ଇତିନ୍ ଡେ-ଏ ସାର୍ ସାଡ୍ୟାନ୍ ସିଡ୍ ଲେ ଇୟ୍ ତେ ୟିରନାଇ। ଆତିକି ଅନ୍ଙ୍ଞେନ୍ ଇୟତାଇ ଉରୁଡ୍ୟାଇ ଗାମଲେ ସଡିଡଲାନ୍ ଲୁଡ୍ୟାର୍ ଲିଡ୍ୟାନ୍ ବିଲ୍ବିଲ୍ବିଲ୍ଲେ ଆବ୍ ଲୁଡ୍ଲୁଡେତିନ୍। ଆନ୍ ସ୍ରିଡଂ ସାର ସାଡ୍ୟାଂନ୍ ତିଡଂଲେ ୟିରେତିନ୍।

ଡାଜିଡଂ ଆୟ୍ୟାମ୍ ଆତିକି ଆରେଡ୍ଡେଡଂ ସିଜାନ୍ ଏଡାଲିନ୍। ଲୁଡ୍ୟରାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆବଇ ପାଣ୍ଡ୍ରର ଡୁସିନ୍ ଡୁଡଂଲିନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଆବଇ ଲାଡଂାଡାନ୍ ଆ ଅଡେଂର୍ସିଜ୍। ଅଜିଜ୍ ଇତିଜା ଇର୍ଆଗାଣ୍ଡ୍ରିଲବି ପାକୁବ୍ଲେ ଆସିଂବାନ୍ ତିରିଡ୍ଲେ ପାଡେଂତିନ୍। ସନାଇତିନ୍ ସାର୍ସାଡ୍ୟାନ୍ ପିଡ୍ଲିନ୍ଆଅନାନ୍ ଇୟ୍ୟାଇତିନ୍ ଗିଜେ ଆଗାସା। କୁନ୍ ପାଜାନ୍ ଆବୁଲ୍ଲାଡିଲେ ରଡଂକୁଡ୍ ସିଜାଞ୍ଜି ଆଡ-ଅଙ୍ଗ ଆନେ-ଏତିନ୍। ଆଡ୍ୟାନ୍ତି କୁଡ଼ାନାନ୍ଜି ଆମାଡଂ ତେଡୁଡଂ ସିଡ୍ୟାନ୍ ଇୟ୍ଲେନ୍ଜି ଡେନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଇତିନ୍ ରଇ ଆଏଡାଲିନାଇଙ୍ଞେଁନ୍ ଡାମା ୟ୍ୟାଙ୍ଗଙ୍ଞେଁନ୍ ଆଡ୍ ଗିଜିଇଁତିନ୍। ଆନ୍ସ୍ରିଡଂ ପାଣ୍ଡ୍ରର ଡୁସିନ୍ ପାଡିଂଙ୍ଞେଁତିନ୍।।

ବଗାଡ୍ ଆମ୍ବିନ୍ ଆଡୁସି ସୁମାନ୍ ଗାମଲେ ଜଡ଼ାବାନ୍ ଅଡ଼ି ଲୁଡ୍ୟରେ ବାନ୍ ଆଡ୍ ପୋର୍ ଲିନାନେଡେନ୍ ଙ୍ଞେଁନ୍ ଆଡ୍ ସାୟିମିଙ୍ଞେ। ଡାଜିଡଂ ପାସିଜାନ୍ଜି ରାବ୍ ତୁଲ ବାବ୍ ତାଇ। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଆଡୁସିନ୍ ଅଡ଼ି ଆଜଡ଼ାନ୍ ଗାମ୍ଲେ ପୁର୍ପୁରାନ୍ ସୁସୁଲେଜି।

ହୀନବୁଦ୍ଧି ସ୍ତ୍ରୀ

ବହୁତ ବର୍ଷ ତଳର କଥା। ସଅଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ ସନାଇତି ନାମକ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତାର ସ୍ୱାମୀ ସହ ବାସ କରୁଥିଲା। ବଣର ଫଳ,ମୂଳ ଶାଗଡାଳ ଆଣି ପେଟ ପୋଷୁଥିଲେ। ଭାଦ୍ରବ ମାସ ଘରେ ଯାହାଥିଲା ସରିଗଲା, ନୂଆ

ଜିନିଷ କାଙ୍ଗୁଚିନା କିଛି ନାହିଁ। ଅସୁବିଧା ହେତୁ ବଗଡ଼କୁ ଜଗି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ବଗଡ଼ରେ ଥିବା ପାଚିଲା କାଙ୍ଗୁ ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଖାଇଗଲେ। ସନାଇତି ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ଆଠ ନଅ ମାସ ହୋଇଛି। ସ୍ୱାମୀ ସମନ୍ କୁଲି ମଜୁରୀ କରି ଯାହା ଆଣେ ସେଥିରେ ବି ନିଅଣ୍ଟ।

ଦିନକର ଘଟଣା ସେହି ଗାଁର ଯୁବତୀ ମାନେ ପୁରୁଷ ବଗଡ଼କୁ ଯାଇ ପାଚିଲା ବୁଦୁକା ଫଳ ଆଣିବା ପାଇଁ କଥା ହେଲେ। ପଡ଼ିଶା ଘରର ଝିଅମାନେ ପରସ୍ପର କଥା ବାର୍ତ୍ତା ହେବା ଶୁଣି ସନାଇତି ମଧ୍ୟ ଯିବାକୁ ଇଛା କଲା। ଯୁବତୀ ଦଳ ଡଲା ଗୁଲି ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ। ସନାଇତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲା। ପୁରିଶା ବଗଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ ଯେ ବଗଡ଼ରେ ବୁଦୁକା ଫଳ କଞ୍ଚା ପାଚ଼ିଲା ପୁରି ରହିଛି। ଯିଏ ଯେତିକି ପାରିଲେ ତୋଳିଲେ। ଯୁବତୀ ମାନେ ଶିଘ୍ର ତୋଳି ଯିଏ ଯାହା ସୁବିଧା ଦେଖି ପଳାଇ ଆସିଲେ। ସନାଇତି ଲୋଭରେ ବହୁତ ଗୋଟାଇଛି। ମୁଣ୍ଡରେ ବୋହିବା ପାଇଁ ଟେକୁଛି ମାତ୍ର ପାରି ପାରୁ ନାହିଁ। ଜୋର୍ ଜବରଦସ୍ତ ବୋହିଲା ବେଳେ ସେହିକ୍ଷଣି ପ୍ରସବ ବେଦନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କଲା।

ସେ ଭାବିଲା ମୁଁ ମୋ ଛୁଆଙ୍କୁ ନେବି ନା ବୁଦୁକା ନେବି। ଛୁଆକୁ ନେବି ନା ବୁଦୁକା ନେବି। ଏମିତି ଭାବି ଭାବି ଶେଷରେ ନିଷ୍ପତି କଲେ। ଆଜି ମୋ ଘରେ ଖାଇବାକୁ ନାହିଁ। ଏଣୁ ପ୍ରଥମେ ବୁଦକା ନେଇ ଘରେ ଛାଡ଼ି ଆସିବି। ତାପରେ ମୋ ପୁଅକୁ ଆଣି ଆସିବି। ସତକୁ ସତ ପୁଅକୁ ଗୋଟିଏ ଗୁମ୍ଫାରେ ବଣ ହଳଦି ପତ୍ର ବିଛାଇ ତା ପୁଅକୁ ଶୋଆଇଲା ତା ଉପରେ ଖଣ୍ଡେ ପତ୍ର ଘୋଡ଼ାଇ ବୁଦକା ଧରି ଗାଁ କୁ ଗଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ନବଜାତ ଶିଶୁ କୂଆଁ କୁଆଁ ହୋଇ କାନ୍ଦିଲା। ଶିଶୁର କାନ୍ଦଣା ଶୁଣି ସେ ଗୁମ୍ଫାରୁ ଏକ କାକ୍ (କାଳକୁଟ) ବାହାରିଲା।

ଦେଖିଲା ନବଯାତ ଶିଶୁ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ରକ୍ତରେ ଟୁଡୁହହୁ ଜଣ ହଳତି ପତ୍ରରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୋଆଇ ଦିଆଯାଇଛି। ସେ କିଛି ନ ବିଗ୍ଭରି ଚଟ୍ କିନା ପାଟୀରେ ଧରି ଗୁମ୍ଫା ଭିତରକୁ ନେଇଗଲା।

ଗାଁ କୁ ବୁଦକା ନେଇ ସନାଇତି ଗୁମ୍ଫାକୁ ଆସି ତାର ପୁଅକୁ ଦେଖିଲା ପୁଅଟି ନାହିଁ।କଣ କରିବି ଉପାୟ୍ ନାହିଁ। ମୋ ପେଟ ପାଟଣା ପାଇଁ ଓ ବଗଡ଼କୁ ଆସି ପୁଅ ଜନ୍ମ କରି ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୁଆଇ ବୁଦକା ନେଇ ଆସିଲା ବେଳେ ମୋ ପୁଅ ନାହିଁ।କି ବୁଦ୍ଧି କରିବି ଆହେ ବିଧାତା ବୋଲି କାନ୍ଦିଲା।

ଉକ୍ତ ଶିଶୁର ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଯେତେ ନବଜାତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ କନ୍ଦାଇ ହଇରାଣ ହରକ କଲା। ଶିଶୁ ମାନେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଦେହ ଝଡ଼ିଗଲା ପୁରଣୀ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଗ୍ଭରିଲେ। ସେହି ଶିଶୁର ଆତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା କହିଲା-ମୋ ମାଁ ଏଡ଼େ ନିଷ୍ଠୁର ମୋତେ ଜନ୍ମ କରି ଗୁମ୍ଫାରେ ଶୋଆଇଲା। ମୋତେ କାଳ ସର୍ପ ନେଇଗଲା। ମୁଁ ଯେମିତି କାନ୍ଦିଲି ସମସ୍ତ ପିଲାଙ୍କୁ କନ୍ଦାଇବି। କୁକୁଡ଼ା ଦେଇ ପୂଜା କଲେ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବି। ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କନ୍ଦାଇବି ନାହିଁ।

ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ପିଲା ବେଶୀ କାନ୍ଦିଲେ ଆଡୁସିସୁମ୍ ବୋଲି ପୂଜାକଲେ ।

କିନାଡାନ୍‌ଜି ଆୟୁନ୍‌ୟୁନ୍‌ବଇ

ଡ଼ୁଙ୍ଗୁଙ୍ଗୁଙ୍ଗ ଆକିନାଡାନ୍‌ଜି ବୃବବୁବ୍‌ୟୁଙ୍ଗ ଇୟ୍‌ଲେ ସେରାମ ନେଜି। ଡ଼ାଙ୍ଗଡ଼ାନ୍, ଆ ଉଆୟ୍‌ଗ୍ୟାନ୍‌ଜି, ଆସିଙ୍ଗ।

କୃଇଙ୍ଗାନ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଲଙ୍କ୍ଲେ ରଡ୍‌ସୁମ୍ ଲେ ଆଲି ଗାଲେଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ଆଡାମ୍ ଆନସଇଜାନ୍ ଆମ୍ବ୍ରିଜ୍ ଗର୍ଜାଙ୍ଗାନ୍ ଆଡାନେ ମାରଞ୍ଜି ଗ୍ଲାଂଙ୍ଗାଞ୍ଜି, ମଂଡଲାଞ୍ଜି, ଦଲ୍‌ବେରାଞ୍ଜି, ବାରିକିଞ୍ଜି ବାଭି ପାଙ୍ଗସାଲାନ୍ ଆସାନ

ଗାବ୍‌ରିଲେଜି। କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍ ୩୦ ଗ୍ରିଣ୍ଡା ପାଙ୍ ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଗ୍ରିଲି। ଆବାସାଲାନ୍ ୧୫ ଗ୍ରିଣ୍ଡା ଡ ସିଣ୍ଡିନ୍‌ଡ ଆରା ସାଲାନ୍ ୧୫ ଗ୍ରିଣ୍ଡା ବାର ତାଙ୍କୀନ୍ ୩୦ ତାଙ୍କୀ ଗାମ୍‌ଲେ ଗ୍ରିଲି।

ଡାଙ୍ଡ଼ିନ୍ ଆ ମାରାଙ୍ ଲିନ୍ ସିକଇକା ଡିରର୍ଗାଡ଼ିର୍‌ଗାଲେ ପାଙ୍ଲେ ଟାବ୍‌କୁଡ୍‌ଲେଜି। ଟାବ୍ କୁଡ୍ ସେଙ୍ଆନ୍ ଆଡ୍ ନାଙ୍ଗ କିତାଙ୍କୀନ୍ ଡେ-ଏଡି ଗାମ୍ ଠଲେ ବାଗୁନ୍ ଆସିଂ ମାରାଞ୍ଜି ଆର୍ ବିର ଡାଲେଜି। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ୍ ଡାଙ୍ଡ଼ାନ୍ ଆଗର୍ଜାଙ୍ କାଡ୍‌ଜି ବଇବଇ ମାନଇଞାଁନ୍ ବାଓି, ରାନାଇକାନ୍ ଡିରୁଡୁକାନ୍ ସାନାର୍‌ଡିଙ୍ଆନ୍ ପାପାଡୁସାଲାନ୍ ବାଓି ଡେବ୍‌ଲେ ତଙ୍ଲେଜି। ସ୍ରିତିନ୍ନା କିତାଙ୍କୀନ୍ କ୍ନାଙ୍‌କିଲେ ୟିରେଜି।

ଆଙ୍ଆନ୍ତି ଟାବ୍ କୁଡ୍ ସେଙ୍ଆନ୍ ଡ୍ କିତାଙ୍କୀନ୍ ତାକୁଡ୍ ଲି ଡାଙ୍ଗଡ଼ି କାଡାନ୍ ଆଉଆ କ୍ନାଙ୍ ଆ ପାଇସାନ୍(ସମନ୍ଧି) ଆଡଙ୍ ଗାଡ୍‌ଲାମେତିନ୍। ସଇତି ଆଙ୍ଆଇଡେନ୍ ଡାଆନ୍ ଆଞାଁଡ୍‌ତି ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍, ପଗୁନ ଆଙ୍ଗାଇ ପୁନିୟ୍‌ନ୍ ଆୟୁନ୍ ୟୁନ୍ ତାଇ ଗାମ୍ ଲେଜି। ଆ ପାଇସାନ୍ କ୍ନାଙ୍ କାନ୍ ଆବିର୍ନା ଆମୁନ୍‌ୟୁନ୍‌ତାଇ ଗାମ୍‌ଲେଜି । ଆ ପାଇସାନ୍ କ୍ନାଙ୍ କାନ ଆବିର୍‌ନା ଅଡ଼ିଏତିନ୍। ଆଗାନାବ୍‌ରିଡ଼ିନ୍ନା ୟୁଗାନ୍ ଆଡୁ ଆଇତିନ୍। ବୃବବୁବ୍‌ୟୁଙ ଆ କିନାଡାଞ୍ଜି।

ୟୁନ୍‌ୟୁନ୍ ବଇଲିଞ୍ଜି। ଡାଙ୍ଡ଼ି କାଡ଼ାନ୍ ମାଡ୍ ଡ ଲାଡିଂ ବଇବଇ ବାନୁଡ଼ି ଡାକୁଲି। ଡିଲେ ସିଡ୍ଆନ ଗାନ୍‌ଲେ ଗାନ୍‌ଲେ ଅଲଡେଂତିଞ୍ଜି। ଆମ୍ ଡୁଙ୍ ସିଙ୍ଆନ୍ ଅରୁବଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ୟିରାତା ୟିରାତା ତୁଙ୍ଆରଗଡ୍ ଅରୁବଲେ ତଗଲେଜି। ତିତିନ୍ ଆବଇ ତୁକ୍ରି ବଇକାନଆ ଅନ୍‌ସିଡ଼ଙ୍ ଡାକୁଲି।

କିନାଡାନ୍‌ଜି ଡୁକ୍ରି ବଇକାନ୍ ଆଡଙ୍ ଗାମ୍‌ଲେଜି ୟୁୟୁଙ୍ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଡ୍ରୁଙ୍‌ଡୁଙ୍‌ୟୁଙ ବାଇଜି ଆୟୁନ୍ ୟୁନ୍ ବଇତିନାଇ ଡ ଅରୁବ୍ ଲାଲେନ୍। ସିଡ୍‌ନାମ୍ ଆସୁଇ ଡାରିମାଡ୍‌ନାନ୍ ଟିଲ୍‌ଲେନ୍। ଡୁକ୍ରି ବଇକାନ୍ କିନାଡାଞ୍ଜି ଆଡଙ୍ ଆବଇ

ତ୍ରା-ଆବା ସେଡାନ୍ ଆବସୁ କେତିଓ୍ଡ କନେ ଗାନ୍‌ବା ଉଡ୍‌ଲେଙ୍ଗ୍‌କି ଆମ୍ବିତ ଡା-ଆ ମାର୍‌କି ଗାମେତିନ୍। କୁଡା ତୁବାନ୍‌କି ତ୍ରା-ଆବା ସେଡ୍‌ଲିଡାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେକି। ବିଣ୍ଡ ଆବଇ ଗାଡ୍ରେକାଡାନ୍ ଡାଙ୍କିନ୍ ରାବ୍‌ତିଆଡ୍ ଡାଇକେଡ୍। ଆସାମ୍ବି ସେଡଂବାନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍ ଆଡାନ୍ତି କୁଡୁବ୍ କିନାଡାନ୍‌କି ତ୍ରାଆବା ସେଡ୍‌ଂ ଲିଡାନ୍ ଗାନ୍‌ଲେକି। ତୁକ୍ରି ବଇକାନ୍ କୁଡ୍ରାଲିଡାନ୍ ତାବ୍‌ରିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ବାସିଡ୍ ମାରିଚ ପିଡ୍‌ଲେ ତାମ୍‌ପାଗାଲ୍ ଯୁମେତିନ୍। କୁନ୍ ଆ ତାନାଡାଡାନ୍ ଗାଡ୍ରେ କାଡାନ୍ ଗିକେତିନ୍। ଆଡାନ୍ତି ତୁକ୍ରିବଇକାନ୍ ବଡାଙ୍କିନ୍ ଆ କିନାଡ୍ ଯୁମ୍‌ଲେ ମିବ୍‌ମିବ୍‌ଡାଲି ଲୁଡେତିନ। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡ୍‌ଂ ଗାଡ୍ରେ କାଡାନ୍ ଆ ତନ୍ତେନ ବାଷି ତୁକ୍ରି ବଇକେନ୍ ଆ ମାର୍‌ତୁକା ସାକାବ୍‌ଲେ। କୁନ୍‌ସ୍ରିଙ୍ଗ୍ ତୁକ୍ରି ବଇକାନ୍ କାଞ୍ଜିଡ୍ ଲି। କୁନ୍ ସ୍ରିଡ୍‌ଂ କିନାଡାନ୍‌କି ଅଡ୍ରି ମାନ୍‌ରାଞ୍ଜି ଯୁନ୍‌ଯୁନ୍‌ବକାନ୍ ଆଯାମ୍ ତୁଡାର୍ ଗଡ୍‌ଆଡ୍ ଡିମାନେକି କୁନ୍‌ଆନସଇ ନାମିତାନ୍ ସିକଇକା ଡାକୁ।

କଙ୍କଡ଼ା ବିବାହ

ପୂର୍ବ ଦିଗର କଙ୍କଡା ମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ଯାଇ ସେରାମ କଲେ। ସମନ୍ଧି, କୁଇଁକୁ ପସନ୍ଦ କରି ସେରାମ୍ ମଦ ପିଇଲେ। ସେମାନଙ୍କର ରୀତି ମତେ ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗ, ମଣ୍ଡଳ, ଦଳବେହେରା, ବାରିକ ନେଇ ବଚନ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି। ବଚନ କାର୍ଯ୍ୟର ମୋଟ ୩୦ ହାଣ୍ଡି ମଦ ନେବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ସଲପମଦ ୧୫ ହାଣ୍ଡି ଓ ମହୁଲ ମଦ ୧୫ ହାଣ୍ଡି ଓ ଟଙ୍କା ୩୦ ଟି।

କନ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ପୂର୍ବ ଦିନରେ କଙ୍କଡ଼ା ମାନେ ମଦ ନେଇ ନେଇ ସମାପ୍ତ କଲେ। ଯେଉଦିନ ସମାପ୍ତ କଲେ ସେହି ଦିନ ମହା ସମାରୋହର ସହିତ ନେଇ କନ୍ୟା ମାସୁଲ ୩୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧି ଆସିଲେ। ମାଘ, ଫଗୁଣ ମାସ। ପାଣି ଗ୍ରୁରିଆଡ୍ରେ ଶୁଖି ଯାଇଛି ବୋଲି

କନ୍ୟା ଘରେ ମଧ୍ୟ କାଳ ବିଲମ୍ବ ନ କରି କନ୍ୟା ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦିନବାର ସ୍ଥିର କଲେ। ଫଗୁଣ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ପ୍ରଥମ ସୋମବାର ସ୍ଥିର କଲେ। ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ସମୟ ଦିନ ପରେ ଦିନ୍ ବିତିଯାଇ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା। ପଶ୍ଚିମ ଦିଗର କଙ୍କଡ଼ା ମାନେ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ କନ୍ୟା ଛାଡ଼ି ଗଲେ। କନ୍ୟା କଙ୍କଡ଼ା ଡଉଲ ଡାଉଲ ଚେହେରା। ଗାଁ ରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ପାତ୍ର ଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଘରେ ଘରେ ପଶି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂଖୋଲିଲା।ସେହି ସମୟରେ ଗାଁର ଯୁବକ ମାନେ ଧୂମ ନାଚିଲେ। ଘରୁକନ୍ୟା ବାହାରିବା ଡ଼େରି ହେଲା। ଯାଉ ଯାଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେବାରୁ ବାଟରେ ଗୋଟିଏ ବୁଢ଼ୀର କୁଡ଼ିଆରେ ଯାଇ ରହିଲେ।

ବୁଢ଼ୀ, କଙ୍କଡ଼ା ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପାଣି ହାଣ୍ଡି ଦେଖାଇ ଦେଲା। କହିଲା-ନାରୀମାନେ ତୁମେ ତ ପାଣି ବିନା ରହି ପାରିବନାହିଁ। ଏହି ପାଣି ହାଣ୍ଡିରେ ସମସ୍ତେ ପଶିଯାଅ। ବୁଢ଼ୀର କଥା ଶୁଣି କଙ୍କଡା ମାନେ ସମସ୍ତେ ସେହି ପାଣିହାଣ୍ଡିରେ ପଶିଗଲେ। ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଛୁଟା କଙ୍କଡ଼ା ହାଣ୍ଡି ଚଢ଼ି ନ ପାରି, ହାଣ୍ଡି ପଛପଟ ଲୁଛିରହିଲା। ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ କଙ୍କଡା ହାଣ୍ଡିରେ ପଶିଗଲେ ; ବୁଢ଼ୀ ସେହି ହାଣ୍ଡି ଚୁଲିରେ ବସାଇ ଦେଲା। ଲୁଣ, ଲଙ୍କା, ହଳଦି, ଦେଇ ସିଝାଇ ଦେଲା। ସିଝିଲା ପରେ ବୁଢ଼ୀ ରାତିସାରା କଙ୍କଡ଼ା ଖାଇଲା। ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଛୁଟା କଙ୍କଡ଼ା ଦେଖୁଥିଲା ମାତ୍ର ଭୟରେ କିଛି କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ବୁଢ଼ୀ କଙ୍କଡ଼ା ପେଟେ ଖାଇ ଦେଇଛି ପାହାନ୍ତି ହୋଇ ଆସୁଥାଏ ନିଘୁଡ଼ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି। ଛୋଟ କଙ୍କଡ଼ା ଭାବିଲା ମୋର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ଖାଇ ଦେଇଛି ଏହାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କଲା। ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାଇ ତା ନାଉଡ଼ରେ ବୁଢ଼ୀର ବେକକୁ ଚିପି ଦେଲା ବୁଢ଼ୀ ଛଟ ପଟ ହୋଇ ମରିଗଲା।

ପଥିକ ମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ଚର କରିଥିବାରୁ ଭଗବାନ୍ ସହିଲା ନାହିଁ। ଛୁଟା ହେଲେ କଣ ହେବ। ଛୁଟାର ହାତରେ ହିଁ ବୁଢ଼ୀର ଜୀବନ ଗଲା।

ଆଣ୍ଡାରାଇଜାନ୍ ଡ ଆୟାଙ୍ ଇମାନ୍ ଆକାତାବିର୍

ଆବଇ ଆଣ୍ଡାରାଇ ନିବ୍ ଲିଓ୍ୱାନ୍ ଆୟାଙ ଇମାନ୍ ଆଡ୍‌ରେନେତିନ୍। ଆଡ୍‌ରେନେତିନ୍ ସ୍ରିଙ ଆ ସେସେତିନ୍ ସିକଇ ଆଣ୍ଡାରାଇକାନ୍ ଆୟାଙଇମାନ୍ ଆଡଙ ଗାମେତିନ୍ ଉଡ୍‌ଲେଙ ଓ୍ୱେଁନ୍ ଗୁ-ଉର୍‌ଲିଙ୍ଗ୍ୟୁଁ ବଡିନ୍ନା ଗ୍ଲୁତିଙ୍ଗ୍ୟୁଁ।ଆମାନ୍ ଡ ଅନ୍ ନାମ୍‌କି ତିଡ୍ ନେ ସ୍ରିଙ ଡେଡ୍‌ନାବା। ଇଜାଡେନ୍ ଓ୍ୱେଁନ୍ ଆଓ୍ୱାନ୍ତି ଗ୍ଲୁତିଙ୍ଗ୍ୟୁଁ ସ୍ରିତି କାଓ୍ୱିଁଡ୍ ତାବିନ୍। ଆଣ୍ଡାରଇକାନ୍ ଆବିରନା ଇର୍ ଡିର୍ ଲିନବି କାନ୍‌ସିମାନ୍ ଡୁମ୍‌ଡୁମ୍‌ଅନ୍‌ଲିନ ଡାକୁନେତିନ୍ ଆନ୍ତା ଆୟାମ୍ ଲିଙ ଆଣ୍ଡାରାଇକାନ୍ ଗୁ-ଉର୍ ଲେ ଗ୍ଲୁଲି। ଡ ଆୟାଙିମାନ୍ କାଓ୍ୱିଁଡ୍‌ଲି। ଆ ଅନିମାନ୍‌କି ପିଆବ୍ ଲଗି ଗୁଲେ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି।

କୁନ୍ ଆୟାମ୍ ଆବଇ ବୁଡ୍ଡାନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙଲେ ଆ-ଅନ୍ ନିମାନ୍‌କି ଆମାଡଙ ଇୟ୍‌ଲେ ଗାମେତିଞ୍ଜି ଇତିନ୍ ଉଡ୍‌ଲେଡଙ୍କି ଡେତବିନ୍? ଆ-ଆନିମାନଞ୍ଜି ଗାମେଲେଜି-ୟାଙ ଲେନ୍‌କାଓ୍ୱିଁଡ୍ ଲି ଡ ବାଲ୍ ବାଲ୍ ଲାଙ୍ଗ୍ ମାର୍ ତିଡ୍ ଅଡ୍ଡି ତିଲ୍ ତିଲ୍ ଲାଡମାରାତିଡ୍ ୟାନ୍ ଆବମେନାଇ ? ବୁଡ୍ଡାନ ଗାମେତିନ୍-ଓ୍ୱେଁନ୍ ଡେ-ଓ ଡେନ୍ ଆମନ୍‌ସିଲଜି ୟାଙ୍ଗ ବିନ୍ ଇୟ୍‌ଡେ ବାଲନାଇ, ତିଲ୍‌ନାଇ। ଆ-ଅନିମାନଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି ଆଡ୍ ସୁନ୍ ମାମାଡଙ ଆମାନ୍ନା ଇବାଲା, ଇତିଲା। ବୁଡ୍ଡାନ୍ ଆସୁଇ ସାଓ୍ୱାଇ ପାଙ୍ ଲେ ଆବ୍ ବି-ଇ ୟୁମ୍ ଲେ ୟିରାଇତିନ୍। ଆ-ଆନିମାନ୍‌କି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଗାମେତିନ ଆମନ୍‌ସିଲ୍‌କି ନାମ ଉଆନ୍ ଆ ଲୁଡ୍‌ତେ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି-କୁଡ୍ଡାନ୍ ଆଲୁଡ୍ ତାଇ ମାମାଡଙ । କୁଡ୍ଡାନ୍ ଇର୍ ଲୁଡ୍ ଲବି ଆ-ଅନି ମାନ୍‌କି ରାଣ୍ଡାନ୍ ଡିମାଡ୍ ଲିନ୍‌କି। ବୁଡ୍ଡାନ୍ ୟିରାନ୍ ୟିରେ କୁଡ୍ଡାନ୍

ଜୁବ୍ ଜୁବ୍ ଆବ୍ ମେଏତିନ୍ ବୁଡ଼ାନ୍ ଆସି ଡାଗିଲି। ଆନ୍ତା ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ଆଅନିମାଞ୍ଜି ରାଣ୍ଡାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ପୁର୍ଏଙ୍ଗଲେଜି। ଅକିଜ୍ ବଡିନ୍ନା ଗାମେତିନ୍ ଆମ୍ସିଲ୍ଜି ବାଙ୍ଗସାପ? ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି ବାଙ୍ଗ ସା ଡେ-ଏ ମାମାଙ୍ଗ ଡ ଜୁଲାଇଜାନ୍ ଡେ-ଏ। ବୁଡ଼ାନ୍ ଯ୍ୟନ୍ତି ଆବ୍ ମେବି ଆମନ୍ସିଲ୍ ନାମିଆତି ଉଆନ୍ ଆଲୁଡ୍ ତେ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ ଲେଜି-ରାଣ୍ଡାନ୍ଡେ ଆଲୁଡ୍ ଡାଇ ମାମାଙ୍ଗ୍। ଆ-ଅନିମାନ୍ଜି ରାଣ୍ଡାନ୍ ଇର୍ ଲୁଡ୍ ଲ ମାଡ଼ାନ୍ ଲୁଡ୍ ଲେଜି। ବୁଡ଼ାନ୍ ଲଇଁଲେ ୟିରାନ୍ ୟିରେ ରାଣ୍ଡାନ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସୁ ଜୁବ୍ ଡାଇ ଗାମେତିନ୍ କୁନ୍ ଆଯ୍ୟମ୍ ବୁଡ଼ାନ୍ ରାଣ୍ଡା ଉରାନ୍ ଡାଙ୍ଗାଡ୍ ଲେ ଆବଇ ଆମାଡାନ୍ ପାତାଇଲି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ଗ ବୁଡ଼ାନ୍ ଆଉର୍ ବାରାବ୍ଲି କୁଡୁବାନ୍ଜି ଯ୍ୟନ୍ ଗାମ୍ ଲେ ଞାଁଙ୍ଗତାଇ ଗାମଲେ ଆଗାଣ୍ଡି ଏତିନ୍।

ଅକିଜ୍ ବଡିନ୍ନା ବୁଡ଼ାନ ଆ-ଅନିମାଞ୍ଜି ଆମାଙ୍ଗ ଇୟେତିନ୍। ବାଙ୍ଗସାପ ଆମନ୍ସିଲ୍ଜି ଇୟେତିନ୍ ଗାମେ ଆନିଞ୍ଜି ବାଙ୍ଗସାଗାମ୍ଲେଜି। ବୁଡ଼ାନ ଆକାଡୁଲିନ୍ ଆତି ଗଜାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଗାମ୍ ଲେଜି ମାମାଙ୍ଗ ମାଡ୍ ନାମ ଇତିନ ଡେଲାମ୍ ବୁଡ଼ା ଗାମେତିନ୍ ଆସୁମାଡ୍ ତିଞ୍ଜଁଲା ଆନ୍ ସିଲ୍ଜି ବିଣ୍ଡ ବୁଡ଼ା ରାଣ୍ଡା ଉରାନ୍ ଡାଙ୍ଗାଡ୍ ଲେ କାଡ଼ୁମାଡ୍ ଲି। ଅକିଜ୍ ଗାମେତିନ୍ ନାମି ଆତି ଉଆନ୍ ଆ ଲୁଡ୍ ତେ ଆମନ୍ ସିଲଜି ଆନିଜି ଗାମ୍ ଲେଜି ମାଡ଼ାନ୍ ଆଲୁଡ୍ ଡାଇ ମାମାଙ୍ଗା ବିଣ୍ଡମାଡ଼ ଇର୍ଲୁଡ୍ଲବି ଆବଇ ତୁମ୍ବାଲିଙ୍ଗାନ୍ ଗାନ୍ଲେଡିମାଡ୍ଲିନ୍ଜି। ଆଙ୍ଗାନ୍ତି ବୁଡ଼ାନ ୟିରାଇତି ସ୍ରିତିନ୍ ଆର୍ ଞାଁଜିଙ୍ଗ ଲେଜି। ଆବଇ ଆ-ଅନିମାନ୍ ପିଯ୍ୟବ୍ ଗାମ୍ଲେ ଗୁଏତିନ୍। ସ୍ରିତିନ୍ ବୁଡ଼ାନ୍ ତୁମ୍ବା ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଆ ଅନିମାଞ୍ଜି ଡାକୁ ଗାମ୍ ଲେ ଗାଲାମଲେ। ଆନିନ ତୁମ୍ବାନ୍ଜୁବ୍ଜୁବ୍ଲେ ପାଙ୍ଗାନ୍ ପାଙ୍ଗଲେ ଆବଇ ଯାଲେଙ୍ଗ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ଡାବାଡ୍ ଲେ। କୁଡୁବ୍ ଆ-ଅନିମାନ୍ଞ୍ଜି ଏଙ୍ଗଲେ ଲୁ-ଉଲେଜି।

ବାଇଗଣ ଓ କୁକୁଡ଼ାର୍ କାହାଣୀ

ଗୋଟିଏ ବାଇଗଣ ଗଛ ମୂଳେ କୁକୁଡ଼ା ଟିଏ ଅଣ୍ଡାଦେଲା। ଅଣ୍ଡା ଦେବା ଦିନଠାରୁ ଛୁଆ ଫୁଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇଗଣ କୁକୁଡ଼ାକୁ କହୁଥିଲା। ମୁହିଁ ପାକଳ ହେଲି ପାଚି ମୁଁ ଝଡ଼ିଯିବି। ଆଉ ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ପଡ଼ିଲେ ମରିବ ଏଣୁ ଏଠୁ ଘୁଞ୍ଚିଯା। ବାଇଗଣର କଥା ଶୁଣିବା ସତ୍ୱେ କୁକୁଡ଼ା ଘୁଞ୍ଚିଲା ନାହିଁ। ସତକୁ ସତ ବାଇଗଣ ପାଚି ଝଡ଼ି କୁକୁଡ଼ା ଉପରେ ପଡ଼ିଲା। ବିଚ଼ରା କୁକୁଡ଼ା ମରିଗଲା କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କାନ୍ଦିଲେ।

କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କର କାନ୍ଦ ଶୁଣି ବିଲ ପ୍ରଧାନୀ ବିଲୁଆ ନନା ଆସି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ କହିଲା-ଆରେ ଘଟଣା କଣ ତୁମର ନନା ଥାଉ ଥାଉ ଏତେ ଚିନ୍ତା କାହିଁକି ? କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆମାନେ କହିଲେ କଣ କହିବୁ ନନା ଏବାଘଧରା ବାଇଗଣ ପରା ପାଚି ଝଡ଼ି ଆମ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ଯେ, ମା ମରିଗଲେ। ବିଲୁଆ କହିଲା -ହୋ ହୋ କି ଦୁଃଖର ବିଷୟ, ଆଗ ତୁମର ମାଙ୍କ ସତ୍କାର କରିବା ପଛେ ଅନ୍ୟ କଥା ହେବା। ତୁମେ ତୁମର ମାଁଙ୍କୁ ବୋହି ପାରିବ ନାହିଁ କି ଧରି ପାରିବ ନାହିଁ। ଏଣୁ ମୁଁ ଏକା ନେଇ ତୁମ ମାଁଙ୍କୁ ପୋଡ଼ି ଦେଇ ଆସିବି। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ରାଜି ହେଲେ। ବିଲୁଆ ନନା ମା କୁକୁଡ଼ାକୁ ଅନତି ଦୂରକୁ ନେଇ ହାଡ଼ ଗୋଡ଼ ଅନ୍ତିକୁ ଛାଡ଼ି ସ୍ୱାହା କରିଦେଲା। ଆର ଦିନ ସକାଳ ଆସି କହିଲା ଭାଣିଜି ମାନେ ଭଲକି? ହଁ ନନା ଆମେ ଭଲଅଛୁ। ଆରେ ତୁମ ମାଁ ସିନା ମୋତେ ନନା ବୋଲି ଡାକୁଥିଲା ପୁଣି ତୁମେ ମୋତେ ନନା ବୋଲି ଡ଼ାକୁଛ । କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କହିଲେ ଏଥର କଣ ବୋଲି ଡ଼ାକିବ? ବୁଝିଲ ପିଲେ ଆଜିଠାରୁ ମୋତେ ମାମୁଁ ବୋଲି ଡ଼ାକିବ ତୁମ ମାଁ ସିନା ମଲା ମୁଁ ତ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମର ଦୁଃଖ ସୁଖ ବୁଝିବି। ଏତିକି କହି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦେଖି ଟପ୍ ଟପ୍ ଲାଳ ଗଳାଇ ଦେଲା। କୁକୁଡା ଛୁଆ ମାନେ ସେହି

ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଡରିଗଲେ। ମାମୁଁ ନିଷ୍ଚୟ ନୃଶଂସ ହୋଇଥିବେ। ଜାଣି ପାରିଲେ। ବିଲୁଆ କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲା-ଭଣଜା ଭାଣିଜି ମାନେ ଆଜି କୋଉଠି ଶୋଇବ ? କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କହିଲେ ଚୂଲିରେ। ମାତ୍ର କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ଚୂଲିରେ ନ ଶୋଇ ମଞ୍ଚାରେ ଶୋଇଲେ। ଯେତେ ବେଳେ ବିଲୁଆ ଚୁଲିରେ ଅଣ୍ଡାଳିଲା ମଞ୍ଚାରୁ ସମସ୍ତେ ଉଡ଼ିଗଲେ।

ପୁଣି ସକାଳେ ଆସି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲା -ଭଣଜା ଭାଣିଜି ମାନେ ଆଜି କୋଉଠି ଶୋଇବ ମାମୁଁ ଆମେ ସବୁ ଦିନ ମଞ୍ଚାରେ ଶୋଉଛୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହିଠି ଶୋଇବୁ ବିଲୁଆ ରାତିରେ ଆସି ମଞ୍ଚାରେ ଅଣ୍ଡାଳିଲା ବେଳେ ଅନ୍ଧାର ମଞ୍ଚାରେ ଲାଗି ଥିବା ବାଉଁଶ ବିଲୁଆ ଆଖିରେ ବାଜି ଫୁଟିଗଲା। ମାତ୍ର କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ମଞ୍ଚାରେ ବିଲୁଆ ଅଣ୍ଡାଳିଲା ବେଳେ ଯିଏ ସିଏ ଉଡ଼ିଗଲେ।

ପୁଣି ସକାଳେ ଆସି କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲା ଆଜି କୋଉଠି ଶୋଇବ? କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ କହିଲେ ଆମେ ଗ୍ଚଳରେ ଶୋଇବୁ। ସେମାନେ ଗ୍ଚଳରେ ନ ଶୋଇ ଗୋଟିଏ ତୁମ୍ବା ଭିତରେ ଶୋଇଲେ। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ଛୁଟା ଥିଲା। ତୁମ୍ବା ଭିତରେ ଶୋଇଲା ବେଳେ ଛୁଟା ଗୋଡ଼ କୁଦି ଦେଲେ। ଆସମ୍ଭାଳ ହୋଇ ପିଅଁ ପିଆଁ କଲା। ବିଲୁଆ ଏହା ଶୁଣି ଜାଣି ପାଲିଲା। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ଏହି ତୁମ୍ବାରେ ଶୋଇଛନ୍ତି। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମାଡ଼ରେ ମାରିବି। ଭାବିଲା। ତୁମ୍ବାକୁ ବଡ଼ ଛଅଡ଼ ପଥରରେ ଛେଛିଲା । ତୁମ୍ବା ଭାଙ୍ଗିଲା। କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ମାନେ ଉଡ଼ିଲେ ସମସ୍ତେ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ।

ସାକାଇବିରାନ୍ ରାନାବ୍‌ରାବାନ୍ ଡାକୁ

କୁରାବ୍ ଆର୍ଗଜାଡଂ ଝିଁବାଗୀ ଗାମ୍‌ଲେ ଆବ ଡୁକ୍ରିବଇଜାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆବଆଡ୍ୟଇ ଲିଡ୍ୟନ୍ ଆଡାଡଙ୍ଡ଼ା ଅନାନ୍ ଡ ଅକୟିନାନ୍ ଗଣ୍ଡେଲିଜି। ଆଡାଡଙ୍ଡ଼ା

ଅନାନ୍ ଆଅନ୍ ବଆନ୍‌ସର ବଅଡେଂର୍ ଡାକୁଲିଜି। ବଇ ବଇ ବ୍ନାଗି ବାଡିବାନ୍ ଆଇବିନ୍ ରାନାବ୍ ତି ଆଗାସା। ଗାର୍‌ଗାରନାବିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାନ୍ ରଇ। ତଇତଇସିଡଂମାରାନ୍‌ତ୍ତି ଆଡ୍ୟଆଡ୍ୟ ଗୁଙ୍କୁନ୍ ତିୟ୍‌ଲେନ୍‌ଜିଡେନ୍ ଆଉଡ୍ ଲେଡ୍ୟନ୍ ଜିତାବ୍‌ଗିଲେ ତୟେତିନ୍। ଇଜାଡେନ୍ ଆଡ୍ୟ ଆଡ୍ୟ ଆନୁମ୍ ଲିନ୍ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି।

ଆସୁଇ ଆସୁଇ ସ୍ନାୟିମାନ୍ ଆଞ୍ଚାଡଂବିନ୍ ଆସାନ୍ ଆବଇ ବାଗୁ କାନ୍‌ସିମାନ୍ ଲୁଏତିନ୍। କାନ୍‌ସିମାନ୍ ଆତେଡଂଡାମ୍ ଡେଲି। କାଣ୍ଟୁଡଂସିଡ଼ଂ ମାୟ୍‌ସିଡଂ କୁକୁ ଡାଲାଇଗି ଡେଲି। କାନ୍‌ସିମାନ୍ ତିମ୍‌ଲେ ଆ ଉଡ୍‌ଲେଡ୍ୟନ୍‌ଜି ଯବ୍ରିନ୍‌ଡ ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ସିନ୍ ରି ଜାଙ୍ଗାବ୍ ଞିଁଲେତିୟେତିନ୍। ପାତନ୍ ଜାନାଡଂ ଆବ୍‌ଞାଁଡଂ ନା ଏତିନ୍ କାନ୍‌ସିମାନ୍ ବାଡ଼ି ଆସୁଇ ସ୍ନାୟିମାନ୍ ଞାଁଡଂଲେଜି।

ବଡିନ୍ନା ମିଣ୍ଡ୍ର ଲାବାରାନ୍ ବାଡ଼ି ଆବଇ ଡାଡାରିମାନ୍ ଆବାବ୍ ତୁଇଞ୍ଚଁଲେ ସିଡେତିନ୍। ଡାଡାରିମାନ୍ ପାଡ଼ାର୍ ପାଡ଼ାର୍ ଡେଆନ୍ ଡେଲେ କାଞ୍ଚିଁଡ୍ ଲି। କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଯବ୍ରି ଗିଜେତିନ୍। ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଯବ୍ରି କାକିଡଂ ୟୁୟୁଲେନ୍ ଆଡଡଂ ଅବ୍‌ପୋଡଂଡଡଂ ଆମନ୍ ଇଡିନ୍ତି ଗାମ୍ ତେ ଙେଁନ୍ ବିର୍ ନାଙେଁନ୍ ଆଡ୍ ନାମଡାଙେ ସ୍ରିତିନ୍ ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ କାନ୍‌ସିମାନ୍ ତୁଙେଁତିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ୟୁୟୁ ଅବ୍‌ପୋଡଂଡାଇ କୁନ୍ ଆସିନିବ୍‌ଡାଇଜ୍ ବିରାନ୍ ଆମ୍ବିଜ୍ ଯବ୍ରିନ୍ ଆଉବାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ଆବ୍‌ପୋଡଂଲେ। ଆଡ୍ୟଆଡ୍ୟ ଆୟୁୟୁ ଡ୍ନାମ୍ ୟୁମାନ୍ ସ୍ରିଗଇ ବାନ୍ତିଲେ ଡିୟେତିନ୍ ଡେନ୍ ଯବ୍ରିନ୍ ଗାମେ ତୁବ୍ ନାମ୍ ସ୍ରିଡଂ ଆସୁଇତିଞ୍ଚଁ। ଇଜାଡେନ୍ ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ଡାଡାରିମା ତୁଙେଁତିନ୍ ଗାମ୍‌ଡାଇ। କାନ୍‌ଆମ୍ବିରିଜ୍ ଯବ୍ରିନ୍ ଆଉବାନ୍ ଆଡଡଂ ଡାଆବାନ୍, ଡାଡଂଡ଼ିଞ୍ଜାଁନ୍, ତୁଡ୍ୟଲ୍‌ତୁଡାନ୍, ଡିଞ୍ଚଁଡ଼ିଞ୍ଚଁନାମ ଆଡ୍ୟଆଡ୍ୟ ଲାବାଡ୍ ସିନ୍‌ଲାବ୍ ବାଡ୍‌ଜିଡ୍ୟନ୍ ଆଉବାନ୍ ଆଡଡଂ ବାଙେଁତିନ୍। ମିଣ୍ଡ୍ରନ୍ ଆଡିର୍ ନେତିନ୍ ଡେନ୍ ୟୁୟୁନ୍ ଅବ୍‌ପୋଡଂଡାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ବାତ୍‌ତ୍‌ଡଂ ଡେଂତିନ୍।ମିଣ୍ଡ୍ରନ ଆଡ୍ୟ ଆଡ୍ୟ ଆଉଆ ୟ୍ୟାଡ୍ୟନ୍‌ଜି ଅଗାଣ୍ଡିଲେ ଏଡାନେତିନ୍ ଗାଗାନାନ୍ ବାଡଂସାଲେ ଆଡ୍ ଗାଏଡ୍। ଡିର୍‌ଗା ଡିର୍‌ଗାଲେ ବାଗିଲି।

ବଡିନ୍ନା ଞ୍ଚିବାର୍ଗୀନ୍ ମିଣ୍ତୁନ୍ ଆଭ-ଅଙ୍ଗ୍ ଗୁଡିଡଂ ଲେ ଗାମେତିନ୍-ଉଡ୍‌ଲେଡଂ ଆମାନ୍ ଇତିନ ଡ ବାଗିତାମ୍ କୁଡୂନ୍ ଆଡ୍‌ଗାଏପ ଆମାନ୍ ସଇବିଞ୍ଚ ଆବାତେଡଂ ତାମାନ୍। ଆବ୍ ମାଡଂ ପ୍ଲାଡଂ ଆନୁମ୍ ଲିନ୍ ବି ନାମି ଆତି କୁଡୂଲେ ଉଆବ୍‌ଲେ ଆଗାତାବିନ୍ ଉଡ୍‌ଲେଙ୍ଗ୍। ମିଣ୍ତୁନ୍ ଆକରଡ୍ ଆମାଡ୍ ଡାନ୍ ଆୟୁୟୁନ୍ ଗାମେଟିନ୍ ଞେଁନ୍‌ଆବଇ ତାଡାରିମାନ୍ ଲାବାରାନ୍ ବାତ୍ତି ତୁଞ୍ଚଁଲୋକାବ୍‌ଞ୍ଚିଁଡ୍‌ଲାଇ। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଡଂ ଯବ୍ରିନ୍ ଗିଜିଞ୍ଚଁତିନ୍। ୟୁୟୁ ଆବ୍ ପୋଡଂ ଡଡଂ ଇତିନ୍ତି ଗାମ୍‌ତେ ଡିରତିନାଗାଇ ଗାମ୍‌ଲାଇ। କୁନ୍‌ସ୍ରିଡଂ ନାମିସିକଇ ନିବ୍‌ଞେଁନ୍‌ସ୍ରିଡଂ ଜବ୍ରିନ୍ ଗାର୍‌ତିଞ୍ଚଁ। ଆବାରାନ୍ ଜାନାଡଂ ଆମାନ୍‌ଲୁମାଗାମ୍‌ତିଞ୍ଜ। ଆଡ୍‌ଲୁମ୍ ଲେନଡେନ୍ ୟୁୟୁନ୍ ଅବପୋଡଂତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ବଡ୍‌ତଡଂ ତିଞ୍ଚଁ।

ତୁକ୍ରି ବଇଜାନ ତାନାଙ୍ଗ ଡାନ୍‌ଗାଲାମ୍ ଲେ ଗାମେତିନ୍-କୁଡୁବାନ୍ ଆମାନ୍ ଆତ। ଯବ୍ରିନ୍ ଆତିତିଡ୍ ଆବଇ ପ୍ଲାଡଂ ତୁଆବ୍ ଲେ ଅକିନ ଡାକୁ ଞେଁନ୍ ତାବ୍ ମାଡ୍ ଲାମ୍ ଅକିଜ୍ ଇତିନ୍ତି ଗାମ୍‌ତେ ଡିର୍‌ଡଡଂନେ।

ସତ କହିଲେ ମୁକ୍ତି ଅଛି

କୁରାବ୍ ଗ୍ରାମରେ ନିବାରୀ ନାମକ ବୁଢ଼ୀ ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଧରି ବାସ କରୁଥିଲା। ପୁଅ ବୋହୂ ମାସକ ଭିତରେ ଜଣଙ୍କ ପରେ ଜଣେ ଯେତେବେଳେ ଆର ପାରିକି ଗ୍ଲି ଗଲେ। କାମ କରିବା ପାଇଁ ବଳ ନାହିଁ, ଭିକ୍ଷା ବୃତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଲାଜ। ବୁଢ଼ୀ କଣ କରିବ, ସାହି ପଡ଼ିଶାରେ କିଛି ଗ୍ଉଳ କି ଡ଼ାଲି, କି ପରିବା ଦେଲେ ଚ଼ଳିଯାଏ କେବେ କେବେ ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରୁ ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଗଣ୍ଡେ ଦେଇ ଉପବାସରେ ରହନ୍ତି।

ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧାରୁ କିଛି ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ପାଳିଲେ। ସେହି କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡା ବିକି ନାତି ନାତୁଣୀଙ୍କ ଲୁଗାପଟା ସହିତ ପାଠ

ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପକାର ହେଲା । କୁକୁଡ଼ା ପୋଷିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଢ଼ୀ ଓ ତାଙ୍କ ନାତି ନାତୁଣୀର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥା ସବୁ ବଦଳିଗଲା । ତିନି ପ୍ରାଣୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲରେ ଚିଳିଲେ ।

ଦିନେ ନାତିଆ ବାଟୁଳି ଧରି ବିଭିନ୍ନ ଗଛ ପତ୍ରକୁ ଲାଖ ମାରୁ ମାରୁ ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜା କୁକୁଡ଼ାକୁ ମାରି ଦେଲା । ସେତେବେଳେ ତା ଅପା ଦେଖୁଥିଲା ଆଉ ସେ ଲୁଚାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ତହୁଁ ଅପାକୁ କହିଲା ଅପା ମୁଁ ଲାଖ ମାରୁ ମାରୁ ଗଞ୍ଜାକୁ ମାରି ଦେଲି । ଏ ବିଷୟ ଆଇଙ୍କୁ କହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଯାହା ମୋତେ କହିବ ତାହା ମୁଁ ଶୁଣିବି । ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୁଇ ମଲା ଗଞ୍ଜାକୁ ମାଟି ଖୋଳି ପୋତି ଦେଲେ । ବୁଢ଼ୀ ଭାବିଲା ବିଲୁଆ କି କଟାସ ନେଇଥିବ ।ମାତ୍ର ଭାଇର କାଳ ସେହିଠୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ଦିନେ ଅପା ଭାଇକୁ କହିଲା-ମୋ ଗୋଡ଼ ହାତ ମାଲିସ କରି ଦିଅ । ଭାଇ କହିଲା ନା । ଅପା କହିଲା କୁକୁଡ଼ା- ହଁ ଅପା ମାଲିସ୍ କରିଦେବି । ତହିଁ ଆର ଦିନ ଅପା କହିଲା । ମୋ ଡ୍ରେସ୍ ସଫା କରି ଦେ, ଭାଇ କହିଲା ନା, ଅପା ଭାଇକୁ କହିଲା କୁକୁଡା । ଭାଇ ଲାଖ ମାରୁ ମାରୁ କୁକୁଡ଼ା ମାରି ଦେଲା । ଆଇ ଗାଳି କରିବ ବୋଲି ଡ଼ରି ଅପାର ସମସ୍ତ କାମ କଲା । ମାତ୍ର ଏହା ଭାଇକୁ ବହୁତ ବାଧିଲା ।

ଦିନେ ଭାଇ ଅନୁତାପ କରି ନିଜ ଭୁଲ ବୁଝି କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଆଇଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲା । ଆଇ ବୁଢ଼ୀ ଦୟାରେ ପିଠିକୁ ଆଉଁସି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ କହିଲା ମୋତେ ଡରି ଅପାର ସବୁ କାମ କଲ । ସେ ତୁମକୁ ନିଜ ଅଧୀନରେ ରଖିଲା । ଚିନ୍ତା କରିବୁ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ସିନା ମାରିଛି ଅନେକ ଅଛି । ତୁ ଅପାକୁ ଡରିବୁ ନାହିଁ । ତୁ ଆଜି ସତ କହିବାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲୁ ।

ଆବଇଜାନ୍ ନଡାନ୍ ଆବ୍ସୁଇଲେ ଗାମେଡିନ୍। ନା କାନି ରଗନ୍ ଇଗୁଆ ଗାମ୍ଲେ ଡିୟେଡିନ୍। ଢୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ରଗନ ଗୁଏଡିନ୍। ବିଣ୍ଡ କିତୁଡାନ୍ ଆବୁଡ୍ ବୁଡ୍ ସାନାନ ଡିୟେଡିନ୍। ଜାବମଲାନ୍ ଜାନଡଂ ଆବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ଆଡି ଡିୟେଡିନ୍। ଜାନ୍ଗୁମାନ୍ବାଡଂସା ଗାଡିଲ୍ଲି ରଗନ୍ ଆସାର୍ଲି, ସ୍ରନ୍ ଗୁ-ଉର୍ଲି। ଢୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ରଗନ୍ ଗୁଲେ ଆବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍। ସ୍ରନ୍ ଗାଡ୍ ଲେ ଡ ସ୍ରନ୍ ଜାନାଡଂ ଆବୁଡ୍ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍। ଢୁକ୍ରି ବଇଜାନ୍ ତାଣ୍ଟୁର୍ ବାବ୍ ଲିନ୍ କୁଡିଲିନ୍ ଡାକୁନେଡିନ୍।

ଔଁଡାବ୍ କୁନ୍ଆୟାମ୍ କିତୁଡାନ୍ ଗାମେଡିନ୍ ଆମାନ୍ ଅଡ଼ାରାନ୍ ଆଡାକୁଲିନାନ୍ ଆଡ୍ ନା୍ଡଂ ବାଡଂସା ବାରାନ୍ ଆଡ୍ଲୁମେଡ୍ ପ ଇଡିନ୍ଡ ରଗନ୍ ଆ ବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍ ସ୍ରନ ଜ୍ନାଡଂ ଆବୁଡ୍ ବୁଡାନ୍ ତୁମ୍। କିତୁଡାନ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍ନାଡଂ ଗାମେଡିନ୍ ଆମାନ୍ ଅଡ଼ାର ଲିଡାନ୍ ଆଡାକୁ ଲିନାନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଂ ମାନ୍ରା ଔଁନଜି ଆଡଡଂ ଆବୁଡ୍ବୁଡ୍ସାନାନ ଆବୁଡ୍ବୁଡ୍ଗୁଡାନ୍ ଡିୟ୍ଲେ। ଅଡ଼ାର୍ଲିଡାଂନ୍ ଇଡିନ୍ତି ଆବାରା ଲୁମ୍ଲେ ନାମି ତିଡ୍ନେ ଗ୍ନିତାନ୍ତେତି। କାନ୍ଆଡି ଆତାମ୍ ବାରାନାମ୍ ଆଜ-ଅ ଔଁଡଂଲେ। ଗାମଲେ କିତୁଡାନ୍ ଢୁକ୍ରି ବାଇଜାନ୍ ଆଡଡଂ ଅବ୍ପୋଡଂଲେ।

କୃପଣ ବୁଢ଼ୀର ପରିଣାମ୍

ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ଗୋଟିଏ ବୁଢ଼ୀ ଥିଲା। ସେ କାହାକୁ ମାଗନ୍ତି ନାହିଁ କି କିଏ ମାଗିଲେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ଯାହା ଦରକାର ନିଜର ଯେତିକି ଅଛି ସେତିକିରେ ଚ଼ଳିଯାଏ। ଘରେ ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା ହେଲେ କାହାକୁ ପୂଜା ପୂଜି କଲା ନାହିଁ କି କାହାକୁ ଝଡ଼ା ଫୁଙ୍କା କଲା ନାହି। ଏମିତି ଦେଖୁ ଦେଖୁ ତାର ସ୍ୱାମୀ ମରିଗଲା। କିଛି ଦିନ ପରେ ପୁଅ ବୋହୁ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲେ। ଗାଁର ସାହି ପଡ଼ିଶା ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ବାଧିଲା ଭଳିଆ କଥା କହିଲେ। ଅଲକ୍ଷଣୀ ବୁଢ଼ୀ ପେଟ ନ ପୂରିବାରୁ ତୋ ସ୍ୱାମୀ ଖାଇଲୁ। ତୋ ବୋଉଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲୁ। ତୁ ମରି ଥିଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା। କାହାକୁ ପୂଜା କଲୁ ନାହିଁ କି ଝଡ଼ା ଫୁଙ୍କା

କଲୁନାହିଁ। ଲୋଭରେ କାହାକୁ କିଛି କହୁ ନାହିଁ। ଆଜି ଠାରୁ ଦାନ ଧର୍ମ କରେ ନ ହେଲେ ତୁ ମଧ୍ୟ ମରିବୁ।

ଏହି କଥାରେ ବୁଢ଼ୀକୁ ବହୁତ ବାଧିଲା ସତରେ ମୁଁ ମୋର ସଂପତ୍ତି ଥାଉ ଥାଉ କାହାର ଯତ୍ନ କଲି ନାହିଁ। ଶେଷରେ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ମଲା। ପୁଣି ମୋ ପୁଅ ବୋଉ ମଧ୍ୟ ମଲେ। ଏଥର ମୁଁ କିଛି ପୂଣ୍ୟ କାମ କରିବି ବୋଲି ମନସ୍ଥ କଲା। ମାତ୍ର ମନରୁ ଲୋଭ ଛାଡ଼ି ନ ଥିଲା। ଦିନେ ଭିକାରୀଟିଏ ଭିକ ମାଗୁ ମାଗୁ ତା ଦ୍ୱାରକୁ ପହଞ୍ଚିଲା। ବୁଢ଼ୀଙ୍କୁ ଭିକ ମାଗିଲା । ମାତ୍ର ବୁଢ଼ୀର ଲୋଭ ଛାଡିନି ଭଲ ଗୁଡ଼ଳ ଭଲ କାନ୍ଦୁଲ ନ ଦେଇ ପୋକରା ଗୁଡ଼ଳ, ପୋକରା କାନ୍ଦୁଲ ଭିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଲା। ତା ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକୁ ଦେଲା ଭଲ ଜିନିଷ ନ ଦେଇ ଖରାପ ଜିନିଷ ଦେଲା।

କାଳକ୍ରମେ ବୁଢ଼ୀ ମଧ୍ୟ ମଲା ବିଧାତା ତାର ପ୍ରେତ୍ମାଙ୍କୁ ପରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରେତ ପୁରୀରେ କ୍ଷେତ ଦେଖାଇ ପୋକଡ଼ା ବିହନ ଦେଲା। ଭଲ ଫଳ ଧରିଲା। ପାଚ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିରେ ଅପେକ୍ଷା କଲା।

ସମୟ ଆସିଲା। କାନ୍ଦୁଲ ଶୁଖିଛି ଧାନ ମଧ୍ୟ ପାଚ଼ି ଯାଇଛି। ଧାନ ସବୁ ପୋକଡ଼ା। ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ମାରି ବୁଢ଼ୀ ଚିନ୍ତା କଲା। ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ ବିଧାତା କହିଲା ତୁ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଥିଲା ବେଳେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଛୁ । ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଜିନିଷ ନ ଦେଇ ପୋକଡ଼ା ଜିନିଷ ଦେବାରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ପୋକଡ଼ା ଜିନିଷ ଦେଲି। ଏହା ହିଁ ତୁମର କର୍ମର ଫଳ। ଜଗତରେ ଯାହା କରିଥିଲ । ତାହା ଏବେ ଏଠି ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କୃପଣ ବୁଢ଼ୀ ପ୍ରେତ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଦୁଃଖରେ ରହିଲା।

ଇରିବଙ୍ଗାନ୍-ଆକାତାବିର

ଡାଜଙ୍ଗ୍ତି ଡିନ୍ନା ଆବ୍ମାଙ୍ଗ ଆବିର୍ ନା। ପାଙ୍ଗ୍ଗୁଙ୍ଗ ଆଗର୍ଜାଙ୍ଗ ସେମାନ୍ନା ଗାମଲେ ଆବଇମାନ୍ରାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆସାନ୍ନା ତନାନାନ୍ ଆକୁଇ ଆ ତାକୁଡ଼ିଲନ୍ ସିଡଙ୍ଗ ଆଉଆନ୍ ଆୟିଡଙ୍ଗନ୍ ଆସିଡଙ୍ଗ ବଇଜାନ୍ ମାଇଲିନ୍ ଉଞ୍ଜି ପ୍ରାଡ଼ା ଡେଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ବଇବଇ ମାନଞ୍ଜାଁନ୍ ବାଉି ଡାକୁଲିନ୍ଜି। ସ୍ରବାନ୍ ସ୍ରିଡଙ୍ଗ ଆସୁଇ ବାରୁନ୍ ସ୍ରିଡଙ୍ଗ ଆସୁଇ ଆଞ୍ଜାଁଡଙ୍ଗ ଲେନ୍ଜି ଆଜାନ୍ ରୁମ୍ଗାନ୍ରା ବାଉି ତୁଲାଲିଜି।

ମାଘାନ୍ ଆଡଙ୍ଗାଇ ଆନ୍ରେଡଙ୍ଗ ରଗନ୍ ବାଡଙ୍ଗସେଡ଼ି ଆଇଜ୍ ଲି। ଗର୍ଜାଡଙ୍ଗାନ୍ ଆଗ୍ଣାଂ ମଂଡଲ, ବୁୟି ବାରିକନ୍ଜି ଆବ୍ ଡୁରନା ବା ଗାମ୍ଲେ ଗାବ୍ରିଲେଜି। ବିଣ୍ତୁ ସେମାନ୍ନା ଆନ୍ସଲ ଡାସୁନୀ କୁଡ଼୍କୁଡନ୍ଲିନ୍ ଆନିନ୍ ଆବଇ ଅଡେଙ୍ଗ୍ର୍ସିଜାନ୍ କୁଡ଼େତିନ। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଅଡେଙ୍ଗରନାନ୍ ଆ ଞ୍ଜାଁଡଙ୍ଗଲେ ମାଡ୍ଡମଇଞ୍ଜେଁଲି। ବିଣ୍ତୁ ରଗନ୍ ଆବଡୁର୍ ଆସାନ୍ ୟିନ୍ ଆବ୍ମେନାଇ ଗାମ୍ଲେ ଆଜିଇନ୍ ଗେଗେଡାଲି। ବୁତିନ୍ ଜଡାସିଂନେ, ବୁତିନ୍ ତୁବ୍ଡାକାବ୍ ନେ। ୟିଙ୍ଗ୍ ଙ୍ଞେଁନ୍ ଡୁକ୍ରି ବଇଜ୍ଲି ଉଆଙ୍ଞେଁନ୍ ତାଲାଇବାଲି ୟିନ୍ତୁବ୍ନାଇ।

ସେମାନ୍ନା ଆକୁନେ ପିନାନ୍ ଗବ୍ଲେ ଆଗାଣ୍ତିଲେ। ରଗନ୍ ଆବ୍ଡୁର୍ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ଡୟିଲ୍ କୁଲାମାନ୍ଜି ୟିର୍ ତାଇଜି। ସିଡଙ୍କୁଙ୍ଗ ଆଜାନଡାତିଡ୍ ଆଜାନିଲିଡ୍ତିଡ୍ ଡ ସିନରିଜାଙ୍ଗ୍କାବ୍ ଆ ତାନୁବ୍ ଡାତିଡ୍। ଡୟିଲାନ୍ଜି ୟିନ୍ ଆଗାନ୍ ରଇ ଅଲଙ୍ଗଇଜି ଗାମ୍ଲେ ଅଗାଣ୍ତିଲେ। ବିଣ୍ତୁ ଆନିନ୍ ଆ ବୁଡିନ୍ ଆଡ୍ରାବଡ୍ଡେଂ।

କୁନ୍ ଆଡ୍ନନାଙ୍ଗ ଡାସୁନୀନ୍ ଗାମେତିନ୍-ଏଉବା ଆଉ। ଇତିନ୍ ଡ କୁଡିଲିନ୍ ଡାକୁତିନ୍ ବୁଲ୍ ମାଇ ଙ୍ଞେଁନ୍ଜି ୟିଗି ଡାକୁ ସାନ୍ ଲା-ଆଜି। ବାରାଂନ୍ ଡାକୁଲି ଜ୍ଞାଙ୍ଗ୍ଡେନ୍ ଉଆଗନ୍ ଇଆଡ୍ପୋଙ୍ଗ। ଆନିନ୍ବମାନ୍ରାଆବ୍ ପାଇତାଇ।

ବମାନ୍‌ରା ଆୟିୃଞ୍ଙ୍‌ନ୍‌କି ୟିରାଇଙ୍ଞେନ୍‌କି ଡେନ୍ ସିଡ୍ୟାନ୍ ଜଡାତେଜି। ବାର୍ ୟିନ୍ ରିନ୍ ତୁବ୍‌ଡାତେଜି। ଆନ୍‌ସାରିଙ୍ଗ୍ ଡୟାୃଲ୍ କୁଲାମ୍ ରାବ୍‌ତି ଅଲଡଂତାବି।

ସେମାନ୍ନାନ୍ ତାଗାଲ୍‌ଡାନ୍ ଡିଲିନ୍ ଆକୁଞ୍ଞାଁର୍ ସିଡ୍ୟାନ୍ ୟିୃରେତିନ୍। ଆକୁଞ୍ଞାଁରାନ୍, ଆକିନାରାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ଗାଡ୍‌ଲାମେତିନ୍ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆକୁଞ୍ଞାଁର୍ ଗାମେତିନ୍ ବୟାଗିନ୍ ଇରିବଇନାମ୍‌କି ଉରୁଡଂାକିନାଡଂ। ଆଇରିବଇଜାନ୍‌କି ସ୍ରିଡଂ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଞେଁନ୍ ୟିୃତେ ଗାମେତିନ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆବାଉସିଂଡ୍ୟାନ୍ ଆଡ୍ରୂଆନ୍ ଅଡ୍ରୂଲେ ଜଡାସିଂ, ଜିଲିଡ୍ ସିଂ ଡିଞ୍ଞଁକାବ୍ ତୁବ୍‌ଡା କାବ୍ କୁଡ୍ ତୁବ୍ ରେଙ୍ଗଲେ ଆନାବ୍ ବିୟୃ ସା-ଆର୍ ଲିନ୍ ଡେନ୍ ଆବ୍‌ଡୁରାନ ଡେତି ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆବ୍‌ଡୁରିଡ୍ୟାନ୍ ସିଡଂଲେନ୍ ମାଡ୍‌ଡ ଡୟାୃଲାନ୍ ଆବଡ଼ାକିନ୍ ଆଲିନ୍ ଆଡ୍ ଡେ-ଏ ।

ଡ୍ରାକ୍‌କୁ ସାଲାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ବ ବିଡ଼ାର ବତିଡଂ ବାବ୍‌ଆଲିନ୍ ପାଡଂବିନ୍ ଡେତି। ଆଲିବାନ୍ ବାଗୁ ତାଡଂର ଇୟୃଲେନ୍ ଡାମ୍ବାତିଞ୍ ଡାସୁନୀନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆୟିୃଲେନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଉରୁଡ୍ୟା। ଆମାନ୍ ବିଡ଼ାର୍‌ନା ୟାୃୟିୃନ୍ ବଡାଡଂ ତିଡେଂତି। ଆନ୍ତି ସ୍ରିଡଂ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଡ ସେମାନ୍ନାନ୍ ତ୍ରଇଗାବାନ୍ ଆଲିନ୍ ଆପାଡଂ ବିନ୍ ୟିୃରେଜି। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆସିଡଂବଇ କୁଡ୍‌ଲେ ଆସୁଇ ରାଙ୍କାଁ ରାବଡ଼ମ୍‌ଗି ଡେଲି କଡି ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆଡୁଡଂ ଡାଡଂଡ଼ି। ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆମାଡଂ ଆସୁଇ ଆଜିଇନ୍ ତିୟେୃତିନ୍। ବିଣ୍ତ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡ୍‌ଗାଲ୍ୟାମେଡ୍ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆଡଡଂ ଆରାଗାଲ୍ ସାଲାନ୍ ତିୟେୃତିନ୍‌ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆସାଲି ଡେଲି ଜ୍ନାଡଂ ସେମାନ୍ନାନ୍ ବାଲାମାନ୍‌ତାମ୍ ଗାଆ ଗାମେତିନ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆରାଗାଲ୍ ସାଲାନ୍ ବ କୁଉଗାଲେ ଆତିକି ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡଡଂ ଆରାଗାଲ୍ ସାୟାୃନ୍ ତିୟେୃତିନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆସାଲି ଡେଲି ଜ୍ନାଡଂ ସେମାନ୍ନାନ୍ ବାଲାମାନ୍‌ତାମ୍ ଗଆଗାମେତିନ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆରାଗାଲ୍ ସାଲାନ୍ ବ କୁ-ଉଗାଲେ ଆତିକି ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍

ଆଡଙ ଆ-ସାଙ ସାଲାନ୍ ବକୁ-ଉ ତିୟ୍‌ଲେ ଅକିଜ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍‌ଗାଲେ ଅନ୍‌ସାରିଡଙ ଗଇତ୍ରିନ୍ ତାଡାଇଲି।

ଗଇତ୍ରିନ୍ ତାଡାଇଲି ରାବ୍‌ତି ଆଡ୍‌ଗାଲାମ ଡାମ୍‌ନେଡ୍ ଅକିଜ୍ ଆସାଙ୍ଗ୍ ସାଲାନ୍ ବକୁ-ଉ ତିୟେତିନ୍ ଆନ୍ତିଡାମ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଗାଲେ। ଗଇତ୍ରିନ୍ କାର୍‌ରାନ୍ ତାଡାଇଲି। ଆ ସାମିକ୍‌ଆଗମିକ୍ କାୟ୍ୟତଡଙ ଡିମାଡ୍ ନେତିନ୍। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆଇରିବଇଜାନ୍ ଆଡୁଡଙ ଡାଡଙ୍‌ଡ଼ି ଗିଜାନ୍‌ଗିଜ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ଲାଡ୍ ମାଡାଏଡୋ। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଆଇରିବଇଜାନ୍ ବାଉି ତୁମ୍‌ନେତିନ୍। ଅକିଜ୍ ଗଇତ୍ରିଂନ୍ ଆଡ୍‌ମାଡିମାଡେଡ୍।

ଡାଜିଡଙ ତି ଆୟ୍ୟମ୍ ଆତିକି ଗଇତ୍ରିନ୍ ତାନାଡାଇୟ୍ୟନ୍ ସ୍ରିଡଙ ମାଡ଼ିମାଡ୍‌ଲି। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଗାଲାମେତିନ୍ ଆତାଡାଇ ଲିଞେଁନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଙ ବାଉଞେଁନ୍ ଡାକୁଇଞିଁତିନ୍ ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାମ୍ ଲେନ ଡ଼େନ୍ କୁନ୍ ଆବ୍ ମାଙ୍ଗ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ବୁତିଜା ଆ ମାନ୍ ରା ବାଉି ଆଡ୍ ତୁମ୍ ନେଡ୍। ଆନିନ୍ ଆବ୍ ସେଲେ ବଇ ବଇ ଗ୍ରରଇ ଡାଗି ଆବିର୍ ନା। ବିଣ୍ତୁ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆ ବାଉନ୍ ଇତିଜା ଆଡ୍ ଗାମେଡ୍। ଗଇତ୍ରିନ୍ ବଡାଙ୍କି ଆଲିନ୍ ତିଙ୍ଗ୍ ଲେ ସେ ମାନ୍ନାନ୍ ବ ବିଡ଼ାର ଆଲିନ୍ ତାମ୍ ମ୍ବେଡ୍ ଲେ ଗର୍ଜାଡ୍ୟାନ୍ ୟିରାଇଜି।

ଆଡ୍ୟାନ୍ତି ଗର୍ଜାଡ୍ୟାନ୍ ଆଡୁଲାଇଜି। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଲି ଡାଡ୍ୟାନ୍ ପିଡ୍ ଲିନ୍ ଆକାକିନ୍ ଡାସୁନୀନ୍ ଆଜିଡଙ ଞାଁମ୍ ଲେ ଏଡାନେତିନ୍। ବାଉଞେଁନ୍ ଞାଁମିଞିଁତିନ୍ ଇତିନ ଆଗାନରଇଞେନ୍ ସିଡ୍ୟାନ୍‌ୟ୍ୟର୍‌ନେ ୟ୍ୟନ୍‌ଗାମ୍‌ଲେ ୟ୍ୟଡ୍ୟାନ୍ ଉଆନ୍ ଆମ୍ନୁଜା ଇୟେ ଗିଜ୍ ନାଇ ଞେଁନ୍ ଗଇତିଞିଁ। କାକିଡଙ ଆମାନ୍ ତିଡିଞିଁ କାବ୍‌ଞିଁଡିଞିଁ ଞେଁନ୍‌ଆଡ୍‌ୟିରେ।

ଡାସୁନୀନ୍ ଗାମେତିନ୍ ୟ୍ୟାୟି ନାମି ଆବ୍ ଡୁରାନ୍ ଡାକୁ। କାନ୍ ଆବିର୍‌ନା ବିୟ୍ୟ କୁଞାଁର୍‌ଞେଁନ୍ ତକିନାରଞେଁନ୍‌ଆପୋଡଙତାଇ ଗାମେତିନ୍।

କୁନ୍‌ଆବିର୍‌ନା ଆନାବ୍‌ବିୟ୍ ଗର୍ଜାଡ୍ୟନ୍ ଆଗ୍ଣାଂ, ବୁୟ୍ଯ, ବାରିକିନ୍‌ଜି ଗବ୍‌ଲେ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଡ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଅବ୍‌ପୋଡଂଲେଜି। ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡଡଂ ଅବ୍‌ପୋଙ୍ଗଲେଜି ପୂର୍ବାନ୍ ସ୍ରିଡଂ ବାଗୁ ବଇଜାନ୍ ଆଗାସା ନାମିୟ୍ଯନ୍‌ଗାମ୍‌ଲେ କାନ୍ ଆବାରା ଡ୍ଡେ-ଏ ଗାମ୍‌ଲେଜି ।

ବିଣ୍ତ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବାଲାମାନ୍‌ତାମ୍ ୟିରା ଆଗାମ୍ ଲେନ୍‌ଡେନ୍ ୟିର୍‌ତେଜ ତୁଡ୍ୟର୍‌ଗଡ୍ ଇୟ୍‌ତେ କାବ୍‌ଞିଁଡ୍‌ଡାମ୍‌ନାଇ। ଗର୍ଜାଡ୍ୟନ୍ ଆ ସୁଡ୍ଡା ମାର୍‌ଜି ଗାମ୍‌ଲେଜି-ୟ୍ଯନ୍‌ଗାଇ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଡାମ୍‌ପଡାକୁତେ ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଭୁସାଲିଞ୍ଁ ଆଡ୍‌ସୁନ୍ ଡାକୁତାଇ। ସେମାନ୍ନାନ୍ ଗଇତ୍ରିନ୍ ଆଡାକୁଏତିନ୍ ସ୍ରିଡଂ ବାନିନ୍‌ରାଡାନ୍ ସୁସୁନାନ୍‌ଡେଲି।

ଶାଲୀର୍ କାହାଣୀ

ଅନେକ ଦିନ ତଳର କଥା। ପାଣ୍ତରୁଙ୍ଗ ଗ୍ରାମରେ ସେମାନ୍ନା ନାମକ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା। ସାନ ଭଉଣୀଙ୍କ ଘରେ ବାପା,ମାଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଡାସୁନୀ ମିଶି ଚ୍ରିରି ପ୍ରାଣୀ ଖୁସିରେ ରହୁଥିଲେ। ବଗଡ଼ରୁ ଓ ଜମିରୁ ଯାହା ଆଦାୟ କରୁଥିଲେ, ସେତିକିରେ ଚ଼ଳିଯାଉଥିଲେ।

ମାଘ ମାସର କଥା । ଗାଁରେ କାନ୍ଦୁଲ ନୂଆଁ ଖିଆ ପର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗ, ମଣ୍ତଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର ହୋଇଛି। ମାତ୍ର ସେମାନ୍ନାର ସ୍ତ୍ରୀ ଡାସୁନୀ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିଛି। ସେ ମାନ୍ନାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁଅ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ବୋଲି ଯେତିକି ଖୁସି। ନୂଆ ଖିଆ ପର୍ବ ପାଇଁ ସେତିକି ବ୍ୟସ୍ତ। ଘର କିଏ ଲିପାପୋଛା କରିବ ଲୁଗା କିଏ ସଫାସୁତୁରା କରିବ । ମାଁ ବୁଢ଼ୀ ଘର ଲିପା ପୋଛା କରିବା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ କି ଚୁଠ କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ।

ସେମାନ୍ନା ସ୍ଥିର ଚିତ୍ତରେ ବସି ଚିନ୍ତା କରୁଛି କାନ୍ଦୁଲ ନୂଆ ଖିଆ ପର୍ବରେ ମୋ ଘରେ କେତେ କୁଣିଆ ମୈତ୍ର ଆସିବେ। କେତେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଆସିବେ। ଘରେ ଲିପା ପୋଛା ନ ହେଲେ କି ଅବା ଆମ ଘରର ଲୁଗା ପଟା ସଫାସୁତୁରା ନ ଥିଲେ କେମିତି ଭଦ୍ରଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବସି ପାରିବି ବୋଲି ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରୁଛି ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଉପାୟ ଦିଶୁ ନ ଥିଲା।

ଡାସୁନୀ କହିଲା ଏତେ ଚିନ୍ତା । ମୋ ଭଉଣୀ ମାନେ ଘରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ମାନଙ୍କର କାମ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତିନି ତିନି ଜଣ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣ। ମୋ ଭଉଣୀ ଆସିଲେ ଘର ଲିପି ପୁଣି ଲୁଗା କାଚିବ। ପର୍ବ ଦିନ ଆସିଲେ କୁଣିଆ ମୈତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ କରି ହେବ।

ସେମାନ୍ନା ସକାଳୁ ଉଠି ଶୁଶୁର ଘରକୁ ଗଲା। ଶାଶୁ ଶୂଶୁରଙ୍କୁ ସବୁକଥା କହିଲା। ଶୂଶୁର ବୁଢ଼ା ରାଜି ହୋଇ ଭିଣୋଇ ସହିତ ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ଯିବାକୁ କହିଲା। ଗଇତ୍ରି ବାପାର କଥା ଶୁଣି ଭିଣୋଇ ସହିତ ଗଲା। ଭିଣୋଇ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯେତିକ କାମ ଥିଲା ସେ ସବୁ ସାରି ଦେଲା। ସକାଳ ପାହଲେ କାନ୍ଦୁଲ ନୂଆ ଖିଆ ପର୍ବ ହେବ ।

ସେମାନ୍ନା କହିଲା ପର୍ବ ଦିନ ଆମ ଘରେ ବହୁତ ଲୋକେ ଆସନ୍ତି। ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଜଣେ ମଦ ବସାରୁ ମଦ ଆଣି ପାରିବି ନାହିଁ। ପୁଣି ଦୁର ବାଟ ଯିବାକୁ ସମ୍ଭବ ନାହିଁ। ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ ହେବ କଣ କରିବ। ଡାସୁନୀ କହିଲା ଆମ ଭଉଣୀ ଗଇତ୍ରି ଅଛି ସାଙ୍ଗରେ ନିଅ। ସେ ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡି ଓ ତୁମେ ଦୁଇ ହାଣ୍ଡି ଭାର କରି ଆଣ। ତିନି ହାଣ୍ଡି ମଦ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ ହେବ। ସତକୁ ସତ ସେମାନ୍ନା ଓ ଗଇତ୍ରି ମଦ ଆଣିବା ପାଇଁ ମଦ ବସାକୁ ଗଲେ। ସେମାନ୍ନାର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବ କରିଛି ଏଣେ ଶାଳୀ ପ୍ରତି ଟିକିଏ ଆସକ୍ତ ହେଲା। ମାତ୍ର ଗଇତ୍ରି କିଛି ବି ଜାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଶାଳୀଙ୍କୁ ମଧୁର

ମଦ ଯାଚିଲା। ଶାଳୀ ମନା କଲେ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର କହିବାରୁ ଗଇତ୍ରି ଭିଣୋଇ ହାତରୁ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗା ପିଇଲା। ଗଇତ୍ରି ମଧୁର ମଦ ପିଇବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଲା। ସେମାନ୍ନା ପୁଣି ଗୋଟେ ଡଙ୍ଗା ଶାଳୀଙ୍କୁ ବଳାଇ ଦେଲା ଗଇତ୍ରି ଭଲ ଲାଗୁଛି ବୋଲି ପିଇଦେଲା। ଧିରେ ଧିରେ ଗଇତ୍ରିକୁ ନିଶା ଧରିଲା ଜାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ। ପୁଣି ତୃତୀୟ ଥର ପିତା ମଦ ଶାଳୀଙ୍କୁ ଦେଲା। ଗଇତ୍ରି କିଛି ନ ଭାବି ସେତକ ମଧ୍ୟ ଢ଼ୋକି ଦେଲା। ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ଜୋର୍ ରେ ନିଶା ଧରିଲା। ଚ୍ଲିବାର ବଳ ନାହିଁ। ହେତୁ ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଡ଼ ହାତ ଚ଼ଲୁନି ସେ ଶୋଇବାକୁ ଇଛା କଲା। ଶୋଉ ଶୋଉ ବିବସ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା। ସେମାନ୍ନା ଶାଳୀର ଉଛଳା ଯୌବନ ଦେଖି ସହି ପାରିଲା ନାହିଁ। ଶାଳୀକୁ ନିଶା ଅବସ୍ଥାରେ ସହବାସ କଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଗଇତ୍ରିର ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ନିଶା ଛାଡ଼ିଲା। ନିଶା ଅବସ୍ଥାରେ ଭିଣୋଇ ସହବାସ କରିଛି। ତା ପୂର୍ବରୁ ଗଇତ୍ରି କୌଣସି ପୁରୁଷର ପରିଚ଼ୟ ପାଇ ନ ଥିଲା। ତାହା ପାଇଁ ବହୁତ ଅପମାନିତ ଦେଲା ମଦଭାର ଥୋଇଲା। ଗଇତ୍ରି ଗୋଟିଏ ହାଣ୍ଡି ମଦ ବୋହି ଘରକୁ ଆସିଲା । ଗଇତ୍ରି ନିଜ ଅପା ଡାସୁନୀ ଗୋଡ଼ ଧରି କାନ୍ଦିଲା। ସବୁ କଥା କହିଲା।

ଶେଷରେ କହିଲା ଭିଣୋଂଇ ମୋତେ ଅପମାନ କରିଛି କୋଉ ଲାଜରେ ଘରକୁ ଯିବି କେମିତି ବାପା ମାଆଁଙ୍କୁ ମୁହଁ ଦେଖାଇବି। ମାର ପିଟ ମୁଁ ଏଠୁ ଯାଇ ପାରିବି ନାହିଁ। ବୋଲି କହିଲା।

ସେହି କଥା ଡାସୁନୀ ଶାଶୁ ଶ୍ବଶୁରଙ୍କୁ କହିଲା। ଶ୍ବଶୁର ବୁଢ଼ା ଗାଁର ଗମାଙ୍ଗ, ମଣ୍ଡଳ, ଦଳବେହାରା ଓ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତି କଲେ। ଗଇତ୍ରି ଯିବାକୁ ନାସ୍ତି କଲା। ଯଦି ମୋତେ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛ ମୁଁ ଗାଁକୁ ନ ପହଞ୍ଚି ଅଧା ବାଟରେ ଆତ୍ମ ହତ୍ୟା କରିବି ବୋଲି କହିଲା। ଗାଁ ଭଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି

ମାନେ ସେମାନ୍ନାକୁ କହିଲେ। ତୁ କରିଥିବା କର୍ମ ତୁହିଁ ଭୋଗିବୁ ଗଇତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର। ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସେମାନ୍ନା ଗଇତ୍ରିଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲା ତା ପୂର୍ବ ସଉରା ଜାତିରେ ସଉତୁଣୀ ନ ଥିଲା ଏବଂ ସେହିଦିନ ଠାରୁ ସଉତୁଣୀ ପ୍ରଥା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ବାଗୁଆର୍ ଗାଡ଼ି ବଜାନ୍‌ଜି

ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ବାଗୁଞ୍ଜି ଆନିଞ୍ଜି ଅଡ଼ାଇଜୁଲ୍ ଆଗର୍ଜାଡଂ ଲିଡଂ ବାସୁଲେଜି। ବଡିନ୍ନା ଆତରଡଇ ସିଡଂ ବଇଜାନ୍ ଜି କୁଡ୍ କୁଡନ୍ ଲିନ୍। ଆକୁଡେତିନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଂ ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରୀନ୍ ଇୟ୍ଲେ ଗିଜେଜି। କୁଡ୍ କୁଡନ୍ ବଇଜାନ୍ ଆନୁସୁଡା ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ ଲେ ଗାମ୍ ଲେଜି-ଗାଡ଼ିଡଂ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆଡ୍‌ସିଡ୍‌ଗୁଡଂନାବି ଅଡ଼ି ପାସିଜାନ୍ ଆଡ୍‌କୁଡ୍‌ବି । ପାସିଜାନ୍ କୁଡ୍ ଲେକୁଡ୍‌ଲେ ଆନାସୁଡାନ୍ ଡାଜିଡାନ୍ ସାୟିବି। ମା ଆୟିରେ ବୁତିଜା ଆଡାଜା ଆଗିଜେଡାନ୍ ଆଡିଶା, ତିତ୍‌ତିୟିରେ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆବାସୁନାଇ।

ଆଜାଡ଼ିନେନ୍ ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ବୁତିଜା ଆଡ୍ ଗିଜେଡାନ୍‌ଜି ଆଡିଶା ୟିରେ ବାସୁଲେଜି। କୁନ୍ ଆଡିଶା ଲିଡ୍ ବାସୁଲେ ସାଲ୍ ଲ ଲିନ୍‌ଜି ଗୁଡ୍ ଲଲିନ୍‌ଜି। ତାଡଂ ଲିୟ୍, ବଡଂତେଲ୍, କିମେଡ, କାନ୍‌ସିମ୍, କାନ୍‌ବୁନ୍, ଲୁଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ମାଡଡ୍ ଗ୍ଲାଂଲିଜି ଇରାବ୍ ମୁଇ ଡାକୁଲିନ୍‌ଞ୍ଜି। ଆର୍ ଗାଡ଼ିଞ୍ଜି କୁଡ୍ କୁଡନାନ୍ ଆବାନ୍‌ତଡଂ ଆସାନ୍ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ଡ ମାନ୍‌ରାନ୍ ବାଭି ତୁମ୍‌ଲିନ୍ ବିନାନ୍ ଡେନ୍ ପାଡଂରନ୍ ତିମ୍ବିକାନ୍ ଆତି ଆନିଞ୍ଜି ଆଡ୍‌ଗାଲାମେଡ୍‌ଜି।

ବଡିନ୍ନା ଆବଇ ବିନ୍ତା ମାରନ୍ ଆକିନ୍ ସଡାନ୍ ବାଭି ତୁଲାବାନ୍ ଏଣ୍ଡଡାତା ଏଣ୍ଡୁଡାତା ଅଗୁବ୍ ଲିଜି। ଆନିନ୍ ଆରିଡଂ ରିଡଂ କାମାଡ଼ାନ ଆଡ଼ଡ୍‌ଲିନ୍ ଆସାନ୍ କାଲାଇ ବିଲାଇଗି ଡେଲି। ବିଣ୍ଡ କିନ୍‌ସଡାନ୍ କନେ ସିଡାନ୍ ଡାକୁ ଗାମ୍‌ଲେ ଗାଲାମେତିନ୍। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଔଁଲେଔଁଲେ ସିଂବାନ୍ ୟିରେତିନ୍।

ଆଡାନ୍ତି କିନ୍‌ସଡାନ୍ ପଇତାରୀନ୍ ଡ ସିପାରୀନ୍ ଆସି ଡବାୟିରେତିନ୍। ଆନିଞ୍ଜି କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆଡଡଙ ଡାରାଇଜାନ୍ ଗୁଲେଜି। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆରାଡ଼ି ଡାରାନ୍ ଗାଆନ୍ ଗାଲେ ଅକୁମାଡାରାନ୍ ଆ ମାନ୍‌ରାନ୍ ଆମା ଡବା ପାଡେଂତିନ୍। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆକିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆତଅଡ୍‌ଲିଙ ଆକୁପାଡାରାନ୍ ଆପାକୁବ୍ ଗିଜେତିନ୍। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ ବିନ୍ତାମାରାନ୍ ଗାଲାମେତିନ୍ କାନ୍ ଆଡାମ୍ବା ଗର୍ଜାଡାନ୍ ଡାକୁ। ଆକୁପାଡାରାନ୍ ମାନରାନ୍ ଡ କିନ୍ ସଡାନ୍ ବାନ୍ତିଲିନ୍ ଗାଲେଜି। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଝୁଁଡ୍‌ଝୁଁଡ୍ ଲଗି ଗୁଲେ ଆବ୍‌ମାଡଙ ନେତିନ୍, ମାନ୍‌ରାନ୍ ସାଣ୍ଟୁଡଙ ସାଣ୍ଟୁଡଙଲେ ୟିରେତିନ୍।

ଡାଜିଡଡି ସାଡାଇ ୟିରେରେଞ୍ଜି ଆତିକି ମାନ୍‌ରାନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଜଡ଼ାନ୍ ଆଡାମ୍ବା ଆବଇ ସିଡାନ୍ ଡାକୁ ଡ ଗୁନ୍ ଗୁସିଙ ଡ କ୍ନାଡଙ ଡାକୁ। ତିଡ୍‌ତି ଲିଡାନ୍ ତାଡଂଲିୟ୍, ବଡଂତେଲ, କିମେଡ୍, କାନ୍‌ବୁନାନ୍ ଡାକୁ। ଆନିନ୍ ୟିରେ ଡେବ୍‌ଡେବ୍ ସାଡଂଲେ ଗୁଡ଼ି ଡେଂତିନ୍‌ଜି। ଡାଜିଡଙ ଆୟିମ୍ ଆତିକି ଆନିନ୍‌ଜି ବିଗାଡ଼ା ମାରାନ୍ ଆସାରାଙ୍ଗ୍ ଆମ୍‌ଡାଡଂଲେଜି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ସାନାଡାନ୍ ରିଲେଜି। ଆବଇ ଅଙ୍ଗେରମାର୍ ଡ ଆ କିନ୍‌ସଡାନ୍ କ୍ନାଡଙ ଆଡାମ୍ବାନ୍ ଡାକୁ। ଆନିନ୍ ଝାଁଡାନ୍ ଡ ଏଞ୍ଜୁମାନ୍ ଆଡନ୍‌ସି। ଆଡଡାନ୍ ଉଆଲ୍‌ଲେଜି। ଆମାନ୍ ଉଆନ୍ ଇୟଲାଇ ଉଆନ୍ ଗର୍ଜାଡଂନାମ୍ ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ରଜଲ୍‌ଗି ଅବଲିଡେଂତିନ୍। ଗାଗାନା ୟୁମ୍‌ୟୁମନା ତିୟାନ୍‌ତିୟ୍‌ଲେ ଜିରା ଡାନ୍ ଆବ୍‌ଲୁଡ୍‌ଲୁଡ୍‌ଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ସିଡାନ୍ ଡିମାଡ୍‌ଲିନ୍‌ଜି।

କାନ୍‌ସିମୁଲାନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଙ ଆନିଞ୍ଜି ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆଡଡଙ ସିଡାନ୍ ଗୁଡ଼ିଡଙ ଲେ ଗାମ୍‌ଲେଜି। ଆମାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବାରାନ୍ ଗଇତେ ପ ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଗାମ୍ ଲେ ଉ-ଉ ପଇତାରିନ୍ ଡ ସିପାରିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେଜି ଅକିଜ ଗାମ୍‌ଲେଜି ସାବିଞ୍ଚ ଡିନା ଆମାନ୍ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆମ୍ପ୍ରା ଡାକୁତିନ୍ ପ ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍

ଆଡାଃନ୍ତି କିନ୍‌ସଡାନ୍ ପଇତାରୀନ୍ ଡ ସିପାରୀନ୍ ଆସି ଡ଼ବାୟିରେତିନ୍। ଆନିଞ୍ଜି କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆଡଙ ଡାରାଇକାନ୍ ଗୁଲେକି। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆରାଡ଼ି ଡାରାନ୍ ଗାଆନ୍ ଗାଲେ ଅକୁମାଡାରାନ୍ ଆ ମାନ୍‌ରାନ୍ ଆମା ଡ଼ବା ପାଡେଂତିନ୍। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆକିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆତଅଡ୍‌ଲିଙ ଆକୁପାଡାରାନ୍ ଆପାକୁବ୍ ଗିକେତିନ୍। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ ବିନ୍ତାମାରାନ୍ ଗାଲାମେତିନ୍ କାନ୍ ଆଡାମ୍ବା ଗର୍ଜାଡଃନ୍ ଡାକୁ। ଆକୁପାଡାରାନ୍ ମାନରାନ୍ ଡ କିନ୍ ସଡାନ୍ ବାନ୍ତିଲିନ୍ ଗାଲେକି। କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଝୁଁଡ୍‌ଝୁଁଡ୍ ଲଗି ଗୁଲେ ଆବ୍‌ମାଡଙ ନେତିନ୍, ମାନ୍‌ରାନ୍ ସାଣ୍ଟୁଡଙ ସାଣ୍ଟୁଡଙଲେ ୟିରେତିନ୍।

ଡାକିଡ୍‌ତି ସାଡାଃଇ ୟିରେରେଞ୍ଜି ଆତିକି ମାନ୍‌ରାନ୍ ଗିକେତିନ୍ କଡ଼ାନ୍ ଆଡାମ୍ବା ଆବଇ ସିଡଃନ୍ ଡାକୁ ଡ ଗୁନ୍ ଗୁସିଙ ଡ କ୍ନାଙ ଡାକୁ। ତିଡ୍‌ତି ଲିଡଃନ୍ ଡାଙଲିୟ୍, ବଙତେଲ, କିମେଡ୍, କାନ୍‌ବୁନାନ୍ ଡାକୁ । ଆନିନ୍ ୟିରେ ଡେବ୍‌ଡେବ୍ ସାଙଲେ ଗୁଡ଼ି ଡେଂତିନ୍‌କି। ଡାକିଙ ଆୟିମ୍ ଆତିକି ଆନିନ୍‌କି ବିଗାଡ଼ା ମାରାନ୍ ଆସାରାଙ୍ଗ୍ ଆମ୍‌ଡାଙଲେକି। ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ଆନିଞ୍ଜି ସାନାଡଃନ୍ ଗିଲେକି। ଆବଇ ଅଙ୍ଗେରମାର୍ ଡ ଆ କିନ୍‌ସଡାନ୍ କ୍ନାଙ ଆଡାମ୍ବାନ୍ ଡାକୁ । ଆନିନ୍ ଖାଁଡଃନ୍ ଡ ଏଞ୍ଜୁମାନ୍ ଆଡନ୍‌ସି। ଆଡଡଃନ୍ ଉଆଲ୍‌ଲେକି। ଆମାନ୍ ଉଆନ୍ ଇୟିଲାଇ ଉଆନ୍ ଗର୍ଜାଡଙନାମ୍ ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବିରନାନ୍ ରଜଲ୍‌ଗି ଅବଲିଡେଂତିନ୍ । ଗାଗାନା ୟୁମ୍‌ୟୁମନା ତିୟାନ୍‌ତିୟିଲେ ଜିରା ଙାନ୍ ଆବ୍‌ଲୁଡ୍‌ଲୁଡ୍‌ଲେକି। ଆନିଞ୍ଜି ସିଡଃନ୍ ଡିମାଡ୍‌ଲିନ୍‌କି।

କାନ୍‌ସିମୁଲାନ୍ ଆଡ୍ ନାଙ ଆନିଞ୍ଜି ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆଡଙ ସିଡଃନ୍ ଗୁଡ଼ିଙ ଲେ ଗାମ୍‌ଲେକି। ଆମାନ୍ କୁଡୁବ୍ ବାରାନ୍ ଗଇତେ ପ ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଗାମ୍ ଲେ ଉ-ଉ ପଇତାରିନ୍ ଡ ସିପାରିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେକି ଅକିକ ଗାମ୍‌ଲେକି ସାବିଞ୍ଜ ଡିନା ଆମାନ୍ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆମ୍ବ୍ରା ଡାକୁତିନ୍ ପ ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍

ଉ-ଉା ଆନ୍ ସାରିଡଂ ଆ ନୁତୁମ୍ବା ସାଲାନ୍ ତିୟ୍‌ଲେଜି। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ତଡଡଂ ଆୟ୍ୟମ୍ ଆସାନ୍ ଡାକୁନେତିନ୍।

ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଡିଲେ ଡିନ୍ନା ଅର-ର ବାନ୍ ୟିରେ ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ଆର୍ ପାଡ଼ୁ ପାଡ଼ୁ ୟୁନ୍‌ଡାରାନ୍ ପାଡଂଲେଜି । ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ସାଡ୍ ଅରଲେ ସିପାରିନ୍ ଆମୁକାବାନ୍ ପୁତାଲିନ୍ ଉବ୍‌ମାଲିନ୍। ଆତିକି ଆ ପାଡ୍ୟଇତିନ୍ ଆକୁଡ଼ୁ ଗାଲେ। ଆନାବ୍ ବିୟ୍ ପଇତାରିନ୍ ୟୁନ୍‌ଡାରାନ୍ ପାଡଂଲେ ଆନିନ୍ ଆମୁକାବାନ୍ କ୍ନାଡଂ ପୁତାଲିନ୍ ଉଡ୍‌ମାଲିନ୍ ଆତିକି ଆପଡ୍ୟାଇତିନ୍ ଆକୁଡ଼ୁ ଗାଲେ। ଡାକିଡଂ ତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଆତ୍ରାମ୍ ତାମ୍ ଗିକ୍ଲେ ସିପାରିନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ଆନଗିର୍ କି-ଇନ୍ ଡେଲିଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଡଂ ଡିର୍‌ଗାଡିର୍ ଗାଲେ ଆବଜି-ଇନ୍ ଡେଆନ୍ ଡେଲେ ତୁମ୍‌ନା ଜାବ୍‌ନାଡେଲିଜ।

ଡାକିଡଂତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ସିପାରୀନ୍ ଡ ପଇତାରିନ୍ ଆ ପାଡଂରନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଇମ୍‌ଲିନ୍‌ଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଗାମଲେଜି ଇତିନ୍ ଡ ଆମାନ୍ ବୁକାଇଲଲେନ୍। କୁକୁଡନାନ୍ ଆବାନ୍‌ତଡଂ ଆସାନ୍ ବିରିଣ୍ଡା ଲେଞ୍ଜି ଆମ୍‌ଡାଲେ ଆୟିରାଇ ନାମି ତିଡ୍‌ନେ କୁକୁଡନ୍ ଆସୁଡାନ୍ ଆ ଞାଁଙ୍ଗାଇ। ତିଡ୍‌ନେ ଆ ଏଡାଲିନାଇ କ୍ନାଡଂ ବୁତିନ୍ ଏଡାନାଲେନ୍ ଆମ୍‌ଡାଡେ। ସାତ୍‌ତା ଆରାକୁଡିଡଂ ଆମଡାଡଂ ତେଜି। ବିନ୍ତା ମାରାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଲୁଆମାନ୍ ଗୁଲେ ଆଡ୍‌ତାନ୍‌ରାଞାଁଲବିନ୍‌ଆଜଏ। ଆନ୍‌ସଲନ୍ ଅଡେଂରାନ୍ ବାଡ଼ି ଆଡ୍‌ତୁମ୍‌ନେତିନ୍ ପାର୍‌ଜାନ୍ ଆଡ୍‌ଡେଏ ଆନ୍ ସଲନ୍‌କି କୁକୁଡନାନ୍ ଆଡ୍‌ନାଡଂ, ଆସୁଡାତିଜି ବିଣ୍ଡ ପାସିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେନ୍‌ଜି ଡେନ୍ ଆନାସୁଡାନ୍ କାରିଡାତିଜ।

ଦୁଇ ସାଙ୍ଗର ମଜା କଥା

ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ। ସେମାନେ ଅଡ଼ଇକୁଲ୍ ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ବାସ କଲେ। ଦିନେ ସାହି ପଡ଼ିଶାର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବ କଲା। ପ୍ରସବ

ସମୟରେ ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁ ଥିଲେ। ପ୍ରସୁତୀ ସ୍ତ୍ରୀର ବେଦନା ଦେଖି ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ କଥା ହେଲେ ସାଙ୍ଗ ଆମେ କଳା ବାଇଗଣ ଖାଇବା ନାହିଁ। କି ନର ମୁହଁ ଗୃହିଁବା ନାହିଁ। ବିବାହ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରସବ ବେଦନା କେତେ ସହିବା। ଆମେ ଏକ ଅଜଣା ରାଇଜକୁ ଯାଇ ଯେଉଁଠି କି କେହି କେବେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି କି ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ଏମିତି ରାଇଜରେ ଯାଇ ବାସ କରିବା ।

ସତକୁ ସତ ସିପାରୀ ଓ ପିତାରୀ ଗାଁରେ କାହାକୁ ନ ଜଣାଇ ଏକ ଅଜଣା ଅଶୁଣା ରାଇଜରେ ଯାଇ ବାସ କଲେ। ସେହିଠି ସେମାନେ ଗୃହବାସ କଲେ। ଗୋରୁ, ଗାଈ, ଛେଳି, ମେଣ୍ଢା, ପାଳି ବହୁତ ଆରାମରେ ରହିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରସବ ବେଦନାର ଭୟ ହେତୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ମାତ୍ର ସହ ବାସ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭବତୀ ହୁଏ। ଗର୍ଭ ଧାରଣ ପରେ ପ୍ରସବ ହୁଏ। ଏ ବିଷୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ।

ଦିନେ ଗୋଟିଏ ଶିକାରୀ ତା କୁକୁର ସହିତ ଜଙ୍ଗଲରେ ବୁଲୁ ବୁଲୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା। ସେ ଦିଗ ହରା ହୋଇ ଘୋର ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ବ୍ୟାକୁଳ ହେଲା। ମାତ୍ର କୁକୁର ଦୂର ବସ୍ତିର ନିଦର୍ଶନ ଜାଣି ପାରି ଶୁଙ୍ଘି ଶୁଙ୍ଘି ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ର ଘର ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଲା। ସେମାନେ କୁକୁର କୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୁକୁରକୁ ଭାତ ଦେଲେ କୁକୁର ଅଳ୍ପ ଖାଇ ଭାତ ଟେଳା ନିଜ ମାଲିକ ପାଖକୁ ପାଟିରେ ଧରିଗଲା। ଶିକାରୀ ନିଜ କୁକୁର ପାଟିରେ ଭାତ ଟେଳା ଦେଖି ଜାଣି ପାରିଲେ। ନିଶ୍ଚୟ ଏ ନିକଟରେ ଗାଁ ବସ୍ତି ରହିଛି। କୁକୁର ଆଣିଥିବା ଭାତ ଦୁଇ ଭାଗ କରି କୁକୁର ସହିତ ଖାଇଲେ । ଖାଇ ସାରିଲା ପରେ କୁକୁର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ କିଛି ବାଟ ପରେ ଗୋଟି ଝରଣା ପାଖରେ କୁଡ଼ିଆ ଅଛି ଦେଖିଲା ସେହିଠି ଗାଈ, ଗୋରୁ, ଛେଳି ମେଣ୍ଢା ଅଛି। ଦ୍ୱାର ମାରି ଡ଼ାକିଲା। ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଅନ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ

ଉଠି କବାଟ ଖୋଲିଲେ । ହାତରେ ଧନୁଶର, କାନ୍ଧରେ ଟାଙ୍ଗିଆ ଧରି ଶିକାରୀଟିଏ ଠିଆ ହୋଇଛି ତା ସହିତ ନିଜର କୁକୁର ଅଛି।

ଦୁଇ ଯାଙ୍ଗ ଶିକାରୀଙ୍କୁ ପଗ୍ଚରିଲେ ତୁମେ କୁଆଡ଼େ ଆସିଲ ତୁମେ କେଉଁ ଗାଁର ଲୋକ ଶିକାରୀ ସବୁ କଥା ସଫା ସଫା କରି କହିଲା। ତାକୁ ଖାଇବାକୁ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଗୁହାଳର ମଞ୍ଚା ଉପରେ ଶୋଇବାକୁ ଦେଲେ। ଓ ସେମାନେ ଘର ଭିତରେ ଶୋଇଲେ। କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ମଞ୍ଚାରୁ ଘରକୁ ଡାକିଲେ ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । ସବୁ କାମ ବିଷୟରେ କହିଲେ । ସେ ସବୁ କାମ ବୁଝୁଛି ବୋଲି କହିଲା। ପଇତାରୀ ଓ ସିପାରୀ ଶିକାରୀଙ୍କୁ ସବୁ ଦିନ ପାଇଂ ଘରେ ରହିବାକୁ କହିଲେ। ଶିକାରୀ ମଧ୍ୟ ରହିବା ପାଇଁ ରାଜି ପଡ଼ିଗଲା।

ଶିକାରୀ ପ୍ରତି ଦିନ ଗୃଷ କରିବାକୁ ଗଲା ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ପାଳି କ୍ରମେ ଘୋଟଣା ଦେଇ ଦେଲେ। ଶିକାରୀ ନ ଗାଧୋଇଲେ ସେ ଖାଇବ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ପାଳି ସିପାରୀ ଘୋଟଣା ଦେଲା। ଶିକାରୀ ସିପାରୀ ଆଗରେ ସଉରା ମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ ଗାଧୋଇଲା। ତହୁଁ ସିପାରୀ ଆଣି ଥିବା ଘୋଟଣା ଖାଇଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ପଇତାରି ଘୋଟଣା ଦେଇ ଦେଲା। ଶିକାରୀ ସିପାରି ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ଲଙ୍ଗଳା ହୋଇ ଗାଧୋଇଲା ତହୁଁ ଆଣିଥିବା ଘୋଟଣା ଖାଇଲା।

ଏମିତି କେତେ ଦିନ ପରେ ସିପାରୀ କାମନାର ଉଦ୍ରେକ ହୋଇ ଶିକାରୀ ବଶରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମାସକ୍ତ ହେଲା ମାତ୍ର ପଇତାରୀକୁ ଏ କଥା କହିଲା ନାହିଁ। ପଇତାରୀ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର କାମନାର ଉଦ୍ରେକ୍ ହୋଇ ଶିକାରୀର ବସରେ ପଡ଼ି ପ୍ରେମାସକ୍ତ ହେଲ। କେତେ ଦିନ ପରେ ସେମାନେ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଲେ।ସିପାରୀ ଓ ପଇତାରୀ ଶିକାରୀକୁ କହିଲେ କିହେତୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କଲୁ। ପ୍ରସବର ଅସହ୍ୟ ବେଦନା ଡରି ନିଜର

ଜାତି କୁଟୁମ୍ବ ଛାଡ଼ି ଏଠାକୁ ଆସିଲୁ। ମାତ୍ର ତୁ ଆମକୁ ଏ ଘୋର ଅରଣ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରସବର ଦଶା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଲୁ ।

ଏଠି ଆମେ କାନ୍ଦିଲେ ଏବନ, ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ, ଗଛ,ପତ୍ର, ଛଡ଼ା କିଏ ଶୁଣିବ । ଶିକାରୀ କହିଲା ଝଟା କି ବାଡ଼ିରେ ପୋତି ରଞ୍ଜନ ଦେଲେ କଣ ଫଳିବ । ନା ସ୍ତ୍ରୀ କି ପୁରୁଷ ସହିତ ସହବାସ କରି ସନ୍ତାନ ଯାତ ନ କଲେ ମାନବ ସମାଜ ରହିବ।

କିନ୍ତଲଙାନ୍

ପୂର୍ବାନ୍ ସାତାରା ଆଗର୍ଜାଙ ଗାମ୍ଲେ ଆବଇ ମାନ୍ରାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ବାଗୁ ଆଡାଙଡ଼ା ଅନାନ୍ ଡ ଆବଇ ଆଡାଙଡ଼ି ଅନାନ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ବାଡି ସାଡିନ୍ ପାଙଲେ ଆସିଂ ମାରାଞ୍ଜି ରୁଯୁମ୍ଲେ ଇରାବ୍ ମୁଇ ଡାକୁଲିଞ୍ଜି। ଆନିନ୍ ବ୍ନାଗି କ୍ନାଙ ଡେନ୍ ଆଡାଙଡ଼ା ଅନାଞ୍ଜି ଆଡାଙଡ଼ି ଅନାନ୍ ବଇବଇ ତିମ୍ ୟିମ୍ ମେତିନ୍। ଉଆନ୍ତି ଇୟେତିନ୍ ଡେନ୍ ଆ ଅନାଞ୍ଜି ବମାନ୍ ଗା ଉଗୁଡେଂତିନ୍।

ବଡିନ୍ନା କୁନ୍ ଆଗର୍ଜାଙ ଲିଙାନ୍ ଆବଇ ତାଲାଇବା ମାରାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ଲି। କୁନ୍ଆଡ୍ନାଙ୍ଗ ପେଡ୍ଡି ଇମାନୀ ସାଡ୍ ଲୁମାନ୍ ଡେଲି। କାଞ୍ଜିଁଡାନ୍ ଆସାନ୍ ବାଡ଼ାନ୍ ସୟୀତା ସୟୀତା ମାନ୍ ରାଞ୍ଜି ଆରୁକୁ ଲିନାଞ୍ଜି ଆନ୍ରେଙ ଅରୁବ୍ଲି। ଆଙାଲ୍ବାନ୍ ଇୟୂଲେ ସିଆନ୍ ତୁମ୍ଲେ ମାଡୂନ୍ ଆମ୍ଡୁଙ ସିଙଲେନ୍‌ଜି ଅରୁବ୍ଲି। ମାଡୂନ୍ ରାଙଲେ ଆ ଅଇବାଲେଞ୍ଜି ଡାଙାଲି। ଆକୁଲାମ୍ ବଇକାନ୍‌ଜି ଆରାସୁୟିମ୍ ଡାଗି ଆଏଡାନା, ଡ କାଡ଼ିଙ, ତୁଡୁମାନ୍, ତ୍ରେତେନ୍, ଯୁରାକମ୍ପେଡାନ, ଆସାନାଡ୍ଡାନ୍ ବାଣ୍ଡି କିନ୍ତଲଡାନ୍ ୟୁରକିଲ୍ଲି। ଡାକିଙତି ମାନ୍ରା ଆଲିଗାଲେ ତାଡ୍‌ଗାଲ୍ଲେଜି। ବୁତି ଡେବଡିଙଲିନ୍, ବୁତି ପେଡ୍

ଯାଙ୍ଗଲିନ୍ ବାଗଅକିନ୍ ବୁଡିନ୍ ଡିମାଡ୍‌ଲିନ୍। କୁନ୍‌ଆଡ୍ ନାଙ୍‌ବୁଡୁନ୍ ଜ୍ନାଙ୍ ଆବଈ କୁଡ୍‌ରାବ୍‌ବାବ୍‌ଲିଡ଼ାନ୍। ଡିମାଡ୍‌ଲିନ୍। ତାଲାଇବାନ୍ ଆ ତାଡ୍‌ଗାଲ୍‌ଲିନ୍ ଆସାନ୍ ଆଅନାନ୍ ବୁଡୁନ୍ ଆଡଙ୍ ଆଡ୍‌ନାୟିମେଡ୍ ମାଡ଼ୂନ୍ ରାସେଲି କିନ୍ତଲଡାନ୍ ସ୍ରିଙ୍ ତାର୍‌ଡ଼ାମ୍ ତାର୍‌ଡାମ୍ ସିଙ୍ ବାନ୍ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ଡୁ ବୁଡୁନ୍‌କୁଡ୍‌ରାବ୍‌ବାବ୍‌ଲିଡ଼ାନ୍ ଡିମାଡ୍‌ନେତିନ୍। ବୁତିଜା ରାବ୍‌ତି ଆଡ୍‌ଗିଜେଡ୍‌ଜି।

କିନ୍ତଲଡାନ୍ ରି଼ଙ୍‌ରିଙ୍‌ଲି। କୁନ୍‌ଆଡ୍‌ନାଙ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ କୁଲମାନ୍‌ଜି ୟିବ୍ରାଇଜି। ବୁତି କୁମାବାନ୍ ଜାଲ୍‌ଲେ ବୁଡି ଆଜାଡାନ୍ ରାମ୍‌ଲେ। କୁଲମାନ୍‌ଜିଅ ରାଜା ଆକୁରୁତାମାନ୍ ଏଡେଡ୍‌ଲେ ଗବେତିନ୍।

ବିଣ୍ଡୁ କୁଲ୍‌ମାଞ୍ଜି ବୁଡୁନ୍ ଆଡଅଙ୍ ରାବ୍‌ତି ଆଡ୍ ଗିଜେଡ୍‌ଜି। ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେନ୍‌ଡେନ୍ ମାଡ଼ୂନ୍ ଆଡାମ୍ବାୟ୍ନି ଗାମ୍‌ଲେ ଜିର୍ଗାଞ୍ଜି ମାଡ଼ୂନ୍ ଆଡଙ୍ ସିପ୍‌ଲେ ପାଲେୟୁମ୍‌ତେଜି। କୁନ୍‌ଆମ୍ବିକ୍ ଆରୁଇ ଆର୍‌ତାଡ୍‌ଲେ ଆସାଇଜାନ୍ କୁମାବାନ୍ ଜାଲ୍‌ଲେଜି।

କୁନ୍ ଆୟ୍ମାନ୍ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ ତାଲାଇବାନ୍ ଆକୁଲ୍‌ମା ବୁଡୁନ୍ ଆଡଙ୍ ଆବ୍‌ଡିଲେ ଗାମେତିନ୍ ଉଡ୍‌ଲେଙ୍ ଞେଁନ୍ ପ୍ନାଙ୍ ୟୁମ୍‌ଲିଞ୍ଜିଁ ଗାଲିଞ୍ଜିଁ ଆମାନ୍ ଇତିନ୍‌ଲୁମ୍‌ତେ ତିଡ୍‌ନେ। ଉମେଙ୍ ଡିନ୍ନା ୟିବ୍ରା। ବୁଡୁନ୍ ଡିଆନ୍ ଡିଲିନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଆବ୍‌ମାଙ୍ ଆମ୍ବରିକ୍ ମାନ୍‌ରାନ୍ ଆବ୍ରିକ୍ ଡାକୁ । କାନ୍‌ଆନିଞ୍ଜି ମାନ୍‌ରାଜିତିଡ୍ କୁଲ୍‌ମା ଗାମ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ଗାଲାମେଡ୍। ବାଙ୍‌ସାଲେ ପଡ୍‌ରାଡ୍‌ମାଡ୍‌ଲିନ୍ ଆ ଗିନେତିନ୍ କୁଲାମାନ୍‌ଜି ଆରାଜା ଆକୁରୁତାମାନ୍ ଯାଏଡ୍ ଲେଗବେତି ଆଡଡାନ୍ ଆବ୍‌ୟୁମ୍‌ତେଜି। ଉଗାଇ ୟାନ୍ ଆ ବାନ୍ତିଙ୍‌ଜ୍ ଡାଗି ଗାମଲେ ଲଞ୍ଜିଁଲେ ସିଡାନ୍ ଇର୍‌ଲେ ୟିରାଇତିନ୍। ଆନିନ୍ ଆସିଙ୍ ମାରାଞ୍ଜି ଆଡଙ୍ ଡେବ୍‌ଯାଙ୍‌ଲେ। ବିଣ୍ଡୁ ବୁତିକା ସାନାଡାନ୍ ଅଡ୍ ରିଏଡ୍‌ଜି। ବୁଡୁନ ଏଡାଲିନ୍ ଗୁଗୁଡ଼ିଙ୍ ନେତିନ୍‌ଆନ୍ ସ୍ରିଙ୍ ରିଲେଜି। କିନ୍ତଲଡ୍ ଲିଡାନ୍ ଇତିନ୍ତି ଗିଜେତିନ୍ କୁଡ୍ ଡୁବ୍ ଅବଲିଡେଂତିନ୍।

କୁନ୍ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ଗ ପାସିକାନ୍ଙ୍କି କିନ୍ତଲଡାନ୍ ଆୟିବିନ୍ ଆପାନ୍ ଡାଙ୍ଗାଙ୍ଗଲେକି। କୁନ୍ ଆବିରନ୍ନା କୁଡ୍ଡୁବମାନ୍ରାନ୍ ଆମାଙ୍ଗବାନ୍ ଆଣ୍ଡୁଏଟିନ୍। ଉଗାଇ ଏନେଗାମ୍ଲେପ ଗାମ୍ଲେ କିନ୍ତଲଡାନ୍ ପାସିକାନ୍ଙ୍ଗି ଆଡ୍ନିୟେକି ।

ମଶାଣୀ

ବହୁତ ବର୍ଷ ତଳର କଥା। ସାତାରା ଗ୍ରାମରେ ବୁଡୁକ ନାମକ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା। ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ଥିଲା। କୁଲି ମଜୁରୀ ଆଣି ନିଜର ପରିବାରକୁ ପ୍ରତି ପୋଷଣ କରି ଆସୁଥିଲା। ଚଳିବାର କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପୁଅ ଝିଅ ମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଆଦର କରୁଥିଲା। ସେ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଗଲା କେହିନା କେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ନେଉଥିଲା।

ଦିନେ ସେହି ଗାଁର ଗୋଟଏ ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି ମଲା। ସେତେବେଳେ ସମୟ ପ୍ରାୟ ୩.୩୦ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିବ। ମରଣ ସଙ୍କେତ ବାଣ ଫୁଟାଉ ଫୁଟାଉ ଆଖ ପାଖ ଗାଁରୁ ଜମା ହେଲା ଭିତରେ ସମୟ ଗଡିଗଲାଣି। କାଠକୁ ଯାଇ ରଇ ସଜାଇଲା ବେଳେ ସଞ୍ଜ ହେଲାଣି । ବହୁତ ଭଲ ସଜା ହୋଇଛି ମଡ଼ ବାହାର କରି ଆଣି ରଇ ଉପରେ ଥୋଇ ମୁଖାଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ। ସେତିକି ଭିତରେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ମାନଙ୍କର କରୁଣ କ୍ରନ୍ଦନ, ଡାମ୍ପ ଟାମକ ତୂରୀ ଭେରୀର ମହା ଶବ୍ଦରେ ମଶାଣିଟି କମ୍ପି ଉଠୁ ଥାଏ। ବୁଢ଼ାକୁ ତା ପୁଅ ବୁଡ଼ୁକୁ ଧରି ମଶାଣିକୁ ଗଲା। ମଶାଣିରେ ମଦ ପିଇ ପିଇ ବାଜା ବଜାଇବା ଲୋକ ବାଜା ବଜାଇଲେ। କାନ୍ଦିବା ଲୋକ କନ୍ଦିଲେ। କିଏତ ନିଶା ବୁଦ୍ଧିରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି ସେହି ପରସ୍ଥିତିରେ ବୁଡ଼ୁ ଗୋଟିଏ ବୁଦା ତଳେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛି। ବୁଢ଼ା ମଦ ପିଇ ପିଇ ନିଶା ହୋଇ ପୁଅ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ। ଶବସତ୍କାର ସରିଲା । ସମସ୍ତେ ମଶାଣିରୁ ଯିଏ ଯାହା ଘରେ ପଳାଇଗଲେ ମାତ୍ର ବୁଡୁ ବୁଦା ତଳେ ପଡ଼ିଛି କାହାର ନଜର ନାହିଁ।

ମଶାଣି, ଶୁନ୍ ଶାନ୍ ହେବାରୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଭୂତ, ପ୍ରେତ, ଡାହାଣି, ପିଶାଚ ଆସି କିଏତ ପାଉଁଶକୁ ଗୁଟୁଛିତ ଆଉ କିଏ ହାଡ଼ ଗ୍ରେବାଉଛି। ମାତ୍ର ଭୂତ ମାନେ ବୁଢ଼ୁ ପ୍ରତି କାହାର ନଜର ନାହିଁ। ମଡ଼ ପଡ଼ିଗଲେ ଚିଲ ଶାଗୁଣା ମାନେ ରାମ୍ପି କୁମ୍ପି ଯେମିତି ଖାଆନ୍ତି, ସେମିତି ସେତେବେଳେ ସେହି ମଶାଣିର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା।

ମଲା ବୁଢ଼ାର ପ୍ରେତାତ୍ମା, ଧୀରେ ଯାଇ ବୁଢ଼ୁକୁ ଉଠାଇଲା। ବୁଢ଼ୁ ଉଠି ଦେଖିଲା ମାଶାଣିରେ ପୂର୍ବ ପରି ଲୋକ ଗହଳି ଅଛି। ମାତ୍ର ଭୂତ ମାନଙ୍କର ଗହଳି ବୋଲି ସେ ଜାଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ଭଲ ଭାବରେ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଖିଲା ଯେ ଭୂତ ମାନଙ୍କର ରାଜା ନିଜର ଦାଢ଼ି ଗୁଡାଇ କରି ତା ଉପରେ ବସିଛି। ଅନ୍ୟ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ ସେ ଖାଉଛି। ଏ ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଧୀରେ ଧୀରେ ଲୁଚି ଲୁଚି ଯାଇ ଦୂରକୁ ଗଲା ପରେ ଘରକୁ ଧାଇଁ ପଳାଇଲା।

କିନ୍ସଡାନ୍ ଡ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆକାତିବିର୍

ରଇସାନନ୍ ଆଗର୍ଜା୍ଙ ଇଲାସିଡଂ । ଆନିନ୍ ଆବଇ କିନ୍ସଡାନ୍ .ଡ ଆବଇ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଲୁଏତିନ୍। ଆନିନ୍ କୁନ୍ ବାଗୁନଜି ଆଡଡଂ ସାରିଗଇ ତିୟ୍ଲେ ରୁକୁମେତିନ୍‌ଜି । ବୁତିକା ଆଡଡଂ ଆଡ୍‌ନାବାତେଡେଡ୍ ଅଡ଼ି ବୁତିକା ଆଡଡଂ ଆଡ୍ ନାବାସୁକେଡ୍।

ଆନିନ୍ ବଡିନ୍ନା ବାଗୁଞ୍ଜି ଜାନଡ୍ୟନ୍ ଅର-ର ବାନ୍ ଆବ୍ ପାୟେତିନ୍। କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆସୁଲିତାମାନ୍ ବାଖି ସିଲେ, ମୁର୍‌ଲେ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍‌ଜାନ୍ ନଡ୍ୟନ୍‌ସିଏତିନ୍। କୁନ୍ ଆଡ୍ ନାଡଂ କିନ୍ସଡାନ୍ ପାଡ଼ିନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ସିଡେତିନ୍। ଆଡ୍ୟନ୍ତି କାମ୍ବୁନାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଜାନ୍‌ନଡ୍ୟନ୍ ସିଲେମୁର୍‌ଲେ ରେଡେଂତିନ୍। ଆନିନ୍ ତାଡଂସୁରାନ୍ ଭବ୍‌ମାନାବାନ୍ ୟିରେତିନ୍। କୁନ୍‌ଆୟାମ୍ କିନ୍ସଡାନ୍ ଜବାସଲଲିଡ୍ୟନ୍ ଗଡଂ ସାଡ଼ାଇଲିନ ଆ ଗ୍ଣାଡ୍ୟନ୍ ଆମାଡଂ ୟିରେତିନ୍। ଆନିନ୍

ଇୟେତିନ୍ ଗାମେ ଏ ଗ୍ଣାଂ ଆନସଇ ଙ୍ଙେନ୍ ଜାନଂଲିଙାନ୍ ଆନ୍ ସଇଙ୍ଙେନ୍ ବାରା ଲିନାଇ। ଡ କାମ୍ମୁନାନ୍ ପାଡ଼ିନ୍ ଗବ୍ଲେ ଗିଜଗିଜ୍ଲେ ସିଡିଙ୍ଙନ୍ତିନ୍।

ଡାଜିଡ଼ନ୍ତି ଆୟ୍ମମ୍ ଆତିକି କାମ୍ମୁନାନ୍ ଉମାଲିନ୍ ରାଇଡାଲିନ୍ ମାଟିଡ୍ ଆବ୍ମେଲିନ୍ ୟିଟ୍ରେଡିନ୍। ଗ୍ଣାଂଙାନ୍ ଗିଜେତିନ୍ ଆଜାଡ଼ିତିନ୍ନା କାମ୍ମୁନାନ୍ ଆଡଙ ଲିଙଂଜାବାସଲାନ୍ ଆଗାସା। ବିଣ୍ତୁ କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆଡଙ ଲିଙଂ କବାନ୍ ଲାତେରାନ୍ ଡାକୁ। ରସାନନ୍ ଆନଗାଣ୍ଡି ଆଜାଡ଼ିନା କାମ୍ମୁନାନ୍ ଆଡ୍ ବାରାନେଡ୍। କାନ୍ ଯତ୍ତା କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆନସନ୍ ବାରାନେତିନ୍ ଗାମ୍ଲେ ଆଗାଣ୍ତି ଏତିନ୍। ରଇସାନନ୍ କାମ୍ମୁନାନ୍ ଆଡଙ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ ବାନ୍ ରାବାନ୍‌ରାମ୍ ଡାଜି ନେତିନ୍। ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଏ ଆଡ଼ାସା ସୁଲିତାମ୍ ବୁନ୍ ଇତିନ୍ ଅବ୍‌ପୋଙଲାମ୍ ଇତିନ୍ ଡ ବିର୍‌ନାଙ୍ଙେନ୍ ଆବ୍‌ମାନିଏଡ୍। ଆମାନ୍ ଡଙଙ୍ଙେଁ ଡଲ୍‌ଡଲିଙ୍ଙେଁ। ଜାନ୍‌ନଙ ଲିଙଂ ଙ୍ଙେଁନ୍‌ଆନ୍‌ସାନ୍ କିନସଡାନ୍ ଆଡଅଙ୍ଗ୍ ବାରାନ୍ ବାଙ୍ଙେଁଲୋ। ଡ ଆମାନ୍ ପାଡ଼ିନ୍ ଗବ୍ଲେ ସିଡାନ୍ ସିଡ୍ଲେ ନାମି ଙ୍ଙେଁନ୍ ୟିଟ୍‌ତାଇପ।

ଅକିଜ୍ କାମ୍ମୁନାନ୍ ବ୍ରିର୍ ନାନ୍ ଆଡ୍ ଙ୍ଙାଁଡେଙ କୁଇଜ୍ ଲଗି ସାତ୍ତା ଆମାଡାନ୍ ଗିଜ୍ ଗଜେତିନ୍। ରସାନନ୍ ଗାମେତିନ୍-ନାମି ସ୍ରିଙଂ ଆମାନ୍ ଆଜାନାଡ୍‌ଡାନ୍ ଆସଅକୁଲାନ୍ କିନାମାନ୍ ତିୟ୍‌ତାମ୍। ଆମାନ୍ ଡଙଙ୍ଙେଁନ୍ ବୁକାଇଲିଙ୍ଙେଁ। ବିଣ୍ତି କିନ୍‌ସଡ୍ ଙ୍ଙେଁନ୍‌ଆଡଙ ଙ୍ଙେଁନ୍ ଇତିନ୍ ତି ଯୁମ୍ ତାଇ ଆନ୍ତାତି ତିୟ୍‌ତାଇ ଆଜାଡ଼ିନ୍ନା କିନ୍‌ସଡାନ୍ ଆଡଙ ଡାରାଇଜାନ୍, ଜେଲୁନ୍, ଆୟନ୍, ପୁପୁନ୍ ତିୟେତିନ୍। ବିଣ୍ତୁ କୁମ୍ମୁନାନ୍ ଆଡଙ ଆଜାନାଡ୍ ଡାନ୍, ଆ ସଅକୁଲାନ୍, କିନାମାନ୍ ତିୟେତିନ୍।

କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙଂ କିନ୍ ସଙାନ୍ ସିଙାନ୍ ସାଣ୍ତିନ୍ ଆଜଇତା ଲୁଡ୍‌ତେ। ଆ ଗ୍ଣାଂଙାନ୍ ଇତିନ୍ତି ଯୁମ୍ ତେ ଆନିନ୍ ଯୁମ୍‌ତୋ। ବିଣ୍ତୁ କାମ୍ମୁନାନ୍ ସିଙାନ୍ ଆବାୟିରା ଡିମାଡ୍‌ତିନ୍। ଆସଙାନ୍, ଆଜାନାଡ୍ ଡାନ୍ ଆସେ ଅ କୁଲାନ୍ ଗାତୋ। ଜବା ଲିଙାନ୍ ଡିଲ୍‌ଲିନ୍ ଅକିଜ ଆଡ୍‌ନୁମାନେ।

କୁକୁର ଓ ଘୁଷୁରୀ ର କାହାଣୀ

ଇଲାସିଂ ଗ୍ରାମରେ ରଇସାନ ନାମକ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲା। ସେ କୁକୁରଟିଏ ଓ ଘୁଷୁରୀ ଟିଏ ପାଳି ଥିଲା। ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଖାଇବାକୁ ପିଇବାକୁ ଦେଇ ରଖୁଥିଲା। କିଏ କାହାକୁ ଊଣା ଅଧିକ ଦେଲା ନାହିଁ। ଦିନକର ଘଟଣା, କୁକୁର ଓ ଘୁଷୁରୀ ଦୁହିଙ୍କୁ ଗୁଷ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଠାଇଲା। ଘୁଷୁରୀ ନିଜ ଥୋମଣୀର ସମସ୍ତ ବିଲ ଖୋଳି ଦେଲା। କୁକୁର ହୁଡ଼ାରେ ବସି ଦେଖୁଥିଲା। ଘୁଷୁରୀ ଖୋଳି ସାରି ତେଣ୍ଟା କରି ଗାଧୋଇବାକୁ ଗଲା। ଠିକ୍ ସେତିକି ଭିତରେ କୁକୁର କାଦୁଅରେ ଓଲିଟି ନିଜ ମାଲିକ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା-ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜମି ମୁଁ ଏକା ଗୁଷ କଲି। ଆଉ ଘୁଷୁରୀ ହୁଡ଼ାରେ ବସି ଦେଖୁ ଥିଲା। ରଇସାନ୍ ରାଗରେ ଜର୍ଜରିତ ହୋଇ ଘୁଷୁରୀ ଆସିବା ବାଟକୁ ଅନାଇ ରହିଲା।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଘୁଷୁରୀ ଗାଧୋଇ ପାଧୋଇ ହୋଇ ନିର୍ମଳ ଭାବରେ ଚିକଣ ଚାକଣ ହୋଇ ଆସିଲା। ମାଲିକ ଦେଖିଲା ପ୍ରକୃତରେ ଘୁଷୁରୀର ଦେହରେ କାଦୁଅ ଲାଗିନି। ମାତ୍ର କୁକୁରର ଦେହରେ ଜମିର କାଦ ଲାଗିଛି। ଘୁଷୁରୀକୁ ଦେଖି ରଇସାନର ଆଖିରୁ ନିଆ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା। କହିଲା ରେ ଅଳସୁଆ ଘୁଷୁରୀ ମୋ କଥା ଅମାନ୍ୟ କରି କୁକୁର ଗୁଷ କଲା ବେଳେ ହୁଡ଼ାରେ ବସି ଦେଖୁଥିଲୁ, ଠିକ୍ ଅଛି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରତାରଣା କରିବାରୁ ତୁମକୁ କୁଣ୍ଡା ଓ ପେଜ ଦେବି। ପୁଣି ତୁମେ ଅଳିଆ ଅବର୍ଜନାରେ ଶୋଇବ।

ମାତ୍ର କୁକୁର ମୋ କଥା ଶୁଣୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭାତ ଦେବି। ଏବଂ ମୋ ପ୍ରିୟ କୁକୁରକୁ ଭାତ ମାଂସ ଦେବି ଓ ସବୁବେଳେ ମୋ ପାଖରେ ଶୋଇବ । ଘୁଷୁରୀ ଦୁଃଖରେ କହିଲା-ଆଜିର ନ୍ୟାୟ ନିଷ୍ପତି ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ। ମୋର ହାରି ଗୁହାରି କିଏ ଶୁଣିବ ।

ସେହି ଦିନ ଠାରୁ କୁକୁର ଘରେ ରହୁଛି। ସାହୁକାର ଯାହା ଖାଇବ ତାହା ହିଁ ଅଳ୍ପ କି ବହୁତ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ଖାଏ। ଏବଂ ଘୁଷୁରୀ କୁଣ୍ଡା ,ତୋରଣି ଖାଏ।

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଆକାତାବିର୍

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଆଗର୍ଜାଙଂ ଲିଡଂ ମାଙ୍କୁଗାମ୍‌ଲେ ଆବଇ ମାନ୍‌ରା ଡାକୁଲି। ଆନିନ୍ ଆନ୍ ସଲନ୍ ବାର୍ ବାଗୁ ଆଡାଙଡ଼ି ଅନାନ୍‌କି ଆମ୍ରା ଡାକୁଲିନ୍‌କି। କିନାନ୍ କମ୍ପୁଡାନ୍(ସାଲୁନ୍) ରା-ଆନ୍ ଆବାନ୍ତଙ ଆସାନ୍ ଗର୍ଜାଙାନ୍ ଅମଡାଲେ ୟିରେଜି। ବିଣ୍ଡ ମାଙ୍କୁ ଡାଲାଇବାନ୍ ସ୍ରବାନ୍, ଜାନ୍‌ନଙାନ୍, ଡାଙଲିୟ୍, ବଙତେଲ୍ କିମେଡନ୍ ଅମ୍‌ରେଲ୍‌ଲେ ଆୟିର୍‌ବିନ୍ ଡାଙର୍‌ତିଡ୍ ଅରାଇଲେ ଗାଣ୍ଡିନ୍ ବାସୁଏତିନ୍।

ଡାଜଙତି ଡିନ୍ନା ଆତିକି ମାଙ୍କୁନ୍ ଗଣ୍ଡେଲି। ମାଙ୍କୁନ୍ ଆକାର ଝିଡ୍ ଅଗାଣ୍ଡି ଅଗାଣ୍ଡିଲେ ଆସି ବଇଜାନ୍ ଜ୍ନାଙ କାଞ୍ଜିଡ୍ ସିଂଙଲିଙାନ୍ ଆରବୁଲ ମାଇୟ୍ନକି ସାଡ୍‌ତା । ଗର୍ଜାଙଲିଙାନ୍ ଅକିଜ୍ ବୁତିଜା ଆଗାସା । ଅଙାଜା ଆୟିର୍‌ବିନ୍ ଆସାନ ଡାଙର୍‌ଡିଡ୍। ତାମ୍ବାନ୍ ବାରାନ୍ ଆନଗାଣ୍ଡି। ଡଗାଲାନ୍ କିନାନ୍ କାମ୍ପୁଡାନ(ସାଲୁଆନ୍) ରା-ଆନ୍ ସନୁମାନ୍ କୁଲ୍‌ମାନ୍‌ଆ ବାନ୍ ତଙ୍ଗ୍। ଡେଲି ଜ୍ନାଙ ମାଙ୍କୁନ୍ ଡାଙଡ଼ି ଆ ଅନ୍‌କି ପଲିନ୍ ଡ ତୁଲିନ୍ ଇର୍‌ବାନ୍ ତଙଲିନ୍ ବି ଡାକୁଲିନ୍‌କି।

ଡାଜିଙତିଡିନ୍ନା ଆତିକି ଲାଡି ଅଲିଙାର୍ ଆଗର୍ଜାଙ ସ୍ରିଙ, ରାମ୍ କୁଜଜଇ ଡ ସିଡ଼ଙ ଜଜଇ ଲୁଆଡାନ୍ ଆସାଇବିନ୍, ଆବାଡା ସିଣ୍ଟୁବା, ଅଞ୍ଜାର୍‌ସିଂ, କିକାଙ, କୁଡିଙ, ଡା ଡଲାଙଉଲ୍ ଆ ମାନେଙ ଗଉଡ୍‌ଗରଡ୍‌ଲେ ଆଡ୍‌ଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଅଙାଜା ଲୁଆଡାନ୍ ଆଡ୍‌ଞାଁଡେଙ୍ଗ୍‌ଜି। ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଆ ମାନେଙନ୍ ସୁପୁବ୍ରିଆଙାନ୍ ଆମ୍ବ୍ରିଜ୍ ଡାକୁଲି। ଆନିଞ୍ଜି ଲୁଆଡାନ୍ ସାଇଜାତା ସାଇଜାତା ଡାଙାଲ୍‌ଲେଡି। ସାଙାଇ ସ୍ରିଙ ଆବଇ ଉଲ୍‌ଉଲ୍‌ଲିମାନ୍ ଆମ୍

ଡାଙଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି କନେ ତୁଯ୍ଯ୍ୟ ଗର୍ଜାଡ଼ାନ୍ ଡାକୁ ଗାମ୍ଲେ ଗାମ୍ଲେଜି। ମାଙ୍କୁନ୍ ଆଡାଡଙ୍ଡ଼ି ଅନ୍ଞ୍ଜି ପଲିନ୍ ଡ ତୁଲିନ୍ ଡ କିନାନାନ ସାଲୁଆ, ରାଆନ୍ ଆବାନ୍ ତଡଙ ଆସାନ ରଣ୍ଡିଡ଼ି (ରଣ୍ଡାଡ଼ା) ଲିଡାନ୍ ତଗିନ୍ ସଇଲେଜି। କୁନ୍ ଆତଗି ରାମକୁ ଜଜଇ ଡସିଡଙ ଜବଇ ଗିଜ୍ଲେଜି। ଡ ଆନିଞ୍ଜି କୁନ୍ ତଗିନ୍ ଆଡାମ୍ବା ୟିରେଜି। କୁନ୍ ଆତଗି ଆଡାମ୍ବା ଆବଇ ସିଂଡାନ୍ ଡାକୁ। ବାର୍ ଗୁଙ୍ଗୁସିଡାନ୍ କ୍ନାନାଡଙ ଡାକୁ। ବାର୍ ଡାଜିଡଙ ତି ଆପିଡ୍ ସିଡାନ୍ ଡାକୁ। ଆନିଞ୍ଜି କୁନ୍ସିଡାନ୍ ଆସାନାଡଙ ଡେବ୍ସାଡଙଲେ ଗୁଡିଙ୍ଗ୍ଲେଜି। ମାନ୍ରାନ୍ ଆସାରାଡଙ ଆମ୍ଡାଡାନ୍ ଆମ୍ଡାଡଙଲେ ସାନାଡାନ୍ ରିଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଗିଜ୍ଲେ ବାଗୁ ମାନ୍ରା। ଲୁଆଡାନ୍ ଆଇଗୁଡ୍ ତାଡଙବଂଇ ଆଙ୍ଗିନ୍ ଆଡନ୍ସି। ଉଆଲ୍ଲେ ଗାମଲେଜି କାକୁଙ୍ଗ୍ଜି ଆମ୍ବିନ୍ ଉଆନ୍ ସ୍ରିଡ୍ଙ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି ଆନ୍ଲେନ୍ ଲାଡି ଅଲିଡାର୍ ସ୍ରିଡ୍ଙ । କାକୁଙ୍ଗଜି ଗାନ୍ନାଇବା ଗାମ୍ଲେ ଗୁଡିଡ୍ଙଲେଜି। ଆର୍ବିରାତା ଆର୍ବିରାତା ଲାଡି ଅଲିଡାର୍ ସ୍ରିଡ୍ଙ ଲୁଆଡ୍ବାନ୍ ସିଣ୍ଟୁବା, ଆବାଡା, ଅଞ୍ଜର୍ସିଡଙ, କିଜାଡଙ, କୁଡିଡ୍ଙଡା, ସାନ୍ଲେ ୟିରାଇଜି। କୁନ୍ସ୍ରିଡ୍ଙ ପଲିନ୍ଡ ତୁଲିନ୍ କୁନ୍ ବାଗୁ ମାନ୍ରାଞ୍ଜି ଆଡଡ୍ଙ ଆନୁଡୁମ୍ବା ସାଲାନ୍ ତାଡ୍ଙ ବଜାରି ତିୟ୍ଲେଜି।

ରାମକୁ ଜଜଇ ଡ ସିଡ଼ଡ୍ଙ ଜଜଇକ୍ନାଡ୍ଙ ଆଡଡାନ୍ଜି ଉଆଲ୍ଲେଜି। ଆମ୍ବିନ୍ ବୁତିନ୍ ଆ ଡାଡଙ୍ଡ଼ି ଅନ୍ ଉଆବିନ୍ ଉଆନ୍ ଡାକୁ। ପଲିନ୍ ଡ ତୁଲିନ୍ ଗାମ୍ଲେଜି ଆନ୍ଲେନ୍ ମାଙ୍କୁନ୍ ଆଡାଡଙ୍ଡ଼ି ଅନ୍ଞ୍ଜି। ଉଆଲେନ୍ ଆକାଞ୍ଜିଁଡ୍ ଲିନ୍ ସିଡ୍ଙ ୟ୍ୟିଡ୍ଙଲେନ୍ ଜାନାଡ୍ଙ କାଞ୍ଜିଁଡ୍ଲି କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ରିଡ୍ଙ ନାମିନ୍ତାନ୍ ସିକଇଜା। କାନ୍ ଅଗର୍ଜାଡ୍ଙ ଆରବୁଲ ମାଇଲେନ୍ ସାଭ୍ତା ଆବାସୁତାଇ। ରାମକୁ ଜଜଇଡ ସିଡ଼ଙ୍ଗଜଜଇ ଗାମ୍ଲେଜି ଆୟିଡ୍ଙ ଜି ଆମ୍ବିନ୍ ଆଡ୍ ବାତଡ୍ଙ ବିନ୍ ପ ଆନିଞ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି-ବାତଡ୍ଙ ଲାଲେନ୍ କ୍ନାଡଙ ଡେନ୍ ୟ୍ୟିନ୍ ଆବମେନାଇ, ଉଆନ୍ ଅକିନ୍ ଆୟିରେ। କାଞ୍ଜିଁଡ୍ ଲାଲେନ୍ଜା ମେଏଡ୍ଙଲା ଲେନ୍କା ଉଆନ୍ତି ବିତିଲେନ୍ ତିଁଡ଼ି ଆଡାକୁତିନାଇ।

ଙାକୁଞ୍ଜି ଆମ୍ବିନ୍ ଲୁଆଡାନ୍ ସାକାତା ସାକାତା ବୟିସିଡଂନ୍ ଆଡୁଲେକ୍ ଜାବା କାଣ୍ଡେ ତାବ୍ ମେ ବୋରାନ୍ଡ ଆତୁଡଂନ୍ ଆଯାଉଲାଇ। ମାନେଡଂଲାନ୍ ଆତାବାଡ଼ଂ ଆସୁଇ ଆଡିଞ୍ଜୁଁଲାଇଆର୍ ସୁଇ ଆର୍ ସୁଇ ଗାବା। ରାମ୍‌କୁଡ ସ୍ରିଙ୍ଡ୍ରାଙନ୍ ଆବ୍‌ବିଇ, ବିଇ ଗାଲେଗାମ୍‌ଲେଜି। ମାଡ୍‌ଡ ମାନ୍ନାଗାମ୍‌ଲେ ଆଡଡଂନ୍‌ଜି ସିନ୍‌ଲେଜି।

ଆନିଞ୍ଜି ଆତେଙ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ଆର୍ ବିରାତା ଆର୍ ବିରାତା ରାମ୍ କୁନ୍ ଡ ସିଡ଼ାନ୍ ଆଡଙ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଆମ୍ପ୍ରା ତଡ଼ଙ ଆଡାକୁନାବା ଗାମ୍‌ଲେ ଅବ୍‌ପୋଡଂଲେଜି। ଆନିଞ୍ଜି କ୍ନାଙ୍ ଆନିଞ୍ଜି ଆମ୍ପ୍ରା ଆଡାକୁନାବିନ୍ ଅଡ଼ିଲେଜି। କୁନ୍ ସ୍ରିଙ୍ ଆସୁଡ଼ା ମାର୍ ରାମ୍ କୁ ଜଜଜାନ୍ ପଲିବାଉି ସିଡ଼ଙ ଜଜଜାନ୍ ତୁଲି ବାଉି ଆର୍ ଡେଲିଜି। ଆନିଞ୍ଜି ଆତେଙ୍ ଆୟ୍ୟମ୍ ଆବାସୁଲେନ୍‌ଜି ଆତିକି ଆତେଙ୍ ବିରିଣ୍ଡାନ୍ ଡେଲିଜି। ବ୍ରାରାନ୍ ଆସାନ୍ ଆସୁଡ଼ା ମାର୍ ରାମ୍ କୁ ଜଜଇ ତୁଣ୍ଡୁରେବ୍ ଇୟ୍ଲେ ବାସୁଏ। ଡ ଆସାନ୍ନାମାର୍ ସିଡ଼ଙ୍ ଜଜଇ ଲାଡଂ ଉଲ୍ ଲିଡଂନ୍ ବାସୁଲେ। କୁନ୍ ଆ ଲାଡଂଉଲ୍ ନାମି ଲୁଆଡଂାର୍ ଗାମ୍‌ଲେ ପିମିଙ୍ ତି। ଲୁଆଡଂାର୍ ଆଞ୍ଜିମାନ୍ ଆତି ନୂଆଗଡ଼ା ଗଡ୍‌ଡାକୁ । ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଲୁଆଡଂାର୍ ଡେଲି କାନ୍ ଆ କାତାବିର୍ ଡାକୁ ।

କୁନ୍‌ଆଲାଡଂ ଉଲ୍ ବାଇଜି ନାମି ଲୁଆଡଂର୍ ବାଇଜ। ଆନିଞ୍ଜି ଅର୍‌ର ବାରା ମାରାଞ୍ଜି ଆଞ୍ଜୁଁଙ୍ମାର୍। ତାବ୍-ଅଡ଼ାନ୍, ସାନ୍‌ଲନ୍ ଗୁଡ୍‌ଲନ୍ ଆପ୍ ସେଲେ କ୍ନାଙ୍ଗ ଆତେଙ୍ଗ୍ ବୁଡିନ୍‌ଡାକୁ। କବିନ୍, ତମାତନ୍ ମୂଡ଼ାନ୍, ଡାଗା ଡାଇଜାନ୍ ଆଗ୍ନୁଗୁ ସୂଜ୍ ସୁବ୍ ଆନିଞ୍ଜି ବାଙ୍ଗସାଲେ ଗଇତେଜି। ଲୁଆଡଂାର୍ ବାଇଜି ଆମଡଂ ସ୍ରିଙ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ମାନ୍‌ରା କୁନ୍‌ଆବାରା ଞୁଁଡଂଲିନ୍‌ଜି। ଡାଗାଗାଜାନ୍ ଆଗ୍ନୁଗୁସୂବ୍ ସୁବ୍‌ଲାଆଡଂାର୍ ବାଇଜି ଆବ୍‌ସୁଇଗଡ୍‌ମାର୍।

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଗ୍ରାମର କାହାଣୀ

ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଗ୍ରାମରେ ମାଙ୍ଗ୍‌କୁ ନାମକ ବୁଢ଼ା ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଧରି ବାସ କରୁଥିଲେ। ବାଘ, ଭାଲୁ ହାତୀ ଭୟରେ ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ପଡାକୁ ପଳାଇ ଗଲେ। ମାତ୍ର ମାଙ୍ଗ୍ କୁ ବୁଢ଼ାର ଜମି ଜମା ଅଛି, ଗାଇ, ଗୋରୁ, ଛେଳି, ମେଣ୍ଢା ଅଛି ସେ ତାର ସଂପତ୍ତି ଛାଡ଼ି କୁଆଡ଼େ ଗଲା ନାହିଁ। ଜୀବନକୁ ପାଣି ଛଡ଼ାଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଭୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବସା ବାନ୍ଧି ରହୁଥିଲା। କିଛି ଦିନ ପରେ ବୁଢ଼ା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଖି ବୁଜି ଦେଲା। ବୁଢ଼ୀ ବୁଢ଼ାଙ୍କ ମରଣରେ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଆର ପାରିକି ଚାଲି ଗଲା। ଘରେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଛାଡ଼ି କେହି ନାହିଁ। କି ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି। ଦିନରେ କାମ ଧାମର ଚିନ୍ତା ରାତିରେ ବାଘ, ଭାଲୁ, ହାତୀ ଓ ସେହି ଗାଁରେ ଆଗରୁ ମରିଥିବା ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଏବଂ ବାପା ମାଁଙ୍କର ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ରଢ଼ି। ସେହି ଭୟଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ପଲି ଓ ତୁଲି ସାହାସ ବାନ୍ଧି ରହୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୋଉଠି ଯିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ନ ଥିଲା।

କିଛି ଦିନ ପରେ ଲାଢ଼ି ଅଲିଙ୍ଗାର ଗ୍ରାମରୁ ରାମକ ଜଇଜଇ ଓ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଆବାଢ଼ା, ଅଞ୍ଜରସିଂ, କିଜାଙ୍ଗ୍, କୁଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ବୁଲି ବୁଲି ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ କୋଉଠି କିଛି ଦଉଡ଼ି ପାଇଲେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏମିତି ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ଥିଲା ଯେ ଗୁଲୁଞ୍ଚ ମାଳ ଯେମିତି ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ମଧ୍ୟ ସେମିତି ଥିଲା। ଦଉଡ଼ି କାଟୁ କାଟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବଣରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା। ସେମାନଙ୍କର ଉପାୟ ନାହିଁ। କରିବେ କଣ ଦୂରରୁ ଗୋଟିଏ ଗଞ୍ଜାର ଡ଼ାକ ଶୁଭିଲା। ମଙ୍ଗଲ ଓ ମାଲିଙ୍ଗା ଜାଣିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଏ ନିକଟରେ କେହି ନା କେହି

ଅଛନ୍ତି । ବାଘ, ଭାଲୁ,ହାତୀ ଓ ଡୁମ୍ବା ଭୂତପ୍ରେତର ଭୟ ହେତୁ ଦାଣ୍ଡରେ ନିଆଁ ଜାଳିଲେ। ସେହି ନିଆଁ ରାମକୁ ଓ ସିଡ଼ଙ୍ଗଜଇଜଇ ଦେଖି ନିଆଁ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଯେତେବେଳ ନିଆଁ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଗୋଟିଏ ଘର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଘରକୁ ଯାଇ ସେମାନେ କବାଟ ମାରି ଡାକିଲେ। ଡ଼ାକଶୁଣି ପଲି ଓ ତୁଲି କବାଟ ଖୋଲି ଦେଖିଲେ। କାନ୍ଧରେ ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଟାଙ୍ଗି। ସେମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଡ଼ାକି ପ୍ରଥମେ ପୁଲି ମଦ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଝରି ଦେଇ କହିଲେ ତୁମେ ମାନେ କିଏ? କେଉଁଠୁ ଆସିଲ? ରାମ କୁଜଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଜଇ କହିଲେ ଆମେ ଲାଡ଼ି ଇଲିଙ୍ଗାର ଲୋକ । ସିଆଳି ଦଉଡ଼ି ପାଇଁ ଆବଡ଼ା ସିନ୍ଦୁବା, ଅଞ୍ଜରସିଂ, କିଜାଙ୍ଗ୍ ବୁଲି ବୁଲି କିଛି ପାଇଲୁ ନାହିଁ। ଏହିଠି ଆମକୁ ଟିକିଏ ଦଉଡ଼ି ମିଳିଲା ବୋଲି କହିଲେ। ରାମ ଜଇଜଇ ସିଡ଼ିଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ମଧ୍ୟ ପଲି ଓ ତୁଲିଙ୍କୁ ପଚ୍ଚରିଲେ। ତୁମ୍ଭେ ମାନେ କାହାର କନ୍ୟା ତୁମର ବାପା ମାଁ କାହାନ୍ତି? ପଲି ଓ ତୁଲି ଆମେ ମାଙ୍କର ଝିଅ। ବାପଙ୍କର ମରଣ ପରେ ପରେ ମାଁ ମଧ୍ୟ ମରିଗଲେ। ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଦୁହେଁ ଏହି ଗାଁରେ ରହି ଆସିଛୁ ରାମକୁ ଜଇଜଇ ଓ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ପଲି ଓ ତୁଲିଙ୍କୁ ପଚ୍ଚରିଲେ-ଏତେ ଭୟଙ୍କର ପରିବେଶରେ ତୁମକୁ ଭୟ ଲାଗୁନାହିଁ ? ପଲି ଓ ତୁଲି କହିଲେ-ଆରେ ବାବୁ ଆମକୁ ଭୟ ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟଠିକୁ ଯିବାକୁ ଉପାୟ ନାହିଁ। ଏଣୁ ଆମ ସଂପତ୍ତି ଯେଉଁଠି ସେଇଠି ଆମେ ମରୁ କିମ୍ବା ବଞ୍ଚୁ ବୋଲି ରହିଲୁ। ପଲି ଓ ତୁଲି କହିଲେ ହଉ ନନା ମାନେ ତୁମେ ଆସୁ ଆସୁ ବହୁତ ହାଲିଆ ହୋଇଛ। ଏଠି ନୂଆକାଙ୍ଗୁ ଗୃଉଳ, ବୋଇତାଲୁ ସହିତ କାଞ୍ଜି କରିଛୁ । ତୁଣ କିଛି ନାହିଁ। କରଡି଼ ଗଣ୍ଡେ ରାନ୍ଧୁଛୁ ଟିକେ ଟିକେ ଖାଅ। ରାମକୁ ଜଜଜଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଜଇଜଇ ଦିନ ଯାକର ଭୋକ। ଯାହା ବାଡ଼ିଦେଲେ ମନ ଫୁର୍ତ୍ତିରେ ଖାଇଲେ। ରନ୍ଧା ବହୁତ ବଢ଼ିଆ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦୁଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରସଂଶା କଲେ।

କଥା ହେଉ ହେଉ ବଡ଼ ଭାଇ ରାମକୁ ଜଇଜଇ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ପଲି ସହିତ ଶୋଇଲା। ସାନ ଭାଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ଭଉଣୀ ତୁଲି ସହିତ ଶୋଇଲା। ସେମାନେ ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ଅନେକ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଯାତ କଲେ। ବହୁ ବଂଶ ହେବାରୁ ବଡ଼ ଭାଇ ରାମକୁ ଜଇଜଇ ତୁଣ୍ଡେରିରେ ଯାଇ ରହିଲା। ସାନ ଭାଇ ସିଡ଼ଙ୍ଗ ଜଇଜଇ ଲାଙ୍ଗା ଉଲ୍‌ରେ ବାସ କରିଲା।

ସେହି ଲାଙ୍ଗାଉଲ୍ ଗ୍ରାମ ଅପଭ୍ରଂଶ ହୋଇ ଲୁହାଙ୍ଗର୍ ନାମରେ ପରିଚିତ। ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଗୃଷ କାମରେ, ପନିପରିବା ଗୃଷରେ ସଉରା ମାନଙ୍କରୁ ଆଦି ଗୁରୁ। ପନିପରିବା ଗୃଷ ଲୁଆଙ୍ଗର ଗ୍ରାମର ଲୋକ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ସଉରାମାନେ ଶିଖିଲେ। ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ପରିବା ଗୃଷ ହେଉଛି। ଏହା ଲୁହାଙ୍ଗ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଦାନ।

ଲୁହାଙ୍ଗର ଅର୍ଥ-ଲୁହାର ପଥର, ଗୋଟିଏ ଗୃଅଡ଼ାରେ ସିଆଳି ମଞ୍ଜି ପୋଡ଼ିଲେ। ସେହି ଗୃଆଡ଼ାରୁ ଲୁହା ତରଳି ବାହାରିଲା। ସେହି ପଥର ଲୁହାଙ୍ଗର ନୂଆଗଡ଼ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଅଛି।